

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LUST & LOLLIPOPS

SURVIVAL OF THE MATED

LOLA GLASS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

şehvet ve lolipoplar

ÇİFTLEŞENLERİN HAYATTA
KALMASI

LOLA GLASS

OceanofPDF.com

contents

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Sonsöz](#)
[Sonradan](#)
[Düşünülenler](#)
[İletişimde Kalın](#)

[Lola Glass'ın Tüm Serileri](#)
[Yazar Hakkında](#)

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2024 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Francesca Michelon tarafından kapak

<https://www.merrybookround.com/>

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

*Bu kitabın yapımında feda edilen tüm brokolilere hala
çikolata olmanızı diliyorum*

OceanofPDF.com

one

MOLLY

Kanepeye yığıldım ve uzunca bir süre tavana baktım. Her şey toplanmıştı ve artık kaçınılmaz olanı ertelemek için hiçbir neden yoktu. Bir gün önce iş yerindeki herkesle vedalaşmış ve o gece bana yemek yedirdikten sonra büyükanneme sıkıca sarılmıştım.

Saat daha sabahın altısıydı ama birkaç dakika içinde zırlı bir aracın içinde olacaktım.

Ve Fae Bachelorette malikanesine gidiyorum.

Fae, büyülü varlıklar gibi. Bazıları hayvanlara dönüşebilirken, diğerlerinin tehlikeli zihinsel büyüleri vardı.

Birkaç yıl önce biz insanlar nükleer savaşla neredeyse dünyanın sonunu getirecekken saklandıkları yerden çıkıp günü kurtarmışlardı. Daha sonra, normal hayata dönmemize izin vermeleri için bir bedel teklif ettiler:

Dostlar.

Eşler gibi.

Ve kocalar.

Ama çoğunlukla eşler.

Fae'lerin çoğu, garip genetik yapıları sayesinde erkekti.

Söz konusu garip genetik, ölümsüz olabilmeleri için eş edinmelerini gerektiriyordu, bu yüzden hepsi biriyle birlikte olmak istiyordu.

Savaş sona erdikten sonra, yirmi beş yaşın altındaki her insanın kanı test edildi. Çoğu insan temiz raporu aldı ve fae'lerin onlardan hiçbir şey istemediğini söyledi.

Ama bazılarımız
yapmadı. Ve ben de
onlardan biriydim.

Saçma *Fae Bachelorette* TV şovları hemen yayınlanmaya başlamıştı. Uyumlu insan kadınlara bir düzine Fae erkeği arasından seçim yapmaları için bir ay süre verdiler. Çoğu insan o zamandan beri bunu izlemeyi saplantı haline getirmişti.

Ben dahil değilim.

Bir noktada gösteriye katılmaya zorlanacağımı bilmek benim için dizinin heyecanına gerçek bir gölge düşürdü.

Bachelorette, o zamandan bu yana geçen dört yıl boyunca, başlayan her yeni sezon arasında sadece birkaç gün olmak üzere sürekli olarak yayınlandı.

Birkaç ay önce yirmi dörde girdiğimi ve uyumluluk yelpazesinin en yaşlı ucunda yer aldığımı düşünürsek, özgürlük günlerimin sayılı olduğunu biliyordum. Her ne sebeple olursa olsun, uyumluluk insanın yirmi beşinci doğum günü civarında azalırdı.

Yine de bu, insan hayatıma veda etmemi kolaylaştırmadı

"Hazır mısın, Lolli?" diye sordu kişisel fae muhafızım mutfaktan. Uzun boylu, bronz tenli ve muhteşemdi; koyu renkli, dalgalı saçlarının üst kısmı uzun, yanları kısaydı. İşine rağmen hemen hemen her zaman jogger tarzı eşofman altı ve grafik tişört giyerdi.

İkimiz için de yumurta ve domuz pastırması yapıyordu, her ne kadar bunu yapmak için benim paketlerimden birinden bir tava çıkarmak zorunda kalmış olsa da.

Cameron Cassette tam bir baş belasıydı. Beni Fae'lerle uyumlu ilan eden kan tahlili sonuçlarına eşlik etmişti ve hiçbir şekilde

ikna ederek yanımdan ayrılmasını sağlamıştım. Derneğin ona kalması için para ödediğini düşünürsek, onunla sıkışıp kalmıştım.

Bana *Lolipop* anlamına gelen *Lolli* derdi, çünkü ilk tanıştığımızda ağzımda bir tane vardı. Ve gerçek adım Molly ile kafiyeliydi.

O piç dört yıl boyunca hayatımı işgal etmişti. Fae Topluluğu tarafından ödenen dairemde kendi odası bile vardı. Buna karşı çıkmaya çalıştım ama karşılayabileceğimden daha fazla güvenlik istiyorlardı.

Ve kimse Fae'lerle olan bir tartışmadan galip çıkamaz. Bazılarının zihin büyüğü vardı. Olmayanların ise bir çeşit element büyüğü vardı. Bazıları ejderhalara ve diğer mistik hayvanlara bile dönüşebiliyordu.

"Senden uzaklaşmaya hazırım," dedim büyük boy kazağımın eteklerini düzelterek. Kışın ortasıydı ve ben dağlarda yaşıyordum, bu yüzden hava soğuk ve karlıydı. Ama dürüst olmak gerekirse, hava sıcakken bile kazaklarla yaşıyordum, yazın fatura Cemiyet'e ait olduğu için klimanın sesini açıyordum.

Dört beden büyük kazağım parlak sarıydı. Önünde alaycı bir üslupla yazılmış "*günaydın, günüşiği*" yazısı ve altında kurukafayı andıran bir güneş vardı. Rengi doğal sarı saçlarımla pek uyumlu değildi ama kazak en sevdiğim kazaktı, bu yüzden umurumda değildi.

En rahat siyah taytımla eşleştirmiştim ve makyaj yapmakla uğraşmamıştım. Reality şovdan sorumlu kişiler oraya gittiğimde hoşuma gitse de gitmese de beni makyajlı bir şekilde pastalayacaklardı.

Cam kıkırdadı ama başka bir şey söylemedi.

Onun da benden kaçmaya hazır olduğundan emindim. Medeni olmak konusunda isteksiz bir anlaşmaya varmış olsak da, söz konusu ben olduğumda Cemiyet adına konuşan oydu.

Bu da bana neyi yapıp neyi yapamayacağımı söyleyecek kişinin o olduğu anlamına geliyordu. Ve çok yaklaştığım herkesi korkutup kaçıracaktı.

Bana hayatı ya da geçmişi hakkında pek bir şey anlatmamıştı ama benimkiler hakkında da pek bir şey bilmiyordu.

En azından ondan uzaklaşıyordum. Bu

bana şunu hatırlattı.

Oturdum.

"Artık yollarımız ayrıldığına göre, bana sihrinin ne olduğunu söyler misin? Bu işe körlemesine girdiğimi biliyorsun. Kimse bana Fae'ler hakkında bilgi vermedi." Bildiğim her şeyi internetten öğrenmiştim. Ve internet, gerçek dışında her şeyi söylediği için para alan kompulsif bir yalancı kadar güvenilirli.

"Hayır." Bunu pek düşünmedi bile.

Ve ben detay vermeden ne demek istediğimi anladı. Her fae bilirdi. Gerçek doğaları bizden her zaman gizliydi, çünkü hepsi insan gibi görünebilirdi.

Elbette *tam olarak* insan gibi görünmüyorlardı. Hepsi ortalama insan benzerlerinden biraz daha uzundu, yaklaşık 1.80 ya da 1.90 boylarındaydılar. Ve doğal olmayan bir şekilde de güzeldiler.

Ancak bu profile uyan bazı insanlar vardı, bu yüzden hiçbir şey varsayamazdınız.

Cam'i tahmin etmemiştim. Sormuştum.

Ve bana bunu kendi başıma çözmem gerektiğini söylemişti.

Bunu denedim ama tahminlerimden herhangi birinin doğru olup olmadığını söylemeyi reddetti. Onunla geçirmek zorunda kaldığım onca yıldan sonra bir ipucum vardı.

Bir keresinde kendini yakmadan sıcak bir tavayı tutmuştu. Bütün Fae'ler bunu yapabilir mi bilmiyordum. Eğer yapamıyorsa, muhtemelen ateş büyüsü vardı.

Tüm fae'lerde olan kanatlarını hiç görmemişim ve eğer bir hayvan formuna geçebiliyorsa da bunu hiç görmemişim.

"Yiyin bakalım. Seni bir daha ne zaman beslerler bilmiyorum," dedi ve bir tabağı tezgâhın üzerine .

İsteksizce yanına gittim. Aç olmasam da, haklı olduğu bir nokta vardı. Ve her ne kadar arkadaş olmasak da, konu yemeğimi yemek olduğunda ona güveniyordum.

en iyi çıkarlarını düşünerek. Sınırlarımı aşacak ya da bana saygısızlık edecek hiçbir şey yapmamıştı ve aradan *yıllar* geçmişti.

"Peki bundan sonra başka bir uyumlu eşi korumaya devam edecek misin?" Yumurtalarımı keserken ona sordum.

" gibi bir şey." Elindekini tabağına boşalttı. "Her zamanki gibi yine muğlak konuşuyorsun."

Bana bir sırtış fırlattı. "Öyle miyim?"

Çatalımı bir silahmış gibi havaya kaldırarak, "Zihin büyüğü yaklaştırma," diye uyardım. Değildi ama o da bana ayak uydurdu.

Ellerini teslimiyetle kaldırdı. "Bunu hayal bile edemezdim."

"Güzel." Yumurtamdan bir ısırık daha aldım. "Beni özleyeceksin."

"Özleyecek miyim?" Soru tekrarlandı.

Sırtış da öyle.

Çatalımı tekrar uyarı amacıyla havaya kaldırdım ve büyük bir adım geri attı. Elleri hâlâ havadaydı.

Kapı çalındı ve iç çektim.

"Sadece tabağı yanına al. Burayı temizlemeyi ve eşyalarının doğru yere gittiğinden emin olmayı ben hallederim," dedi Cameron ve kapıya doğru ilerledi.

"Doğru yer, yani müstakbel eşimin evi mi?" Ben çizdim.

Bana pek bir şey söylenmemişti, ama *bu* söylenmişti. Akli başında hiçbir Fae benimle birlikte küçük bir daireye taşınmazdı.

Cam hariç.

Ama o bir istisnaydı. Ve orada yaşamak için Cemiyet'ten para aldığına emindim.

"Evet." Ön kapıyı açtı ve kapı eşiğindeki adamı selamladı. Yeni gelen adam uzun boylu, açık kahverengi tenli ve dağınık, kıvrıkcık siyah saçlıydı. "Selam, Rhett."

Adam yanıt olarak homurdandı.

"İyi şanslar, Lolipop," dedi Cam, geri çekilip kapıyı daha geniş açtı.

Ona sarılmayı düşünmedim. O

kadar yakın değildik.

Öyle olsa bile, eşleşmemiş bir fae'nin, yarışma sırasında ona kur yapmaya çalışmadığı sürece uyumlu bir insana dokunması yasadışıydı. Bana nedeni hiç söylenmemişti ama bu büyük bir olay olarak görülüyordu.

Eğer gerçekten fiziksel bir tehlike altında olsaydım ve beni korumak için bir şekilde bana dokunması gerekseydi, buna izin verilirdi. Diğer her şey yasaktı.

"Teşekkürler. Seni tanımak güzeldi." Kapıdan çıkarken onu selamladım ve tüm eşyalarımı Cameron'a bıraktım. Bir hafta önce aldığım evrakta, yarışma programına kendi eşyalarımı getirmeyeceğim açıkça belirtilmişti.

Rhett'i koridorda takip ettim. Asansöre adım attıktan sonra, eski dairemin kapısına son bir kez bakmak için döndüm.

Cam'in kapıda durup gidişimi izlediğini görünce kaşlarım havaya kalktı.

Küçük bir el sallamak için elini kaldırdı, ama ben de el sallayamadan kapı kapandı.

"*Bekarlığa veda* malikanesi ne kadar uzakta?" Ben sordum.

" gitmiyorsun," dedi Rhett, sesi çakıllı çıkıyordu. Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Ne? Nereye gidiyorum o zaman?" "Bunu söylemeye yetkim yok."

Midem sıkışmıştı. Cebimden telefonumu çıkardım ve Cameron'ın numarasını çevirdim çünkü başka bir seçenek göremiyordum.

"Beni şimdiden özledin mi?"

"Rhett beni malikâneye götürmüyor," dedim çabucak. "Nereye gittiğimi söylemiyor. Bu güvenli mi? Onun Cemiyet'ten olduğuna emin misin?"

"Rhett benim için bir kardeş gibidir. Onu senin çok daha uzun zamandır tanıyorum. Ona güveniyorum. Toplum da ona güveniyor. Planlar her ne şekilde değiştiyse, o doğruyu söylüyor."

Uzun bir nefes aldım. "Emin misin?"

"Öyle olmasaydım onunla gitmene izin vermezdim." Her ne kadar istemesem de ona inandım.

"Pekâlâ. Rahatsız ettiğim için özür dilerim, sanırım." "Rahatsız etmiyorsun."

"Hoşça kal." Dudağımı ısırarak telefonu hızla kapattım.

Asansör en alt katta durduğunda Rhett, "Telefonuna ihtiyacım olacak," dedi.

İtiraz etmeye başladım ama bana bakışından bunun bir istek olmadığı anlaşılıyordu. Ben de verdim.

Kapattı ve beni beklediğim zırhlı araca götürmeden önce cebine soktu. En azından bu normaldi.

Malikaneye arabayla gitmedik. Onun

yerine özel bir havaalanına gittik.

Beklediğim güzellik ekibi oradaydı.

Havaalanının bir köşesine derme çatma bir stüdyo kurmuşlardı. Rhett odanın kenarına çekilmeden önce bana makyaj sandalyesini işaret etti ve hemen bir kasırga başladı.

Birisi saçıma röfle olduğunu düşündüğüm bir şey atmaya başladı. Ayna yoktu ama ağartıcı ve folyoları saçlarını yaptıran insanların videolarından tanıdım.

Bir başkası tırnaklarımı yaparken, bir başkası da yüzüme sıcak bir şey sürdü.

Birisi beni sırtüstü yatırıp kirpik uzatırken bir başkası da saçımdaki çamaşır suyunu yıkadı.

Başka bir kişi de ayaklarımı ve bacaklarımı bir tür peeling ile ovdu. Elimden geldiğince soru sormaya çalıştım.

Neden yaşadığım şehirden arabayla sadece birkaç saat uzaklıkta olduğunu bildiğim malikanede değildik?

Nereye gidiyordum?

Ne oluyordu?

Hiçbirinin bir fikri yoktu. Ya da bilseler bile bana söylemeye *yetkili* değillerdi.

En azından kimse sıcak ağda getirmede. İnsanlarla dolu bir odada ağda yaptırmak kabus gibi olurdu.

Sonunda, tüm güzellik saçmalıkları sona erdi ve insanlardan biri beni bir soyunma perdesinin arkasına götürdü. Bana zeytin yeşili bir bikini ve aynı renkte bir çift yırtık şort verdi.

Onlara göz kırptım.

"Zamanımız tükeniyor. Acele edin," diye ısrar etti kadın.

"*Bekârlığa veda* malikânesine gidiyor olmam gerekiyordu," dedim, sesim kararsızdı. "Şu anda bir bikiniye ihtiyacım olmamalı."

"Bunun için zamanımız yok. Zamanında gelmezsek, Dernek bize bahşiş vermez," dedi kadın, sesi sabırsızdı.

Bunun için ne kadar kötü hissetsem de, *hayatım* hakkında konuşuyorduk. Geleceğimden. Güzelleşmek için iki saat harcamıştım, en azından bir cevap almadan bikini giyip dışarı çıkmayacaktım.

"Bana bunu neden gerektiğini söyle, ben de giyeyim" dedim sonunda.

Kadın kaşlarını çatdı.

Ona sert bir bakış

attım.

Onun için sonuçları ne olursa olsun, bu konuda taviz vermeyecektim. Onun ya da ekibin geri kalanının para kaybetmesini istemiyordum ama bir cevaba ihtiyacım vardı.

Sonunda etrafına bakındı ve bana bir adım daha yaklaştı.

Sesi kısıldı, ben de daha yakına eğildim. "Bunu benden duymadın ama Dernek yeni bir yarışma programı başlatıyor. Bazı Fae'ler *Bachelorette* ile ilgilenmiyor."

Gözlerim büyüdü. "Ve buna *benimle* mi başlıyorlar?"

Başını sallayarak onayladı. "Adının ne olduğunu ya da konusunun ne olduğunu bilmiyorum. Sanırım başka bir çiftleşme olayı. Bize tek söyledikleri kumsal için hazır olman gerektiği ve seni iyileştirmek için orada olmayacağımız."

"*Sahil* mi?" Sesim gergin çıkıyordu.

Biraz çılgıncaydı.

On ya da on bir yaşımdan beri sahile gitmemiştim. Savaştan önce. Ailemi kaybetmeden önce. Fae'lerden önce.

Kumsalda ne yapacaktım? Ve güzellik ekibi olabilecek insanlardan uzakta olmayı gerektirecek ne yapıyorduk? *Bachelorette* kızları her zaman makyajlıydı.

Fae'ler romantizm etrafında dönen bir yarışma programını zaten geri getirdiğinden, diğerlerinin isimleri ve kavramları için zihnimi taramaya çalıştım.

Ama bir tane bulamadım.

Ve kadın bana bilmem gerekenleri söylemişti, bu yüzden daha fazla gecikemezdim.

Ayakkabılarımı, en sevdiğim kazağımı ve taytımı çıkardım ve bikinimi giydim. Güvenlik için aptal küçük ipi memelerimin arasına iki kez düğümledim. Büyük göğüslerim yoktu ama küçük de değillerdi. Ve kesinlikle üstümün açılmasını istemiyordum.

Altların her iki tarafındaki ipler de aynı muameleyi gördü. Kadın beni paravanın arkasından çekip çıkardığında ve tökezleyen kıcımı dışarı açılan bir kapıya doğru sürüklediğinde hala dar şortun düğmelerini iliklemeye çalışıyordum.

"Ayakkabım yok," diye itiraz ettim, düğmeden vazgeçtim ve ona ayak uydurmaya çalışırken şortu kendim tuttum.

"Onlara ihtiyacın olmayacak." Beni küçük, özel bir uçağın önünde bekleyen Rhett'in hemen yanında durdurdu. "O hazır," diye ilan etti kadın.

Hazır mısın?

Kullanacağım kelime kesinlikle bu değildi.

"Onu *hemen* bırak." Rhett'in sesi sakindi ama alttan alta gelen tehdidi herkes .

"Elbette." Kolumu bıraktı, başını eğerek selam verir gibi bir hareket yaptı ve aceleyle küçük havaalanına geri döndü.

Aceleyle şortumun düğmesini ilikledim. Beni örtmeye yardımcı olduğundan değil. Tüm vücudum sergileniyordu. Çoğunlukla kendimden emin olsam da birkaç güvensizliğim vardı. Kimin yoktu ki?

Hiçbirinin televizyonda patlatılmasını da özellikle istemedim.

"Şimdi bana neler olduğunu anlatabilir misin?" Uçağa girmemi işaret ederken Rhett'e sordum. "Ayrıca, stilistlerin ikramiyelerini aldıklarından emin olabilir misin?"

Rhett, "Geç kalsan bile alırlardı," diye gürledi. "Toplum, başka bir seçenek varken insanları kızdırmaz."

Aslında bu konuda ona inanmıştım. İnsanların çoğu fae'leri severdi, özellikle de küresel televizyonda insanlara aşık olmalarını izleyebildikleri için.

Muhtemelen yarışma programının sebebi de buydu.

Uçağın içinde etrafa bakındım. Şık ve moderndi, pek de rahat görünmüyordu.

Öte yandan, normal bir havayolu şirketiyle uçmak da daha konforlu olmazdı.

"İlk soruma cevap vermedin," diye hatırlattım ona süslü deri koltuğa otururken.

Emniyet kemerimi işaret etti, ben de bağladım.

"Adaya yaklaşıp kadar açıklama yapma iznim yok. Yaklaşık dokuz saat uzaklıkta."

Dokuz saat
mi?

Vay anasını.

"Ada nerede?" Yasadışı bir konu gibi görünmediği için sordum.

"Bilmiyorum." Kendi koltuğuna oturdu ama kemerini bağlamadı.

Ona güvenliğine öncelik vermesini söylemeye zahmet etmedim. O bir Fae'ydi. Uçak düşmeye falan başlarsa, uçup gidebilirdi.

"Telefonumu geri alabilir miyim?" Bu yeni yarışma programı hakkında bir şey bilip bilmediğini öğrenmek için Cam'e mesaj umarak sordum. Her ne kadar sinir bozucu olsa da, Fae Topluluğu'ndaki tek gerçek bağlantım oydu.

"Çiftleştikten sonra."

İç çekmeme fırsat vermeden bana televizyonun kumandasını uzattı, ben de dikkatimi dağıtmak için bir aksiyon filmi açtım.

Üç buçuk film sonra Rhett televizyonu kapattı. Bu ani kesintiye itiraz etmedim.

Sonunda bana bir şey söyleyecekti.

"Yeni bir tür çiftleşme oyununa dahil ediliyorsun," dedi Rhett, bakışları üzerimdeydi.

Dudağımı ısırdım.

Bunu zaten öğrendiğimi ona söyleyemezdim.

"Buna *Çiftleşenlerin Hayatta Kalması* deniyor. Daha sert, yaşlı fae'lerin çoğu *bekarlığa veda* oynamak istemiyor. Ya da başka bir erkekle çıkan bir kadının peşinden gitmeye. Bırakın bir düzinesini."

Göz kırptım.

Daha yaşlı, daha sert Fae'ler mi?

Bu bana pek iyi gelmedi.

"Bu tamamen erkek odaklı. *Survivor* adlı bir yarışma programından esinlenilmiş ama siz olayların aktif bir katılımcısı değilsiniz. Son üç yarışmacıdan birini seçeceğiniz sona kadar eşinizi seçmeyeceksiniz."

Gözlerim büyüdü.

"Erkekler her iki ya da üç günde bir potansiyel eşlerinizden birini kendi başlarına oylayacaklar. Oylamada hiçbir söz hakkınız olmayacak. Eğer erkeklerden birine özel bir yakınlık gösterirseniz, muhtemelen hemen adadan ayrılacak."

Kahretsin.

Vay .

Çocukken izlediğim *Survivor*'ın parçalarını hatırlamak için zihinsel olarak çabaladım. Ailemle birlikte izlemiştim ve ittifakları hatırlayabiliyordum. Entrikaları. İhaneti.

Bachelorette'i oynamıyordum... Onun tam tersi olan her neyse onu oynuyordum.

Benimle çocuklar arasında gelişen duygular olmayacaktı. Arkadaşlık olmayacaktı.

Çünkü ilgi gösterdiğim herkes hemen oylanırdı.

Hayatımı kiminle geçireceğim konusunda çok az kontrolüm vardı, bu dehşet vericiydi.

"Bunu test edecek başka birini bulamazlar mı?" Sonunda fısıldadım.

"Bu yıl başvuran tüm adaylar değerlendirildi ve siz en iyisi olarak seçildiniz."

"Harika." Gözlerimi sıkıca kapattım.

"Kemerini çözüp ayağa kalkma vakti geldi Molly. Varmak üzereyiz."

"Uçak inmeden önce kemerimi bağlamam gerekmiyor mu?" diye sordum.

"Bu sefer olmaz." Kemerini çözdü ve ben de isteksizce ayağa kalktım.

"Gözlerini kapat ve kollarını uzat."

Emredileni yaptım.

Omuzlarıma ağır bir çanta konuldu ve biraz tökezledim. "Şimdi sıkı dur," dedi.

Kaşlarım çatılırken alnım kırıştı ve gözlerim açıldı.

Nedenini sormadan, beni bağladığı çantanın tuttu, uçağın kapısını açtı ve beni içeri fırlattı.

OceanofPDF.com

two

MOLLY

Boğazım kadar çığlık attım.

Birkaç saniye serbest düşüşten sonra paraşüt kendini açtı ama çığlık atmayı kesemedim.

sevmezdim. Biraz bile.

Üçüncü kattaki dairem benim için çok yüksekti. Perdeleri %99 kapalı bırakırdım.

Skydiving mi?

Ve uyarı olmadan mı?

Cehennem gibiydi.

Ayaklarım nihayet kuma çarptığında bacaklarım o kadar titriyordu ki dizlerim büküldü ve yere çakıldım. Kum yumuşak ve beyazdı ama ne rengini ne de avuçlarımda bıraktığı hissi fark ettim.

Göğsüm çok hızlı yükselip alçalıyordu, paniğim o kadar yoğundu ki kokusunu ve tadını alabiliyordum.

Birinin yanıma indiğini duydum ama başımı çevirip bakamadım.

"İyisin Molly," dedi Rhett . Ona cehenneme gitmesini söylemek istedim.

Ya da tırnaklarımla gözlerini oyarım.

Ama kendimi kumdan kurtarmayı başaramadım.

"Diğer adamlar yakında gelecek. Kendini toparlamak isteyeceksin. Kameralar kayıtta ve kurguda kesebilecekleri çok fazla şey var."

"Kapa çeneni. Kapa çeneni." Kelimeleri zorlukla çıkarabildim. Yine de emrettiğim gibi yaptı.

Sonunda yavaş ve uzun bir nefes alıp dizlerimin üzerine çökmeden önce olduğum yerde kalmak için kendime üç saniye verdim.

Karnım o kadar sıkıydı ki acıyordu.

Ayağa kalkmadan önce üç nefes daha aldım.

Bacaklarım titriyordu.

Açıkta kalan tüm cildim kumla sıvanmıştı. Açıkta kalan derime de.

Ama ayakta durmayı başardım. Omuzlarımdaki sırt çantası delicesine ağırdı ve sabit durmamı zorlaştırıyordu.

"Önünde üç toka var," dedi Rhett. Ona baktığımda, onu gömleksiz ve arkasına yayılmış bir çift devasa kanatla buldum. Camdan yapılmış gibi görünüyorlardı ve tamamen şeffaftılar. Boyu da birkaç santim uzundu. Kafa derisinden kalın boynuzlar çıkıyordu.

Onları çözerken ellerim titredi. "Sen gerçek bir piçsin. Kim *atar* uçaktan inen biri?"

Ağırlık arkamdan çöktüğünde öne doğru tökezledim ve sonunda beni serbest bıraktı. Tekrar düşmeden önce beni yakalamak için üst kolumdan tuttu. "Sadece Topluluğun talimatlarını uyguluyordum."

"Sen ve Dernek ikiniz de kışımı öpebilirsiniz."

"Bunu arkadaşınıza bırakalım."

Zaten terlememiş olsaydım, yüzüm kızaracaktı.

Seçme şansına sahip olamayacağım eşim. Diğer tüm uyumlu insanların oyun şovları söz konusu olduğunda özgür iradeleri vardı. Doğaüstü erkeklerden herhangi birini seçebilirlerdi.

Ama ben?

Üç seçeneğim var.

Diğerlerini bir şekilde alt eden ya da geride bırakan üç kişi. Büyük olasılıkla, *en az* beğendiğim üçü.

"Bu saçmalık," dedim, göğüslerimdeki, minik bikinimdeki ve şortumdaki kumları fırçalayarak ama zar zor bir çentik açarak.

Kahretsin, kumdan nefret ederdim.

Uzun bir ay olacaktı.

Bir tür barınak inşa edilmiş olmasını umuyordum. Ya da en azından adamların bir şeyler inşa etmesi için biraz odun. Yapmak istediğim son şey gecelerimi kumda geçirmekti.

Aslında yapmak istediğim son şey, gecelerimi devasa fae adamlarının arasında, kumların üzerinde küçük bir sığınakta geçirmekti.

Elbette çekici olabilirlerdi ama sarılmak onlara fikir verirdi. Belki de kum *o kadar* da kötü değildi.

Bir başka küçük uçak bize doğru ilerliyor, yaklaştıkça sesi daha da yükseliyordu.

"Bu adamlardan herhangi biriyle çiftleşmeyi reddedebilirim," dedim. "Toplum beni uçaktan atıp yepyeni bir oyunun içine atarak sert oynamak isterse, oynamamaya karar verebilirim."

Rhett homurdandı.

Onda gördüğüm ilk duygu belirtisiydi bu.

"Bir düzine azgın, yalnız, *ölmek* üzere olan Fae erkeğiyle birlikte bir adada inzivaya çekilmek üzeresin. İçlerinden herhangi biri göz açıp kapayıncaya kadar seni alt edebilir. Burada olduğun sürece seni korumakla görevlendirildim ama sen kendi işini yapmazsan, benim de kendi işimi yapma zorunluluğum yok."

Göğsüm sıkıştı. "Ölmeme izin mi vereceksin?" Güldü.

Yüksek sesle.

"Buraya gelen hiç kimse bunun olmasına izin vermez. Sana ihtiyacımız var. Eğer seni korumazsam, kendini fiziksel bir savaşın ortasında bulacaksın. Kazanan seni kalıcı olarak ele geçirecek. Ve ondan hoşlanmayacağına söz verebilirim."

Onun sözüne ihtiyacım yoktu.

Ben de *bundan* oldukça emindim.

Bu da ya ona ayak uydurmam ya da hem beni hem de diğer adamı ölümsüz kıldığı için kelimenin tam anlamıyla sonsuza dek sürece cehennem gibi bir eş bağını kabul etmem gerektiği anlamına geliyordu.

Kum gerçekten de güzel görünmeye başlamıştı. "Cameron'ı geri istiyorum," dedim açıkça. "Gardiyanlığı bıraktı."

Ne demek istediğini soramadan uçak üzerimizden uçtu. İlk adamın atladığını gördüğümde kalp atışlarım hızlandı.

İnsan formunda değildi.

Muhteşem, tüy gibi beyaz kanatları arkasında açılmıştı, çıplak göğsü sayesinde koyu teni sergileniyordu. Başında bir çift kalın boynuz vardı.

İkinci adam da onu takip etti.

Kanatları Rhett'inkiler gibi camı andırıyordu ama yeni muhafızıminkilerden farklı olarak içlerinde renk karışımları vardı.

Üçüncüsü onun peşinden geldi, sonra dördüncüsü ve bu böyle devam etti, ta ki bize doğru uçan on iki adam olana ve uçak kalkana kadar.

"Şimdi ayrılmak istiyorum," diye fısıldadım

Rhett'e. "Ben de öyle."

Ona ters ters bakmaya başladım ama ben fırsat bulamadan ilk adam indi.

Başım o yöne doğru döndü. Okyanusa

doğru.

Bana çok yakın.

Birkaç adım geri gitmek istedim ama Rhett'in eli hâlâ kolumdaydı. Sanki kaçmaya çalışacağımı düşünmüş gibiydi.

Evet, doğru.

Gidecek hiçbir yer yoktu.

bile, bir düzine kanatlı fae'nin beni çabucak yakalayacağından hiç şüphem yoktu. Hızlı değildim.

Geri kalanlar birbiri ardına indi.

Hepsi fae formundaydı, normal insan formlarından birkaç santim daha uzunlardı. Hepsinin boynuzları vardı, ancak çeşitli boynuz ve kanat şekilleri vardı.

Umarım Rhett azgın derken *bunu* kastetmiştir, çünkü bazı *Bachelorette* kızlarının yaptığı gibi yarım düzine farklı erkekle yatmakla ilgilenmiyordum. *Biriyle* yatmak istediğimden bile emin değildim.

Dünya neredeyse sona ermeden önce iki kez seks yapmışım ve bu beni gerçekten etkilememişti. Vibratörüm tanıdığım tüm erkeklerden daha iyi çalışıyordu.

"Sıraya girin," dedi Rhett.

Sesini yükseltmedi ama adamlar yine de emre uydular. *Bachelorette*'te kadının koruması her zaman bir tür ev sahibiydi, bu yüzden

Survival of the Mated'de bu rolü üstlendiğini varsayabiliriz.

Adamlar yerlerine geçerek bir sıra oluşturdular. Hepsinin göğsü çıplaktı ve arkalarına doğru açtıkları kanatlarla bu gerekli görünüyordu.

Bachelorette'te insan formlarında kaldılar.

Devasa boyutları, kanatları ve boynuzlarıyla onları görmek bile tüylerimi diken diken etmeye yetiyordu.

Sıraya çok yakından bakmama izin vermedim. Dikkatimi kime verirsem hemen hedef haline gelecek gibi görünüyordu, bu yüzden bir plan yapana kadar kimseye bakmaktan kaçınıyordum.

Rhett, "Eşlerin Hayatta Kalması'na hoş geldiniz," dedi. "Hepiniz kuralları biliyorsunuz. Öldürmek yok. Dişi üzerinde onun izni olmadan büyü kullanmak yok. Ve onunla bir bağ kurmak yok. Kazanmadan önce bir eş bağına başlamak ölüm cezasıdır."

Yanağımın içini ısırdım.

Bundan daha önce bahsedilmemişti.

Bir insan eş bağını nasıl başlatabilirdi ki? Durumum göz önüne alındığında, etkileyici derecede az miktarda bilgiye sahiptim.

"Şimdi, uğruna yarıştığınız dişiyle tanışın." Rhett bana işaret etti. "Kendini tanıtabileceksin."

Göz kırptım.

Bachelorette'de tanışma yoktu. Sadece randevular vardı. Ama ben

Bachelorette'de değildim.

Ve kafamı oyuna vermenin bir yolunu bulmam gerekiyordu. Oyun her neyse.

Bu da bir tanışma anlamına geliyordu.

Bu yüzden hızlı bir nefes aldım ve kendimi kesinlikle dehşete düşmemiş gibi davranmaya zorladım. Ne kadar rahat davranabilirsem ve ne kadar insan gibi görünebilirim

Daha çok, yeni yarışma programlarının bir parçası olarak kazanılacak bir ödöl olmadığımı fark etmelerini umuyordum.

"Ben Molly Maye," dedim. "Yirmi dört yaşımdayım. Muhasebe diplomam var. Sıkıcı ama istikrarlı bir iş. Bunun aksine." Kendimi, çocukları ve adayı işaret ettim. "Buraya sürüklenmeden önce tam zamanlı çalışıyordum. Tatlı yemeyi severim. Egzersiz yapmayı sevmiyorum. Ayrıca kum sevmem."

Bir ya da iki adam kıkırdadı.

Ses tanıdık geliyordu ama bunun sadece sinirlerimin bana hayal kurdurmasından kaynaklandığını düşündüm.

Rhett, "Çocuklar oyun başladıktan sonra kendilerini tanıtacaklar," dedi. "İlk mücadele şimdi başlıyor. Ormanda gizlenmiş bir düzine hayatta kalma paketi var. Her biriniz sadece bir tanesini geri getirebilirsiniz. En son geri dönen, yarın gece adadan ayrılan ilk adamı oylama şansını kaybedecek. İçinde silah olan paketi bulan kişi, yarışma biter bitmez Molly ile birlikte bir teknede bir saat geçirecek."

Gergin bir sessizlik anı geçti.

"Sorusu olan var mı?" Rhett sordu.

Oldukça basit görünüyordu.

Çocuklar hayatta kalma paketlerini bulmak zorundaydı. En yavaş olan oyunu kaybetti. Doğru çantayı bulan bir ödöl kazandı.

Ödölün ben olmam baktandı ama beklenen bir şeydi. "Git," dedi ve kıyamet koptu.

Kanatlar çırpılıp fae'ler havalandıkça havada kum püskürdü. Yaylım ateşine karşı gözlerimi kapattım ama çok yavaşım. Gözlerim çoktan acımaya başlamıştı.

Tekrar açtığımda uzaktan gelen bağrıışmaları duyabiliyordum. Birkaç adam ormanın üzerinde havada uçuyordu.

Bir adam hâlâ orada yürüyordu. Vücudunun duruşu rahattı ve vücudunda tanıdığım bir şey vardı.

Sırtındaki altın kanatlar ve başındaki boynuzlar böyle hissettiğim için kendimi aptal gibi hissetmeme neden oldu. Açıkçası, hiçbir fae'yi tanıımıyordum.

"Bu ne kadar ?" Rhett'e sordum. Oturacak sandalye yoktu.

Sol tarafımda uçan ve ikimizi de kaydeden bir kamera drone'u gördüm ve Toplumu ona doğru çevirme dürtüsüne direndim.

Yapsaydım muhtemelen görmezlerdi.

Tek yapabildiği onları ki bu da anlamsız görünüyordu.

Kameralı dronlar, fark edilmelerini zorlaştıran bir tür teknik kamufle yapılmışlardı, ancak onları nasıl bulacağıma dair birkaç makale okumuştum.

"Ne kadar kanlı olacağına bağlı," dedi Rhett.

Yüzümü buruşturdum. "Ne kadar düşünüyorsun?"

"Çok kötü."

"Detaylandırmak ister misin?"

"Oldukça basit görünüyor. İlk bir saatini seninle geçiren adam büyük bir avantaja sahip olacak."

"da bir hedef olacak, değil mi?"

"Muhtemelen. Ama aynı zamanda hepsi de seni kazanmak için ellerinden geleni yapacaklar. Sona ulaşırsalar bile, sen onları diğerlerine tercih etmeden kazanamazlar. Sizinle birlikte bir ödül, sizi tanımanın en tarafsız yolu olacaktır."

"Çok hoş."

"Evet." Rhett gözlerini ağaçlara dikti. Ben de öyle yaptım.

Bir süre beklememiz gerekeceğini düşünmüştüm ama beş dakikadan kısa bir süre sonra ilk adam ortaya çıktı. Uçuyordu, bize doğru süzülürken bronz kanatlarını arkasında açmıştı.

"Kim o?" Rhett'e fısıldadım.

"Size bilgi ya da fikir vermeye iznim yok." İçimi çektim.

"Benim için bir işe yaramazsın."

"Seni onlara teslim etmemi ister misin?"

Ona kaşlarımı çattım ama o ağaçlara bakmaya devam etti.

Adam resmen alaycı bir tuğla duvardı.

Tan kanatlı adam indi. Bronz bir teni, pırıl pırıl beyaz bir gülümsemesi ve gördüğüm adamlar arasında en küçük boynuzları vardı. Yakından bakınca kanatları neredeyse tüylü görünüyordu.

Tuhaf.

Arkasındaki ağaçların arasından bir adam daha çıktı ama ilki çoktan elini uzatmıştı, sanki tokalaşmak istiyordu.

Rahatsızlığıma rağmen elini sıktım.

Kavrayışı çok sertti ama irkilmemeyi başardım.

"Memnun oldum Molly. Ben Kaden. Ben de kumdan nefret ederim." "Berbat bir şey," diye katıldım, başka ne diyeceğimi bilemiyordum.

Başka bir adam yaklaştı.

Bana bakmadan önce Kaden'e dar gözlerle bir bakış fırlattı. Saçları beyaz, teni soluk, kanatları ipek gibiydi ve gözleri ruhuma bakıyormuş gibi hissettirecek şekilde çok renkliydi.

"Merhaba Molly Maye," dedi. "Ben Oren."

"Merhaba." Onda beni rahatsız eden bir şeyler vardı ama bunu yüksek sesle söyleyecek değildim. Onu sonuna kadar götürmek için kesin bir yol gibi görünüyordu.

Gruba iki kişi daha katıldı.

Kıbarlardı ama isimlerini söyledikleri kadar çabuk unuttum. En azından ikisi de beni rktmedi.

Kaden benimle evi hakkında sohbet ediyordu -kendisini nasıl tanıttığı düşünüldüğünde gerçekten ironik olan büyük bir sahil evi- o sırada diğer çocuklardan birinin seslendiğini duydum,

"Köpek yığınınından kurtuldun mu,

Cam?" Vücudum kaskatı kesildi.

Benim Cam olamaz.

...Olabilir
mi?

Kıkırdadı.

Ses o kadar tanıdıktı ki kollarımdan aşağı tüylerim diken diken oldu.

"Yanına gitmeye zahmet etmedim," dedi.

Kaden'in nn tamamen keserek arkamı döndüm.

Kahverengi gözlerim tanıdık bir çift yeşille çarpıştı. Cameron'dı ama... farklıydı.

Fae.

Gerçekten
Fae.

Boynuzları devasaydı, kalın, altın kanatları arkasından uzanıyordu. zerinde her zamanki joggers yerine sadece bir çift basketbol şortu vardı. Gömleğinin olmayışı göğsünde ve omzunda daha önce hiç görmediğim birkaç dövmeyi ortaya çıkarmıştı.

"Cameron?"

şaşırsam mı kızsam mı bilemedim. Her iki durumda da, beni hazırlıksız yakaladı.

"Hey, Lolli." Bana bir sırtış fırlattı.

Son aldığım dan daha kolaydı. Daha tembel.

Kelimeler ve ses tonu belirsizliğimi giderdi.

Şaşırmıştım ama *öfkeliydim* de.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordum. "Ben gitmeden önce geleceğini biliyor muydun?"

"Ben yaptım." Yüzünü şakacı bir şekilde

buruşturdu. "Özür dilerim." Öfkem yükseldi.

Bize üç kişi daha katıldı ve kanamaları olmasına rağmen onları fark etmedim bile. Kesinlikle onları selamlamadım.

"Öğleden sonra adada bana katılacağını bile bile orada durup bana kahvaltı mı hazırladın?"

"Teknik olarak dündü."

"Kafam karıştı," dedi arkamdaki çocuklardan biri.

"Senin de benim de," diye tersledim.

"Son birkaç yıldır Lolli'yi korumakla görevlendirilmişim," diye açıkladı Cameron. "Oyun için seçildiğime dair mektubu geçen hafta aldım. O zamana kadar *Bachelorette* olayını yapmadığımızı da fark etmemiştim."

"Ama fark ettin ve bana söylememeye karar verdin," diye

karşılık verdim. "Öyle mi yaptım?"

"Oh, siktir git, Cam."

Neyse ki, daha fazla tartışma yaşanmadan iri yarı bir piç gürültülü bir "Hop!" sesiyle grubun içine daldı.

"Silahlar bende!" diye ilan etti, kalabalığın arasından bana doğru ilerlerken kocaman bir sırıtişla. Elllerinde kan vardı, parmak eklemlerine ve göğsüne sıçramıştı. Bronz tenli ve sarışındı, büyük, siyah pullu

Kanatları arkasından uzanıyordu. Saçlarının yanları tamamen kazınmıştı ama tepesi uzundu ve genellikle mükemmel bir şekilde şekillendirildiğine dair bir his vardı içimde.

Ondan kaçmak umuduyla yana doğru iki adım attım.

Adamın Rhett hariç diğerlerinden en az bir santim üstünlüğü vardı. Beni kesinlikle ezebilirdi.

Hareketim işe yaramadı, çünkü adam yanıma doğru iki dev adım attı ve elimi tutup havaya kaldırdı. Yumruklarındaki kan parmaklarımı kayganlaştırdı.

Ürperdim ve eğilmeye çalıştım. O

sadece daha da sırtıttı.

"Önümüzdeki bir saat boyunca benimsin, Dolly,"

diye ilan etti. Rhett'e umutsuz bir bakış fırlattım.

Bana geri verdiğinde adamın bana hiçbir şekilde zarar vermediğini, bu yüzden tek başıma söyledi.

"Ben Molly, Pislik," diye homurdandı diğer adamlardan biri.

Beni Rhett'in bize işaret ettiği küçük sürat teknesine doğru sürüklerken elimi Pislik'in elinden kurtarmak için deli gibi uğraştım.

Rhett kanatlarına ve boynuzlarına büründü, muhteşem, cam gibi uzantıları bizi tepemizden takip ederken arkasından çıktı.

OceanofPDF.com

three

MOLLY

PİSLİK KENDİNDEN BAHSETMEYİ BIRAKAMADI.

Yemin ederim, müşterinin ne istediğini ya da neye ihtiyacı olduğunu dinlemeyen o iğrenç satıcılardan biri gibi bana kendini satmaya çalışıyordu.

Oh, ve adı aslında Kyle'dı.

Gerçi pisliğin teki gibi görünüyordu, yani ayakkabı uyuyordu.

O konuşurken ve ben onun hayatıyla ilgili ayrıntıları dinliyormuş gibi yaparken, aklım sürekli asıl soruna dönüyordu:

Cameron Cassette.

Ona güvenebileceğimi sanmıştım.

Aksini öğrenmek canımı yaktı.

Gerçekten acıttı.

Ve bundan da öte, amacın ne olduğunu merak etmeme neden oldu. Eğer dört yılımı birlikte geçirdiğim bir fae'ye güvenemiyorsam, sonunda çiftleştığım kişiye güvenmeyi öğrenebilir miydim?

Onlar sadece ölümsüzlüklerini istiyorlardı. Biz küçük insanları umursamadılar.

Sonunda tekne sahile döndü ve biz de dışarı çıktık. Pislik herif dengede durmama yardım etmek için elini uzattı. Onu geri çevirmek için yeterince iyi bir neden düşünemedim, bu yüzden kabul ettim.

Adamların geri kalanı çoktan -tahmin ettiğiniz gibi- merak ettiğim barınak üzerinde çalışmaya başlamıştı. Hızlı bir bakış bana ne tahta, ne çivi ne de inşa etmeye yardımcı olacak başka bir şey olmadığını söyledi.

Bambu, dokuma yapraklar ve sarmaşıklar kullanıyorduk.

Harika olacaktı.

Erkeklerin hiçbiri tişört giymemişti ama hava delicesine sıcaktı, bu yüzden bu beni şaşırtmadı. Zaten kimsenin fazladan kıyafeti yoktu.

Terden o kadar yapış yapış olmuşum ki cildimdeki tüm kumu temizlemek boş bir hayal haline gelmişti.

Bize verilen zavallı hayatta kalma malzemeleri yığınını gözden geçirdim. Bir ton güneş kremi, birkaç kutu yiyecek ve küçük bir torba pirinç vardı ki bu iyiydi. Ama geri kalan her şey?

Hurda.

Kelimeni
n tam
anlamıyla
a.

Dört kutu dondurmamız vardı. Ben hayatımın en berbat randevusundayken çocuklar bunlardan kurtarabildiklerini yemişlerdi. Yenmemiş olan her şey sadece erimiş değil, adanın sıcaklığı sayesinde sıcaktı da.

Dondurmanın üstünde şeker vardı.

Kutular ve torbalar dolusu erimiş, yapışkan sakızlı şeker.

Çoğu durumda, Cadılar Bayramı'nda ortalama dört yaşındaki bir çocuk kadar şeker yiyebilirim. Toplanırken lolipop stoğum neredeyse bir kutunun tamamını kaplamıştı. Ama ıssız bir adada, sadece erimiş yapışkanken?

Ben pas geçerdim.

Henüz tanışmadığım çocuklar sırayla yanıma gelmeye çalıştılar. Kendilerini tanıttılar ve nasıl olduğumu sordular, bunun gibi şeyler. Biraz garipti ama nazik ve arkadaş canlısı olmaya çalıştıklarını söyleyebilirdim.

Yanıma gelen son birkaç kişiden biri, daha önce bana kendini tanıtanlardan biriydi. Adını hâlâ hatırlayamıyordum. Soluk bir teni ve sarı saçları vardı ve pek nazik görünmüyordu.

Kendisini Julian olarak tanıttı ve yanıma oturup benimle birlikte palmiye yapraklarını örmeye başladı. Tekdüze bir şeydi ama zihnimi sıcaktan ve tam olarak nerede olduğumdan biraz olsun uzaklaştıracak bir şeydi.

Adam bana "Cameron'la aranızda ne oldu?" diye sordu. Cam gibi kanatlarına çok fazla bakmamaya çalıştım. İçlerindeki renk girdapları dikkatimi çekmeye devam ediyordu.

"Eminim özünü daha önce anlamışsındır." "Hikayenin tamamı bu mu?"

"Kan sonuçlarımı getirip gardiyanım olduğunu açıkladığından beri aramız bozuk," dedim. "Bana bundan bahsetmemesi pastanın üzerindeki krema gibiydi."

"Seni istediğinden hiç bahsetti mi?"

Ona karanlık bir bakış fırlattım. "Tabii ki hayır. Biz ." Başını öne eğdi. "Bu çok garip."

"Ne demek istiyorsun?"

"Cameron herkesle arkadaşır. Kimseye kin beslemeyen ya da nefret etmeyen birkaç yaşlı çiftleşmemiş fae'den biri."

"Yaşlı mı?"

"Evet. Bir eş almadan daha fazla yaşayamayacağım."

Boğazım hafifçe daraldı. "O zaman neden *Bachelorette*'e çıkmadı?" Julian omuz silkti. "Muhtemelen sahiplenme duygusundan, ama hiç sormadım."

Sahiplenme kısmı mantıklı gelmedi, bu yüzden bir kulağımdan girip diğerinden çıktı. Ama ben de ona hiç sormamıştım.

Belki de yapmalıyım.

Genç olduğunu ve bolca zamanı olduğunu varsaymıştım. Fae'lerin ölümsüzlüğü sağlamak için eş almadan ne kadar yaşadıklarını bilmiyordum ama yaşamlarının sonuna yaklaştıklarında fiziksel olarak yaşlanmış görüneceklerini varsaymıştım.

Sanırım yanlış düşünmüştüm.

"Belli ki bu oyunu kazanamıyor," dedim. Julian

kıkırdadı ve başka bir şey söylemedi.

Kendini bana satmaya çalışmaması ya da beni ne kadar harika olduğuna ikna etmeye çalışmaması güzeldi. Zorlamadan önce benimle ilgilenip ilgilenmediğini görmek istemiş gibi göründü.

Ya da belki de son üç yarışmacı arasında seçim yapmamın pek bir seçenek olmadığını fark etti ve diğerleri nefes almazken bana nefes aldırırsa üstünlük sağlayacağını düşündü.

Muhtemelen herkesin bir art niyeti vardı.

Ama bu düşünce bana Cameron'ın bilip bilmediğini merak ettirdi. Çünkü Cam? Adam *bir şeyler* düşünüyor olmalıydı. O bir moron değildi.

Eğer yarışmayı kazanmakla ya da bana ne olduğunu görmekle ilgilenmeseydi, adada olmazdı. Nokta.

Ama bu benim için ne anlama

geliyordu? Hiçbir fikrim yoktu.

Güneş nihayet battığında hem vücudum hem de midem şiddetle ağrıyordu. O zaman sıcaklık düştü.

Yorgunluk saatler öncesinden başlamıştı, ancak barınağımız bambudan yapılmıştı ve rahatın tam tersi görünüyordu. Bu yüzden, çocuklar bana

palmiye yapraklarını örmeye devam ettim.

Ben banyo olarak belirlediğimiz yeri ziyaret ederken biri tüm pilavı ve sebzelerin çoğunu pişirdi (hayır, harika kokmuyordu), bu yüzden bu boktan bir şeydi.

Herkes sadece birkaç lokma yiyebildi.

Birkaç kişi bana kendi paylarını teklif etti, Cam dahil değil, ama onları kibarca geri çevirdim.

İsteyeceğim son şey o adada birine borçlu olmaktı.

Yapmamaya çalıştım ama Cameron yemekten sonra sıvışıp gittiğinde kendimi fark etmekten alıkoyamadım. Fae'lerden bazıları hayatımla ilgili sorular sorup duruyordu ve hayır cevabını kabul etmek istemiyorlardı.

Bir süre idare etsem de, beni yalnız bırakmayı reddettiklerinde hayal kırıklığım arttı ve sonunda birkaç dakikalığına tuvalete gitmem gerektiğini söyledim. Tek başıma.

Sesim neredeyse hissettiğim kadar sinirli çıkmış olmalı, çünkü adamlar gitmeme izin verdi.

Rhett beni güvende tutmak için belli bir mesafeden takip ederdi, bu yüzden grubu ve kamp ateşini terk etmem tehlikeli değildi.

Grubun görüş alanından çıkar çıkmaz başka bir yöne, plajın henüz kimsenin keşfetmediğini gördüğüm bir kısma doğru ilerledim. Çoğu insan bütün gün birbirine yakın durmuştu ve bana da yakındı.

Ağaçların arasından geçip sahile adımımı attığımda durdum. Düşündüğüm

kadar boş değildi.

Cameron kışının üzerine oturmuş, kumların üzerine yayılmış ve okyanusa bakıyordu.

Bir yanım geri dönüp ateşe doğru yürümek istiyordu. Kızgın tarafım.

Hayal kırıklığına uğramış bir yanım sessizce oturmak için kendi sahilimi bulmak istedi.

Ama kafası karışık, incinmiş kısımlarım?

Beni kumun üzerinde ittiler.

Adımlarım sessizdi ve Cameron'ın yanına doğru ilerlediğimde Rhett ağaçların arasında kalmıştı.

"Hey, Loll." Yanına oturduğumda sesi sessiz ama neşeliydi. Buna cevap vermedim.

Ne diyeceğimi bilemedim.

Sonunda konuşmadan önce bir dakikalık gergin bir sessizlik oldu. "Neden bana söylemedin?"

"Bu kurallara aykırıydı. Dernek, yeni oyun ya da burada bulunmam hakkında bir şey söylersem gelmeyeceğim konusunda çok netti. Zihin okuyabildiklerini düşünürsek, bu kuralı çiğnediğimi bilirlerdi."

"Neden gelmek istedin ki?" Sesim hafifçe yükseldi.

Kıkırdadı. "Bu piçlerin geri kalanıyla aynı sebepten buradayım." "Bir eş istiyorsun."

"Öyle mi?"

"Dur. Artık senin kaçamaklarınla uğraşmayacağım. Sorularıma dürüstçe cevap ver ya da çek git."

Uzun bir nefes verdi. "Alışkanlık. Özür dilerim."

Başımı salladım. "Julian bana öleceğini söyledi."

"Tabii ki söyledi."

"Neden *Bachelorette*'e katılmadın? İkimiz de o kadınlardan herhangi birini seninle çiftleşmeye ikna edebileceğini biliyoruz. İstedğin zaman çekici oluyorsun."

Kıkırdadı. "O kadınlardan herhangi biri umurumda olsaydı, belki de umursardım."

"Bu ne anlama geliyor?" Kaşlarımı çattım.

"Uzun bir süre yaşadım. Çiftleşme olmasa bile, Fae'lerin hayatları kısa değildir. Kendimi istemediğim bir kadına kalıcı olarak bağlamaktansa özgürlüğümle ölmeyi tercih ederim."

Alnım daha da kıvrıktı. "Bir şey söylemek istiyorsan, sadece ."

"Bağlantılarım var. Buradaki diğer adamların hepsinden daha fazla. Daha tanışmadan önce senin için dövüşeceğimi biliyordum, Lolli. Ve her zaman kazanmak için oynayacaktım. Gardiyanlık sadece seni tanımanın bir yoluydu."

Vay
anasını.

Vay
anasını.

Bu bilgiyle ne yapmam gerekiyordu?

"Adanın beni hazırlıksız yakaladığını itiraf edebilirim. Geçen hafta davet mektubunu alana kadar kimse bana yeni bir yarışma programına başlayacağımızı söylemedi," diye ekledi. "Ama öğrendiğimde bir plan yaptım."

"Beni aydınlatmak ister misin?"

Bana bir sırtıfı fırlattı. Ay ışığında yeşil gözleri her zamankinden daha parlaktı ve dişleri bembeyaz parlıyordu. Saçları dağınıktı ve devasa boynuzları kesinlikle dikkat çekiciydi ama asıl dikkatimi çeken altın kanatlarıydı. "Bunu yaparsam bana ne verirsin?"

Alay ettim. "Daha az nefret mi?"

"Benden nefret etmiyorsun." Sesi eğleniyordu. "Bu adada güvendiğin tek adam benim."

"Sana nasıl güvenebilirim ki? Bana yalan söyledin. Ve görünüşe göre, tanıştığımız ilk andan beri benimle evlenmeyi planlıyormuşsun." Okyanusa doğru bir el salladım. "Bildiğim kadarıyla, o zamandan beri senden hoşlanmam için zihnimi değiştiriyorsun. Bu pek de *güvenilir* olduğunu göstermiyor."

"Bende o tür bir büyü yok, Lolli. Narin görünümlü kanatları olan fae'ler zihinsel güce sahip olanlardır. Geri kalanımız elemental. Bizim tüm gücümüz fizikseldir."

"Senin elementin ne o zaman?"

"Ateş." Kanatlarından biri arkamda uzandı ve yumuşak alevler altın tüyleri yaladı. Bakmaktan kendimi alamadım.

Sıcaklık o kadar iyi geldi ki kendimi ona doğru eğilirken buldum.

"Kahretsin," dedim. "Zihinsel büyü olayının doğru olduğunu nereden bileceğim?" "Diğer çocuklara sor. Bu konuda yalan söylemek için hiçbir sebepleri yok."

"Yine de seni onlarla konuşurken gördüm. Senden hoşlanıyorlar." "Dediğim gibi, bir planım var."

"Bana yalan söylemeyi içeren bir tane mi?"

Kıkırdadı. "Hayır. Bunu bir daha asla yapmak zorunda kalmayacağım."

Söylememeliydiler ama bu sözler endişemi biraz olsun hafifletti. "Gitsem iyi olacak. Yakında biri beni aramaya gelecektir."

"Biraz daha zamanın var. Ben gitmeden çok önce sinirlenmeye başlamıştın. En aptalları bile sen uzaklaştığında bunu fark ederdi. Hiçbiri seninle kötü olmak istemiyor, bu yüzden şüphelenmek için bir nedenleri olana kadar seni rahat bırakacaklar."

"Seninle yalnız kalmam bir sebep değil mi?"

Bana tekrar sırtıttı. "Birlikte olduğumuzu bilmiyorlar. Ve ben kimsenin radarında bir tehdit olarak görünmüyorum."

Muhtemelen haklıydı.

Herkes ondan nefret ettiğimi düşünüyordu. Ve biraz da ediyordum.

Ama yine de ona güveniyordum. Belli ki bu bir problemdi. Öyle değil miydi?

"Bana planını anlatmanın karşılığında ne istiyorsun?" Bakışlarıyla tekrar karşılaşmamak için okyanusa bakarak sordum.

Cevap vermeden önce bir an düşündü. "Sarılmak."

"Sarılmak mı?" Ona doğru bir kaşımı kaldırdım.

"Evet. Kurallar yüzünden bana hiç sarılmadın. Bunu deneyimlemek istiyorum."

. "Eminim daha önce de bir kadına sarılmışsındır. Bundan farklı ."

"Uyumlu eşler farklı kokar." Bir omzunu kaldırdı. "İster al ister alma."

Tekrar suya baktım. "Sarılmanın ne kadar sürmesi gerekiyor?"

"Bilmiyorum. Kısa değil. Sonsuz da değil, malum nedenlerden dolayı."

Bunun en bariz nedeni, ıssız bir adada beni eşleri yapmak isteyen on bir erkekle birlikte olmamızdı.

"Daha sonra kokumu senden çıkarmam için bana izin vermen gerekecek," diye ekledi. "Eğer benim gibi kokarsan, birlikte olduğumuzu anlarlar."

Bunu düşündüm.

İtiraf için bir kucaklaşma.

Kulağa mantıklı geliyordu. En azından benim için makul. Bana planını anlatmakla gerçekten kazanacağı bir şey yoktu. Hoşuma gitmezse, muhtemelen ona zarar verecek bir şey yapabilirdim.

Ve bir kucaklaşma çok büyük bir istek değildi.

"Pekâlâ," diye kabul ettim. "Bir plan için

kucaklaşma." "Parayı ödedikten sonra

anlatırım."

Kabul ettim, ayağa kalktım ve kışkımdaki kumları temizledim. Onun da ayağa kalkmasını beklememe rağmen olduğu yerde kaldı.

Kaşlarımı çattığımda beni kendisine doğru çağırdı.

Gözlerimi devirdim ama kucağına oturdum. Bacaklarım kalçalarının iki yanına gelene ve gözlerinin içine bakana kadar ona binmiş olacağımı düşünmemiştim.

Vücudu sıcaktı.

Daha yakına eğilmek istedim ve bir anlaşma yapmıştık.

Ben de kollarımı boynuna doladım ve göğsümü onunkine bastırdım.

Vücudumu daha da yaklaştırıp ona sarıldığımda uzun, derin bir nefes aldı. Kolları sırtıma dolandı ve sıcaklığı çıplak tenime sızdı.

Kendini iyi
hissediyordu.

Gerçekten çok iyi.

Altımda sertleştiğini hissettim ama bu konuda yorum yapmadım. Temastan biraz tahrik olmuşum ve *bundan* bahsetmesini istemiyordum.

"Seni uçaktan attıkları için üzgünüm," diye mırıldandı. "Bunun olacağını bilseydim, bunun olmamasını sağlardım."

Gözlerim acıdı. "Evet, bu korkunçtu."

"Biliyorum." Eli sırtımda gezindi, dokunuşu yavaştı ama bir şekilde sakinleştiriciydi.

Onu bırakmak istemedim. Sarılmanın bitmesini istemedim.

"Üzerine oturduğuma pişman olmadan önce bana planını anlat,"

diye mırıldandım. Kıkırdadı, vücudu benimkine karşı gürledi.

Bu iyi hissettirdi.

"Dernek size bir şey söylememe izin vermedi, bu yüzden beni gördüğünüzde kızacağınızı biliyordum ve bunu kendi avantajıma kullandım. Artık çoğu benden nefret ettiğini düşünüyor. İçlerinden birkaçı bunu bilerek yaptığımı anlayacak kadar zeki ama önce şüphelilerin gittiğinden emin olmak için aptal olanlarla ittifak yapacağım. Onlar ne yaptığımı anladıklarında ben çoktan oyunu kazanmış olacağım."

"Sonunda seni seçtiğimi varsayıyorum."

"Benimle yaşayarak hayatta kalacağını biliyorsun. Aynı şeyi başkası için söyleyebilir misin?" diye karşı çıktı.

Yapamadım.

"Tanıdığın şeytan, tanımadığından daha mı iyi?" diye sordum. "Bahse girmek için riskli bir şey gibi görünüyor."

"Lolli," dedi, sesinde mizah vardı. "*Senin* üzerine bahse giriyorum. Ve bunun kaybedeceğim bir bahis olmadığından emin olabilirsiniz."

Her ne kadar emin olmasam da ona inanıyordum. Sadece bu konuda nasıl hissedeceğimi bilmiyordum.

"Peki ya planınızı başkasına anlatırsam?" Sonunda sordum.

"Yapabilirsin," diye kabul etti. "Ama benden daha iyi olacaklarının garantisi yok. Bu adadaki piçlerin hepsi yaşlı ve acımasız. Eğer içlerinden birinin sana benden daha iyi davranabileceğini düşünseydim, seni almalarına izin verirdim. Ama seni benim kadar tanımıyorlar ve benim gibi senin iyiliğini düşünmüyorlar."

"Sana inanmak istiyorum," dedim, bedenimin hâlâ onunkine yaslanmış olduğunun tamamen farkındaydım.

Ve bana iyi davranmaktan bahsederken sesindeki kesinlikten dolayı bikini altlarım hafifçe ıslanıyordu.

Sevecen bir eş olacağını düşünmek için herhangi bir nedenim olsaydı, belki onu da öperdim. Ama onu bunun için yeterince iyi tanımıyordum.

Yine de beni koruyacağını biliyordum.

Ve kendime bu yüzden geri çekilmediğimi söyledim.

"Oraya varacaksın." Elini belimde gezdirdi ve kalçalarım hafifçe kalktı. "Eğer benimle çalışmaya karar verirsen, planı daha da iyi hale getirebilirsin."

"Bunu nasıl yapabilirim?"

"Benden hoşlanmadığınızı açıkça söyleyin ama çok fazla değil. Benden hoşlanıyor olabilecek erkeklerle fazladan zaman geçirerek onları daha büyük hedefler haline getirin."

"İlk hedefler kim o zaman?" Ben sordum.

"Julian ve Kaden."

Julian, yaprakları örerken konuştuğum akıllı, sarışın kişiydi. Cam doğruyu söylüyorsa, onda zihinsel büyü vardı.

Kaden yarışma sırasında ilk geri dönen tüylü kanatları olan kişiydi. Bu da onun büyüünün elemental olduğu anlamına geliyordu.

"Ne planladığınızı ilk fark eden onlar mı olacak?"

"Evet. Julian akıllıdır. Kazanmayı planlamasaydım burada olmayacağımı biliyor. Planımın boyutunu fark etmemiş olabilir ama bir şeyler döndüğünün farkında. Önce onu adadan çıkarmalıyız."

Dudağımı ısırdım. "Daha önce bana bizimle ilgili sorular soruyordu."

Cameron başını salladı, başı benimkine doğru hafifçe hareket etti. "Öyle yapacağını tahmin etmiştim. Bana kızgınmış gibi davranmaya devam etmelisin."

"Sana hâlâ kızgıyım."

Kıkırdadı. "Kendine bunu söylemeye devam et." Gözlerimin önündeki birkaç tutam saç taradı. "Evimizde her gece sana böyle sarılmak isterdim."

Yüzüm kızardı. "."

"Ben yaptım. Bana inanmak zorunda değilsin; bunu sana kanıtlayacağım." "Elbette kanıtlayacaksın."

"Yapacağım."

Aklıma bir düşünce geldi. "Ya biri zihnimizi okur ve planı fark ederse?"

"Zihinsel büyü burada yasak, ancak Julian ve Ev tek telepatlar. İkisinin de planımı anlamaya ya da zihnini okumaya çalışmak için konumlarını riske atacaklarını sanmıyorum. Her ihtimale karşı Ev, büyüü nedeniyle ortadan kaldırılacaklar listesinde üst sıralarda yer alacak. Julian herhangi bir zarar vermeden önce gitmiş olacak."

Başımı sallama sırası bendeydi. "Onlardan hoşlanıyormuşum gibi görünmeye çalışırken ne kadar fiziksel olmalıyım?"

Kolları beni hafifçe sardı. Vücudunun bu kadar farkında olmasaydım, muhtemelen bunu fark etmezdim. "Hiç fiziksel değil. Sadece onlarla fazladan zaman geçir."

"Başlangıçta işe yarayabilir ama uzun vadede işe yarayacağını sanmıyorum," diye karşı çıktım. "Ve barınak çok küçük. Ayrıca hiç battaniyemiz yok. Birinin yanında uyumak zorunda kalacağım."

"Benim yanımda uyuyorsun." Sesinde daha önce duymadığım bir şey vardı.

Çakıllı bir şey.

Sesin ne olduğu ya da bu konuda ne yapmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Erkeklerle çok yakın zaman geçirdiğim söylenemezdi. Kesinlikle ne düşündüğünü söyleyecek kadar değil.

"Senin yanında uyumak bütün planını mahveder Cam. Senden nefret etmem gerekiyor."

Kavrayışı sıkılaştı ama karşı .

"İlk hedefin o olduğu için bu gece Julian'ın yanında uyuyacağım," dedim. "Dışarısı buz gibi, o yüzden *birinin* yanına sokulmam gerekecek. İstersen Rhett'le gidebilirim ama-"

"*Kimseye* sokulmanı istemiyorum." Sözleri kesin ve net bir hırıltıyla çıkmıştı.

Beni biraz ürpertti. Bunun sinirden mi yoksa sesin seksi olmasından mı kaynaklandığından emin değildim.

"Bu önlenabilir bir şey değil."

Başını yana çevirdi. "Biri geliyor."

Bir kalp atışı sonra kıcımin üzerine düştüm ve sıcak alevler bir anlığına tenimi yaladı. Dokunuş çok hafifti, beni yakmadı ama ısıttı.

"Ormanda uyumak zorunda kalacağım," dedi, ayağa kalkıp ellerini ceplerine sokarken sesi alçaktı. "Bu piçlerden herhangi biriyle kucaklaşmanı izlerken aklımı kaçıracağım."

"Bir yolunu gerekecek," diye uyardım.

Cam sesini yükselterek, "Hadi ama Lolipop," diye itiraz etti. Ruh halindeki ve ses tonundaki ani değişim, gelen kişiye bir gösteri sunduğunu anlamam için yeterliydi. "Açıklamam için bana bir şans ver."

"Senden tek kelime duymak istemiyorum," diye karşılık verdim. "Buraya birkaç dakika yalnız kalmak için geldim. Beni rahat bırak, göt herif."

Bana göz kırptı ve ellerini teslim olmuş gibi başının üzerine kaldırdı. "Pekâlâ, pekâlâ. Ben gidiyorum."

"Sonunda."

Sahilden diğer yöne doğru yürüdü.

Kızgınmışım gibi oflayıp pufladım ve okyanusa doğru dönerek birkaç dakika daha olduğum yerde kaldım. Zihnim Cameron'la olan konuşmamı ve kucaklaşmamı tekrar etti.

Tüm bunlar hakkında ne düşüneceğimi ya da nasıl hissedeceğimi bilemiyordum. Dürüst olmak gerekirse, benimle çiftleşmekle ilgilenmesine bile şaşırmıştım. Benden hoşlandığını hiç düşünmemiştim.

Birkaç dakika sonra titremeye başladığımda, garip bir şekilde sarılmak için barınağa geri dönme zamanının geldiğine karar verdim.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CAM o gece tekrar ortaya çıkmadı.

Julian'a ısınmak için yanında uyuyabilir miyim fısıldayarak sorduğumda değil.

Kyle, daha önceki iğrenç ejderha pisliği diğer tarafımı ele geçirip bana çok yaklaştığında değil.

Çıplak göğüslü yabancılara bastırılmanın verdiği rahatsızlığa rağmen sonunda uykuya dalmayı başardığımda değil. Kanatlarını kaldırmışlardı ama yine de.

Sabah, diğer çocuklar hâlâ uyurken yataktan sıvıştığımda Cam bir daha ortaya çıkmadı bile.

Onu takip etmek ya da sahildeki yerimize geri dönmek istesem de ısınmak için ateşin yanına oturdum. Fae adamlar kesinlikle titrememi engellemişti ama bu, geceyi tanımadığım ya da istemediğim adamların kollarında geçirmenin verdiği fiziksel ve zihinsel rahatsızlığı hafifletmiyordu.

Orada otururken aklım bir gece öncesine gitti.

Cameron'ın kucağına oturuşum.

Bana sarılma şekli. Oyunu

kazanmak için yaptığı plan.

Dudağımı ısırdım.

Gerçekten yapabilir miydi? Ona yardım etmesem bile yapabileceğini düşünüyor gibiydi. Ve diğer çocukların onunla nasıl konuştuğunu görmüştüm. Hepsi ondan hoşlanıyordu.

Eğer oyunda ittifak kuran biri varsa, onunla çalışmak isterdi. Bir gün önce ona bağırdığımda onu herkesin ilk tercihi haline getirmiştım. Adada kimsenin oyunu kazanmak için bir tehdit olduğunu düşünmediği tek adamdı.

Julian dışında kimse.

Ve Cam'in ölüm listesinin başında kim varsa. Ama

bu ona yardım etmek istediğim anlamına mı geliyordu?

Bir gece önce onun kollarında nasıl hissettiğimi düşündüm. Sıcak.

Güvenli.

Kyle ve Julian arasında sıkışıp kaldığımda yaşadığım rahatsızlıktan çok daha iyiydi.

Bu da seçimi oldukça basitleştirdi.

Cam'in planını uygulayacaktım.

Bu onunla çiftleşmem gerektiği anlamına gelmiyordu. Onunla çalışmak kimin gidip kimin kalacağı konusunda söz sahibi olmak anlamına gelebilirdi ki bu da benim avantajıma olabilirdi.

Belki de Cameron'dan daha çok hoşlandığım biri vardı. Onun yerine bu durumu kullanarak onunla ilişkiyi yürütebilirdim.

Ne kadar çok düşünürsem o kadar neşeli

hissediyordum. Düşündüğüm kadar çaresiz

değildim.

Bir adam gelip yanıma oturana kadar ateşin başında fazla yalnız kalamadım. Daha sessiz olanlardan biriydi ve adı Reid'di. Kanatları narin görünüyordu, bu da onun zihinsel büyüye sahip fae'lerden biri olduğu anlamına geliyordu.

Cam'in bu konuda bana doğruyu söylediğini varsayıyorum.

Yerine oturduğunda konuşmadı, ben de konuşmadım. Neredeyse benim kadar yorgun görünüyordu.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Birkaç dakikalık rahat bir sessizlikten sonra ona mırıldandım.

"Elbette." Reid'in sözleri de benimkiler kadar sessizdi. Belki daha sessiz.

"Neden hepinizin farklı kanatları var?" Barınağı ve orada uyuyan herkesi işaret ettim. Çoğunluğu bir önceki akşam insan formlarına geri dönmüştü, bu yüzden bir kereliğine sergilenen çok fazla kanat yoktu.

Cam'in söylediklerini teyit etmesini istiyordum ama açıkça sormak istememiştim.

"Kanatlarımızın görünümü büyüümüzün türüne göre belirlenir," dedi. "Zihinsel fae'lerin benimki gibi yarı saydam kanatları vardır. Elemental fae'lerin kanatları opaktır ve farklı stiller elementlerine karşılık gelir."

Demek Cam bana doğruyu

söylemişti. "Peki ya boynuzlar?"

"Saç gibi uzarlar. Fae formlarımızda hepimizde var ve hiçbir şey ifade etmiyorlar."

Ateşin yanında başka bir adam bize katıldı.

Bana rahatsız edici derecede yakın oturuyordu, bu yüzden daha bakmadan Kyle olduğundan emindim.

Evet.

Kyle.

"Ne hakkında konuşuyoruz biz?" Sesi soluktu ama muhtemelen hâlâ uyumakta olan herkesi uyandıracak kadar yüksekti.

Reid hâlâ sessizce konuşarak, "Sihir," dedi.

"Ona yer değiştirmeden bahsetmedin, değil mi?" Kyle bir kez daha yüksek sesle sordu.

Diğer adam iç çekti.

İç çekmesi yeterli bir cevaptı.

Değişimi bilmemi istememişti, ne anlama geliyorsa artık. Belli ki ne olduğunu bilmem gerekiyordu.

Yanımıza iki kişi daha oturdu. Biri hala tüylerimi diken diken eden Oren'di. Diğeri de beyaz tüylü kanatları olan Chris'ti.

"Ne kayması?" Ben sordum.

"İnsan ve fae formları arasında gidip geliyoruz," dedi Kyle hızla.

Bu doğrudu, ama açıkça tüm gerçeği benden gizlemeye çalışıyordu. Ona ters ters baktım ve birkaç santim uzaklaştım. "Benimle kafa bulma."

Chris kıkırdadı. "Elemental fae'lerin üç formu vardır. İnsan, fae ve canavar."

"Canavar mı?" Sesim hafifçe yükseldi.

Ejderhaların ve diğer birkaç tür büyüğü yaratığın videolarını görmüştüm, bu yüzden bunun geleceğini düşünmüştüm.

Ama yine de büyük bir olaydı.

"Hayvanlara dönüşebiliriz," diye kabul etti. "Hava fae'leri griffin olur. Su ejderhaya dönüşür. Toprak periton olur. Ateş anka kuşu olur."

Griffin'in tam olarak ne olduğunu hatırlayamıyordum. Daha önce peryton diye bir şey duyduğumu da sanmıyordum.

"Çok fazla enerji gerektiriyor," diye araya girdi Kyle. "Nadiren canavar formuna geçeriz. Genellikle sonrasında birkaç gün bizi harap eder."

Yeşil pullu kanatları bana onun bir ejderha olan su fae'si olduğunu söyledi.

Cameron bir anka kuşu olmalıydı ama onu daha önce hiç *harap* olmuş görmemiştim. Bu, beni korumaya başladığından beri canavar formuna geçmediği anlamına mı geliyordu? Sormak zorundaydım.

"İnsan ve fae arasında geçiş yapmak için çok fazla enerji mi gerekiyor?"

Merak ettim. "Hayır, sadece biraz," dedi Kyle.

Julian ateşin başında bize katılırken, "Yiyecek bir şeyler bulmalıyız," dedi. Arkasında üç kişi daha vardı. Cam de sanki herkesten uzakta uyumuyormuş gibi onları takip etti. "Yiyeceğimiz kalmadı, erimiş sakızlı şekerleri saymazsak tabii."

Tüylü kanatları olan Kaden, "Su perilerinin balığa çıkması gerekiyor," diye duyurdu.

Kyle onunla alay etti. "Enerjimi bu şekilde boşa harcamayacağım."

Birkaç kafa, adadaki pullu kanatları olan diğer tek adama doğru döndü.

"Hadi Jim," dedi adamlardan biri.

Jim bana baktı. "Karşılığında ne alacağım?"

Kızgınlığım arttı.

Kyle bana doğru yaklaştı. "Geri

çekil," diye tersledim onu.

Gözlerini kırıştırdı.

Ayağa kalktım.

Hayal kırıklığına uğramış olsam da Cam'in planını biraz daha ilerletemeyecek kadar hayal kırıklığına uğramamıştım.

Julian'ın yanına doğru yürüdüm ve kollarımı kavuşturdum. Ona hiçbir şekilde dokunmamış olmama rağmen, ifade oldukça açık görünüyordu. Kyle'a güvenmiyordum ama

Julian'a güven.

Ya da en azından herkesin öyle düşünmesini istedim.

Dedim ki, "Hepimizi hayatta tuttuğu için kimseye bir Şey vermiyorum. Siz piçler bu gösteriye katıldığınızda neye imza attığınız biliyordunuz. Ben bilmiyordum. Katkıda bulunmayan hiç kimseyi potansiyel bir eş olarak görmüyorum."

Bir an sessizlik oldu.

Jim sonunda, "Ben gidiyorum," diye homurdandı.

"Ben de gideceğim. Biraz yardım edebilirim," dedi Chris.

"Peki," diye homurdandı Kyle.

Altın kanatlı diğer adam Cam'in yanına yaklaştı ve fısıldayarak, "Onlardan iki kat daha fazla balık getirebileceğimize bahse girmek ister misin?" dedi.

Cameron ona sırtıttı ve ikisi de bana doğru bir bakış bile atmadan diğer adamların peşinden gittiler.

Bir gece önce kucağına oturduğum adamın aynı adam olduğuna inanmak zordu.

Ve *bunu* dnmemeye çalışmak zorundaydım çünkü bu bana ne yapacağımı bilmediğim duygular veriyordu.

Herkes barınak, yakacak odun ve benzeri Şeylere odaklanırken ben palmiye yapraklarını örmeye geri döndüm.

Sabah yavaş geçti.

ğle yemeğinde balık yedik. Keyifli değildi ve zavallı yaratıklar kemiğe dönüştüğünde hepimiz hala atık.

Ama hiç yoktan iyiydi.

Günün geri kalanı havadan sudan konuŐmalarla ve benim mümkün olduğunca Julian'ın yanında kalmamla geçti.

Onun yanında yedim.

Onunla birlikte yakacak odun aramaya
gittim. Onunla su kuyusuna kadar
yürüdüm.

Günün sonunda herkesin gözlerini ona dikmiş olması Cameron'ın planının tam da istediği şekilde işlediğini gösteriyordu.

Adanın oylama bölümüne yürüme zamanı geldiğinde JULIAN ve ben grubun en arkasındaydık. Diğerlerini takip ederken beni inceleyerek, "Bilerek bana yapışıyorsun," dedi.

"Sana onlara güvendiğimden daha çok
güveniyorum," diye yalan söyledim.

"Güvenmen için bir neden yok."

"Sadece güvenilir görünüyorsun." Kollarımı göbeğime doladım, bir sweatshirt ya da başka bir şey giymek istiyordum. Aptalca küçük bikinimi ve şortumu giymekten çok sıkılmışım. gömleksiz erkeklere çok fazla tenimi göstermiş oluyordum. Ve yatma vakti tekrar geldiğinde onlarınkiyle temas edecek çok fazla ten.

Tek umursamadığım kişi Cameron'dı. Ama bunu
düşünmeme izin vermiyordum.

"Eğer bu doğru olsaydı, konuda bu kadar açık olmazdın. Beni hedef haline getirdiğini ," dedi Julian.

Şaşırmış gibi yaptım ve Cam'in kitabından bir satır alarak bir soruyla cevap verdim. "Öyle miyim?"

Bana başka bir şey soramadan oylama alanına ulaştık.

Orijinal *Survivor* programı için tasarlanmış karmaşık setleri hatırladım, ama Fae Topluluğu bununla uğraşmamıştı. Sadece bir daire şeklinde bir grup kütük kurmuşlar ve ortadaki ateşin yanına bir yığın kağıt ve işaret koymuşlardı.

Herkes oturdu.

Konuşma ya da son dakika draması yoktu.

Rhett benim dışımdaki herkese kağıt ve kalem dağıttı. Herkes bir isim yazdı, sonra da oylarını verdi.

Oyları tek tek gösterdi.

Julian

Julian

Kyle

Julian

Julian

Julian

Julian

Julian

Julian

Julian

On iki erkek vardı, ancak bir kişi ilk yarışmada oyunu kaybetmişti, yani sadece on bir oy vardı.

Julian geldiğimiz yönün tersine doğru yürümeye başlamadan önce başını bana doğru eğdi.

Sesi bir an için zihnime girdi ve bu ani saldırı karşısında keskin bir nefes aldım.

"İyi oynadın, Molly. İyi şanslar."

Nerede olduğuma yeniden odaklandığımda herkesin gözleri üzerimdeydi ve hepsi ayaktaiken benim hâlâ oturduğumu fark ettim.

"Bir örümcek gördüğümü sandım," dedim zayıfça.

Kyle koluma uzandı, beni yukarı çekmek üzereydi ama o bana dokunamadan ben ayağa kalkmış ve adımlarımı atarak uzaklaşmışım.

O piçin ellerini kendine saklamayı öğrenmesi gerekiyordu.

GRUBUMUZ barınağımıza geri dönerken, çocuklar sanki az önce birini oylamamışlar gibi etrafımda sohbet ediyorlardı.

Kendimi Cameron'ın planına ve bunu gerçekleştirmek için nasıl hareket etmem gerektiğine odaklanmaya zorladım.

Onları Julian'a güvendiğime ya da en azından ona herkesten daha çok güvendiğime iyice ikna etmişim. Sırtımı dayadığım kişiyi oylayarak aslında bana ihanet etmişlerdi.

"Bağlantımız" nedeniyle onu bilerek dışarı çıkarmışlardı, bu yüzden buna üzülmem gerekiyordu.

Üzülebilirim.

Dönüş yolu boyunca sessiz kaldım ve yanıma yaklaşan herkesten uzaklaştım. Geri döndüğümüzde kalan on bir kişi ateşin etrafında oturuyordu, Cam büyüyle ateşi daha da harlıyordu. Kyle üzerine biraz daha odun attı, sonra bana doğru yürüdü.

Kolunu omzuma atmaya çalıştığında yanından geçtim.

"Dolly," diye takıldı.

Piç kurusu şaka yaptığını sanıyor gibiydi ama bu bende adamı boğma isteği uyandırdı. Bana *Lolli* denmesinden bile hoşlanmıyordum, yani *Dolly*?

Zor pas.

"Siktir git," diye karşılık verdim. "Hepiniz sırf ona güvenmeye başladığımı bildiğiniz için Julian'ın yönünde oy kullandınız."

Kyle ellerini iki yana . "Oyunun adı bu, Doll." "Bu benim için bir oyun değil. Bu benim hayatım. Benim *geleceğim*."

"Ne olursa olsun buradan canlı çıkmayı başaracaksın. Geri kalanımız tek başımıza gidersek ölüm riskiyle karşı karşıya kalırız, bu yüzden empati kuramadığım için beni mazur görün," dedi Kyle.

"Biraz hava almam lazım. Beni takip etme," diye tersledim ve hışımla uzaklaştım.

"Moron," diye mırıldandı biri arkamdan. Chris olduğundan oldukça emindim. Kyle hakkında konuşuyor olsa iyi olurdu.

Öyle olmasa bile, onunla çiftleşmeyecektim. Daha iyi bir seçenek olmalıydı.

Cam sonuna kadar başaracaktı, başarmak zorundaydı çünkü bu gidişle kendimi o diğer piçlerin hiçbirine bağlayamayacaktım.

Diğer birkaç adam arkadaşlarıyla strateji belirlemek için uzaklaşana kadar bekledim. Molly'nin gittiği yönü görmüştüm ve bizim kumsal parçamıza doğru geleceğini biliyordum.

Küçük bir bölümdü ve etrafı ağaçlarla çevriliydi, bu da herhangi birinin bize gizlice yaklaşmasını zorlaştırıyordu. Bir gece önce yaptığım gibi geldiklerini duyuyordum.

Elbette, onu kumların üzerinde buldum. Dizleri göğsündeydi ve gözleri okyanustaydı.

Yanına oturdum ve o da bir an bile kaybetmedi.

"Julian oylamadan çıktıktan sonra aklıma girdi," dedi ve dönüp bana baktı. O sıcak, muhteşem kahverengi gözleri biraz endişeliydi. "Bana 'iyi oynadın' dedi. Sence ne yaptığımızı fark etmiş midir? Ya başkasına söylediye?"

"Julian içine kapanık biri," dedim. "Ona oy verdiğimde planımızı anladı ve konsey sırasında bana bunu sordu. Ona gerçeği söyledim ve çok eğlendi. Oyunumuza müdahale etme riskini göze alamazdı. Bu onun bir dahaki sefere oynamasını engeller. Sırrımız güvende."

Molly uzun bir nefes verdi ve başını salladı. Omuzları çöktü ve ben de kolumu ona dolamak için can attım.

Yine de bana izin verene kadar harekete geçemezdim. Önceki gece benimle çalışma konusunda kararsız görünüyordu ve benim tarafımda olduğunu bilmeden onu tekrar kızdırma riskini göze alamazdım.

O olmasaydı da ben kazanırdım tabii ki.

O kalıcı olarak benim olana kadar adadan ayrılmayacaktım. Ama bu kararı kendisinin vermesini de istiyordum.

"Sırada kimin peşindeyiz?" diye sordu.

"Reid, Colt ve Kaden. Herkes ittifaklar kurmaya başladı ve bu üçü benim hakkımda şüpheleri olduğundan bahsetti. Onları dışarı çıkarmamız gerek."

"Ev'den önce mi? Telepati yüzünden en büyük riskin o olduğunu düşünmüştüm."

"Bir risk haline gelebilir," diye itiraf ettim. "Ama Kaden iyi bağlantılara sahip. Benim ve senin hakkında şüpheler yaymaya başlarsa, oyun başlamadan bitebilir."

Uzun bir nefes aldı ve başını salladı. "Ona doğru çekiliyormuşum gibi davranmaya başlayacağım. Yine de Julian meselesi yüzünden bir süre daha kızgın olmam gerekiyor."

"Katılıyorum. Bu arada çok iyi oynadın."

"Teşekkürler." Bana küçük bir gülümseme verdi. "Bütün bu saçmalıklardan bıktım artık. Artık bitsin istiyorum."

"Daha işimiz bitmedi, Loll."

"Biliyorum." Tekrar okyanusa baktı ve fısıldadı, "Ya planımız başarısız olursa ve üç pislik arasında seçim yapmak zorunda kalırsam? Ya *Kyle*'la sıkışıp kalırsam? Ya-"

"Benden başka kimseyle takılıp kalmayacaksın." Sesim alçak ama . "Eğer oylanacağıma dair bir işaret olursa, sana hangi adama güvendiğimi söyleyeceğim. Onlardan birini seçeceksin."

Onu diğer piçlerden biriyle eşleştirmeyi düşünmek, adamızı yerle bir etmek istememe neden oldu ama bu söze ihtiyacı vardı.

Ve eğer ona sahip olamazsam, onu Kyle gibi birinin kollarına bırakma şansım yoktu.

"Sana güvenebileceğimi nereden bileyim?" "Bana bak, Lolli."

Başını çevirdi ve yine o muhteşem gözlerini bana dikti. Onlarda daha önce hiç görmediğim bir şey vardı.

Savunmasız bir şey.

"Sana hiç yalan söylemedim. Seni asla manipüle etmedim. Senden sakladığım sırlar, beni buraya, şu anda senin yanına getirmek için saklamak zorunda olduğum sırlardı."

Sertçe yutkundu ama başını salladı. "Ben sadece... korkuyorum, sanırım." Tekrar suya baktığında, onu tekrar kucağıma ve kollarıma alma dürtüsü beni sert bir şekilde vurdu.

"Bana bir şey sor ki bir kucaklaşma için daha pazarlık yapmak için bahanem olsun," dedim. Yumuşak bir kahkaha attı.

Göğsümdeki gerginliği ve ona yakın olma ihtiyacımı hafifletti.

"Peryton nedir? Çocuklardan biri toprak elementallerinin onlara söyledi."

Onu kumdan kaldırıp kucağıma oturttum ve göğsü benimkine değecek şekilde çevirdim. Kolları bana dolandı ve neredeyse benim ona sarıldığım kadar sıkı sarıldı bana.

"Geyik ile büyük bir kuşun karışımıdırlar. Kahverengi, tüylü kanatları olan fae'ler peritonlardır. Burada bir tek Kaden var."

"Ohh. Geyik kürkü

mü?" "Evet."

"Vay canına. Peki ya griffinler? Bir tür kuş olduklarını düşünüyorum ama onlar hakkındaki detayları ben de bilmiyorum."

"Griffin, aslan ve kartalın birleşimidir. Chris burada bir tek o var. Çoğunun kanatları beyaz, tüylüdür ama bazıları bej veya kahverengidir."

"Peki ya anka kuşları?"

"Alev alev yanan altın kuşlar. Oldukça güzeliz," dedim, sırf onu gülümsetmek için.

Homurdandı ve dudaklarım yukarı doğru

kıvrıldı. Hedefe ulaşıldı.

"Altın kanatlarını sevdim. Tüylerin yumuşak mı?" "Sen söyle."

Bir elini kanadıma doğru uzattı ve karnım gerildi.

"Seni uyarmalıyım, bir fae'nin kanatlarına dokunmak mahrem sayılır," dedim, parmakları beni okşamadan önce. Her ne kadar bunu yapmasını istesem de uyarıyı hak etmişti.

Eli olduğu yerde durdu. "Ne kadar samimi?" "Bunu neyle karşılaştırmamı istiyorsun?"

"Öpücük gibi mi? Ya da oral ? Ya da sadece sikine dokunmak mı? Ya da-" "Sonuncusu." Sesim gergin çıkıyordu.

Bu şeylerden herhangi birini yaptığımızı hayal etmek için onun yardımına ihtiyacım yoktu ama resmen yardım etmişti. Önümde diz çökmüş halinin zihnindeki görüntüsünü haftalarca aklımdan çıkaramayacaktım.

"Daha kötüsü de olabilirdi." Parmakları sonunda tüylerimi okşadı ve sikim onun altında zonkladı. Sertliği zaten hissettiğine şüphe yoktu ama bundan sonra görmezden gelmesini hayal bile edemezdim. "Vay canına, gerçekten yumuşaklar. Diğer erkeklerin kanatları da böyle mi?"

"Hiç dokunmak istemedim. Birini öldürmemi izlemek istemiyorsan, sen de istemeyeceksin."

Gözlerini devirdi ve elini çekti. "Ne zamandan beri kıskanıyorsun?"

"Dört yıl boyunca sana kahvaltı hazırladığım ve seninle her şeyi yaptığım için, Loll. Sen benimsin, unuttun mu?"

"Bana bunu *söylediğini* hatırlıyorum."

"Çünkü bu doğru." Kollarım sırtında hafifçe gerildi. Onu bırakıp tekrar sığınağa gitmem gerekiyordu ama bunu yapmak istemiyordum.

"Zihinsel büyüye sahip diğer adamlardan herhangi birinin bunu bana karşı kullanıp kullanmayacağını nasıl bileceğim? Kimse bana neye dikkat etmem gerektiğini söylemedi."

Bu benim hatamdı.

Onun vücuduyla dikkatimi dağıtmayı bırakmalıydım. Önemli olan oyunu kazanmaktı. Sonrasında onunla sonsuza kadar birlikte olacaktım.

"Telepatlar zihinleri okuyabilir ve onların içine de konuşabilirler. Çoğu insan zihninde birinin olduğunu hissedemez ama sen bizimle uyumlu olduğun için, damarlarında onların müdahalesinden rahatsızlık duyacak kadar büyü var. Hemen fark edersin. Ev geriye kalan tek telepat."

Başını salladı.

Çoğunlukla çıplak olan sırtında bir elimi gezdirdim, tenine daha fazla dokunma ihtiyacı duyuyordum. Barınağa gideceğini ve başka bir fae piçinin yanında yatacağını bilmek öfkemi artırmaya yetiyordu.

"Rüya büyüsüne sahip olanlar rüyalarınızı etkileyebilir. Eğer sihirleri size dokunmuşsa, gördüğünüz rüyaların size ait olmadığını hissederek uyanırsınız. Burada rüya büyüsüne sahip tek kişi Oren."

"Bu adamda ürkütücü bir şeyler var," diye itiraf etti.

"İstikrarlı biri olarak bilinmez. Eğer seni rahatsız ederse Rhett'in yanına git ve orada kal. Gerektiğinde onunla nasıl başa çıkmam gerekiyorsa öyle başa çıkarım."

Bana karşı başını salladı.

"İllüzyonistler nesnelerin kokusunu, görünüşünü ya da hissini değiştirebilir. Size karşı kullanıldığında onların sihrini görebilirsiniz. Bunun bir olasılık olduğunu bilmek, ondan gerçekten etkilenmenizi engeller."

"Burada hiç illüzyonist var mı?"

"Reid ve Colt," diye onayladım.

"Pekâlâ. Bu sonuncusu mu?"

"Bir tane daha var. Kompulsifler. Onların büyüyle mücadele etmek en zordur," diye itiraf ettim. "Uyumlu bir eş için bile. Rhett dışında buradaki tek kompulsif Travis. Kendini herhangi bir şekilde ona doğru çekilmiş hissedersen hemen bana ve Rhett'e haber ver."

"Eğer o kadar büyük bir tehditse, neden peşinden gitmiyoruz?"

"Çünkü çoğunlukla ona güveniyorum. Ayrıca kutudaki en parlak boya kalemi de değil. Ve şu anda birlikte çalıştığım Kyle ile yakın müttefik."

Kucağımda kalmasına rağmen vücudunu benimkinden uzaklaştırdı. "*Kyle*'in müttefiki misin? Ne oluyor Cam?"

"A açıkça hoşlanmadığınız adamlar arasında bir ittifak önerdi. Listesinin başında ben vardım ve onu geri çevirmek berbat bir fikir olurdu. Ben kararları verirken, kimin oylanacağına dair kararların sorumluluğunu o üstlenecek. Travis bizim için bir numara."

"Yani oyundaki en büyük pisliklerle çalışıyorsun," dedi kesin bir ifadeyle.

"Oyundaki en büyük pislikler beni de onlardan biri olarak görüyor," diye karşılık verdim. "Beni ilk günden kötü adam ilan etmiştin, hatırladın mı?"

Öfkelendi. "Sana kızgındım, iyi bir sebebim vardı."

"Olmadığını söylemedim. Planımız da *buydu*. Şu anda kimse beni ya da Kyle'ı tehdit olarak görmüyor. Bu da bizimle çalışmak istemelerini sağlıyor. Bundan ve ondan mümkün olduğunca uzun süre faydalanmalıyım."

Bu konuda mutlu görünmüyordu ama sonunda başını salladı. "Tamam, anladım. I Ondan *gerçekten* hoşlanmıyorum. Beni rahatsız ediyor."

"Eğer uygunsuz bir şey yaparsa, göz açıp kapayıncaya kadar gider," dedim, sesim eşitti.

Gerçek buydu.

Eğer o piç kızıma bir şey yaptıysa, yaşamasına izin verirsem şanslı sayılırdı. O zamana kadar, oyunu kazanmak için en iyi şansım oydu.

"Tamam," diye kabul etti. "Kimse şüphelenmeden geri dönsek iyi olur."

"Önce ben gideceğim ve başından beri oradaymışım gibi görünmek için elimden geleni yapacağım. On beş dakika daha burada kalın, ben de sizi kampa davet etmesi için birini göndermemiz gerektiği fikrinin birilerine ulaşmasını sağlayayım."

"Zihin büyüğü olmadan bunu nasıl yapacaksın?" diye sordu kuşkuyla. Göz kırptım. "Benim kendi yöntemlerim var."

Gözlerini devirdi ama kokumu teninden yakıp onu tekrar kuma planımızdan çok daha emin görünüyordu.

Güvende olmak için kumdan kokumu da sildim.

Sonra, yapmak istediğim son şey olmasına rağmen, ormana geri döndüm ve aslanların inine doğru ilerledim.

EMİN OLUN, Kaden on dakika sonra beni barınağımıza geri davet etmek için geldi.

"Burası soğumaya başladı," dedi ellerini kot pantolonunun ceplerine sokarak. Dışarısı soğumaya başlamıştı.

Cam o nefis vücut ısıısıyla gittiğinden beri memelerim donuyordu.

"Peki," dedim, ayağa kalktım ve kışımındaki kumları fırçaladım. Kumdan tamamen kurtulmak mümkün değildi. Sonunda adadan ayrılana kadar tenime yapışıp kalacaktı.

Kaden, "Julian'ı oylamadan çıkarmak kişisel bir mesele değildi," diye açıkladı. "Onu desteklediğinizi biliyoruz ama kendisi sessiz ve stratejik olmasıyla tanınıyor. Oyun ilerledikçe hiçbirimiz onunla rekabet etme riskini almak istemedik."

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," dedim kesin bir ifadeyle.

Bir dakika boyunca sessizce yürüdük ve sonunda, "Kendini daha iyi hissetmene yardımcı olacaksa sana daha fazla bilgi verebilirim," dedi.

Ona baktım.

Kesinlikle dikkatimi çekti.

O yavaş yürümeye başlayınca ben de yavaşladım.

"Cameron da Julian gibi aynı üne sahip. Eminim birileri size bunu söylemiştir."

"Aslında kimse bana bir şey söylemiyor."

"Cameron bile mi?"

"Beni korurken özel hayatlarımız hakkında konuşmazdık. Adaya indiğimizden beri de kesinlikle konuşmadık."

Sanki doğruyu söyleyip söylemediğime karar vermeye çalışıyormuş gibi beni inceledi. Doğru söylüyordum.

Beni korurken hayatlarımız hakkında konuşmadık ve hala geçmişlerimiz hakkında . Onunla birlikte çalıştığım için bu endişe vericiydi ama şu anda bunu aşmanın gerçek bir yolu yoktu.

"Eğer entrika çevirmesinden bu kadar endişeleniyorsanız, onu oylayın gitsin. Zaten Cameron gitse daha rahat ederdim," dedim.

Aslında yalan değildi.

Cameron gitse daha rahat ederdim... ama onun düşündüğü sebeplerden dolayı değil.

Daha rahat olurdum çünkü sahildeki sarılmalarımızı ya da beni bir ödölmüşüm gibi kazanma planında ona yardım ettiğim gerçeğini fazla düşünmek zorunda kalmazdım.

"Daha büyük tehditler var," dedi Kaden sonunda, hâlâ yavaşça yürürken. "Oyun için değil ama senin için. Oren bir joker. Tehlikeli olabilir. Ve sana karşı büyü kullanıp kullanmadığını kanıtlamanın tek yolu zihninin bir telepat tarafından okunması, ki bu da tüm oyunu kesintiye uğratabilir. Travis de neredeyse onun kadar kötü."

"Bana ne yapabilirler ki?" Kollarımı kendime sarılır gibi ortama doladım. Çoğunlukla üşüdüğüm için ama aynı zamanda onun benim akılsız ve küçülen biri olduğumu düşünmesini istediğim için.

"Oren zihnimize rüyalar yerleştirebilir. Bunlar seks rüyalarından, ona güvenebileceğini hissettiren ikiniz arasındaki konuşmaların rüyalarına kadar her şey olabilir. Travis sizi manipüle edebilir, aksi takdirde yapmayacağınız şeyleri yapmanızı sağlayabilir."

"Kendimi onlardan nasıl koruyabilirim?"

". " Kaden'in sözleri özür diler nitelikteydi.

"Ben..." Sanki sorumu yeniden düşünüyormuşum gibi sözümü kestim.

Onunla biraz oynadığımı anlamamasını umuyordum. Yalan söyleme konusunda pek tecrübem yoktu. Cameron ve ben yıllarımızı iğneleyici cevaplar vererek geçirmiştik, bu yüzden bunun eksik oyunculuk becerilerime bir şekilde yardımcı olduğunu umuyordum.

Ama Kaden, Cameron'ın sahip olduğu koruyucu içgüdülerin bir parçasına bile sahipse, küçük fikrim büyük bir başarıya ulaşacaktı.

"Ne yapabilir misin?"

"Boş . Seni Julian gibi bir hedef haline getirmek istemiyorum," dedim çabucak. "Müttefiklerim var," diye ısrar etti Kaden. "Seni koruyabiliriz.

Sorun ne?"

Sonunda iç çekmeden önce bir dakika daha tereddüt ettim. "Barınakta senin ve arkadaşlarının yanında uyuyabilir miyim? Kyle'a yakın olmaktan nefret ediyorum ve zihnimi manipüle edebileceklerse Oren ya da Travis'in yanında kalmak istemiyorum."

"Elbette. Her gece yer değiştireceğiz, böylece kimse bizden şüphelenmeyecek," diye hemen kabul etti Kaden. "Seni onlardan korumak için elimizden geleni yapacağız."

"Teşekkür ederim."

"Elbette." Bana küçük bir gülümseme verdi ve ben de ona karşılık vermeye çalıştım. Başarısız gülümsemem sadece oynadığım oyunu destekliyordu.

Sonraki iki gün sonsuz gibiydi. Sadece ben, çocuklar ve ada vardı.

Bir sürü balık yedik.

Midem hâlâ sık sık gurulduyordu.

Daha fazla palmiye yaprağı ördük ve barınağı güçlendirmeye devam ettik, sonunda altında uyumak isteyen herkes için yeterince büyük hale getirdik.

Zorlama büyüüne sahip olan Travis, diğer çocuklarla sarmaş dolaş uyumayı reddediyordu. Cam de aynı fikirdeydi, bu yüzden ikisi de herkesin göremeyeceği şekilde kendi küçük sığınaklarını yaptılar.

Adadaki üçüncü ya da dördüncü gün onunla konuşmadım. Bunu belli etmeden kaçamazdım. O da kaçamadı.

Bu yüzden Kaden'in üçlüsüne takıldım ve bunun dışında içime kapandım. Herkes Julian oylamasından sonra "ihanete uğramış hissettiğimi" biliyordu, bu yüzden dostluk eksikliği doğal görünüyordu.

Beşinci günün yarısında bizi için bir tekne geldi. Yolculuk sessizdi ve sonunda küçük, ıssız bir adaya vardık.

Üzerine inşa edilmiş olan yapıya yukarıdan aşağıya baktım; uzun, ahşap duvarların ve diğer garip şekillerin ne olduğunu anladığımda gözlerim büyüdü.

Bir labirent.

Devasa bir labirent.

Vızıldayan mekanizmaların sesi ve tepemde hareket eden şekillerin görüntüsü bana duvarların hareket edebildiğini ya da dönebildiğini ya da başka bir şey olduğunu söyledi.

Cameron benden birkaç adam geride durduğu yerden ıslık çaldı.

Chris bir küfür mırıldandı.

Rhett labirentin kenarındaki tahta banktan bir talimat kâğıdı aldı. Benim için olduğunu düşünerek banka doğru yürüdüm ve o boğazını temizlerken oturdum.

"Bugünün mücadelesi basit. Labirentten geçmek. Son iki kişi bu geceki konseyde oylarını kaybeder. İlk iki kişi kalan zamanını

gündüz ve gece Molly ile özel bir plajda. Gölge, yiyecek ve paylaşılabilecek kadar büyük bir yatak olacak."

Gözlerim büyüdü.

Ya adada benimle birlikte olan iki adam Kyle ve Travis olsaydı? Ya da Oren? Ya da Cameron'ın müttefikleri olsalardı ve ben onu görmek ya da Kaden'in yanındaymışım gibi davranmak için orada değilken o oylansaydı? Ya da-

"Duvarları yıkmak yok. Büyü yok. Kanat yok. Herhangi bir kuralı ya da labirentin herhangi bir bölümünü ihlal eden herkes derhal oyunu kaybedecek ve yarışmadan çıkarılacaktır. Anlaşıldı mı?" Rhett gruba baktı.

Tüm adamlar başlarını salladı, kanatları kaybolmadan önce bir anlığına parıldadı. Adamlar insan boyutlarına geri döndüler ve boynuzları da yok oldu.

Rhett, "gereken son bir avantaj var," diye ekledi. "Labirentin bir yerlerinde Molly'nin lüks eşyasının bulunduğu bir kutu var. Kutuyu bulan kişi, yarışmada kaçıncı sırada yer aldığına bakmaksızın kutuyu ona verecek."

Birkaç göz parladı.

Rhett hepsini birkaç farklı girişte sıraya dizdi ve sonra başladılar. Herkes labirentin içinde kaybolurken o benim yanıma oturdu.

"Benim lüks eşyam ne?" diye sordum. "Kimse bana bir şey almamı söylemedi."

"Bilmiyorum. Bana gelen herhangi bir bilgi yoktu. Sen nasılsın?" Konuyu değiştirdi ama ben buna aldırmadım.

Yine de sohbet etmek istemesine biraz şaşırmıştım. Nadiren tek kelime ederdi. "Beni o uçaktan attığında ne kadar iyiysen o kadar iyiyim."

Kıkırdadı. "Size karşı kullanılan herhangi bir zihinsel büyü hissettiniz mi? Eğer hissettiysen bunu hemen bana bildirmelisin. Gruptaki hiç kimseyle bağlantısı olmayan çiftleşmiş bir telepatımız var ve eğer birinden şüphelenirsen gerçeği bulacaktır."

Başımı salladım. " sanmıyorum. Yine de bunu aklımda tutacağım."

Rhett başını salladı.

"Bu gece benimle özel adaya geliyorsun, değil mi?" diye sordum. "Tabii ki."

Bu itiraf gerginliğimi biraz olsun azalttı. "Ve oylama için geri dönemeyecek miyim?"

Başını iki yana salladı. "Dernek sizin oyunun bir parçası olmadığınızın açıklığı istiyor. Sen sadece son yargıcsın."

"Ben sadece bir ödülüm, öyle mi?" Ben de karşılık verdim.

Buna cevap vermedi. "Bu oyun benim fikrim değildi, bilginiz olsun."

"Nedense bu benim durumumu daha iyi yapmıyor."

O sustu, ben de sustum.

Labirent ilerledikçe birkaç kez küfürler ve bağırışlar duyduk. Gözlerim gökyüzündeki kameraları takip etti, her biri farklı bir adamı izliyordu. Çoğunlukla gizlenecek şekilde yapılmışlardı ama yakından baktığımda, onları gizleyen büyüye rağmen ana hatlarını görebiliyordum.

Karmaşık bir labirent olmalıydı, çünkü ilk adam nihayet içeri girdiğinde otuz dakika geçmişti.

Kyle'ı gördüğümde karnım sıkıştı.

Piç kurusu kükreyip zafer dansı yaptıktan sonra koşarak yanıma geldi ve beni banktan kaldırdı. Beni havaya fırlatmadan saçlarımdan yakaladım ve beni yere bırakması için tısladığımda, isteksizce buna mecbur kaldı.

Bikininin küçük kumaş şeridini tekrar yerine çektim (neyse ki sadece biraz hareket etmişti, yani göğsüm falan düşmemiştir) ve bir sonraki adamın gelmesini bekledim.

Ortaya çıkana kadar birkaç dakika daha geçti.

Oren.

Boğazım şişti.

Zafer dansı yapmadı ama Kyle'a beşlik çaktı ve dışarı çıktığında bana sırtıttı.

Midem biraz büzüştü.

Geri kalanlar sonraki bir saat içinde akın akın geldiler. İlk defa kimsenin burnu kanamıyordu. Cameron tıpkı ilk yarışmada olduğu gibi grubun ortasıındaydı.

Bitiren son iki kişi Kaden ve Chris'ti. Chris eli boş çıktı ama Kaden geniş geniş sırtıtıyordu. Omzuna asılı bir sırt çantası vardı ve içinde benim lüks eşyamin olduğunu tahmin ediyordum.

İkisi de oylarını kaybedecekti, bu yüzden her şey plana göre giderse Cam, sırt çantasında ne varsa bana vermeden önce Kaden'in gittiğinden emin olacaktı.

Cameron'ı izlerken, ben gittikten sonra bile her şeyin yolunda gideceğinden emin olduğuna dair bir işaret bulmayı umarak tüm çocuklara bakıyormuş gibi yaptım.

Bana göz kırptı ve nefes almak biraz daha kolaylaştı.

Kyle önümde ve Oren arkamda olmak üzere başka bir tekneye yönlendirildim. Gitmek istemesem de başka seçeneğim yoktu, bu yüzden ilerlemeye devam ettim.

Tekne küçüktü, bu yüzden iki adam da yanımdaki bankta sıkışmıştı. İkisi de bana doğru bastırdı, ben de kendimi küçültmeye çalıştım ama başaramadım.

Nihayet adadaki inziva yerinde tekneden indirildiğimizde uzun bir nefes aldım ve kendimi hayatımın en rahatsız saatlerine hazırladım.

SÜRPRİZ BİR beklediğim kadar kötü değildi. Meyve ve hamburger ziyafeti vardı, bu yüzden cennet gibiydi.

Etrafta bu kadar çok erkek olmayınca, Kyle dokunaklılık olayını hafifletti. Beni rahat bıraktı, Oren da öyle.

Oren hâlâ tüylerimi ürpertiyor olsa da, etrafta rekabet edeceği bu kadar erkek yokken daha arkadaş canlısı ve normal görünüyordu.

Bu güzeldi.

Seçeneklerim olsaydı yine de orada olmayı seçmezdim ama çok daha kötüsü de olabilirdi.

Gece bile garip değildi. Çok rahatsız olmayı bekliyordum ama çocuklar kibarca yatağın kenarında uyumama izin vermeyi teklif ettiler. Sonunda birbirlerine sokuldular ve bir tarafları benimkine bastırılırken, neredeyse yatakta yalnız uyuduğumu hayal edebiliyordum.

Battaniye de harikaydı.

Cameron için endişelenmeme rağmen gecenin ilk yarısında taş gibi uyudum.

Ama ortalarda bir yerde kendimi farklı hissetmeye başladım.

Uyandığımda vücudum kızarmıştı. Rüyamda ne gördüğümü hatırlayamıyordum ama kalçalarımın arası kaygandı.

Bu rahatsız ediciydi.

İki adama da baktım ama uyuyor gibiydiler.

Belki de devasa adamların olduğu bir yatakta uyuyakalmak beni azdırmıştır?

Daha önce ters-harem olayıyla hiç ilgilenmemiştim, bu yüzden tam olarak ikna olmamıştım. Ama başka ne seçenek vardı ki?

Bir süre sonra tekrar uykuya dalmayı başardım, ancak rüyalar geri geldiğinde, delicesine yoğun bir şekilde geri geldiler.

Rüyalar *güçlüydü* ve hızla değişiyordu. Kyle'ın elleri

kalçalarımın arasındaydı.

Chris beni bir ağaca karşı beceriyordu.

Oren beni coşkuyla yedi.

Ona oral seks yaparken Ev'in elleri saçlarımdaydı. Ben onun sikini sürerken Reid kıcıımı kavradı.

Kaden beni arkamdan tutarken bileklerimi arkamda tuttu.

Sonunda kendimi rüyalardan kurtarmayı başarmam asırlar sürmüş gibi geldi.

Yataktan tökezleyerek kalktım, neredeyse çarpmak üzere olduğum ağacı tuttum ve canımı kurtarmak için ona tutundum. Göğsüm hızla, neredeyse *acı verici* bir şekilde inip kalkıyordu.

O rüyalar bana ait değildi, değil mi?

Normalde azgın değildim.

Seksten bile *hoşlanmıyordum*.

Biriyle eve gitmeyeli neredeyse beş yıl olmuştu ve zamandan beri bunu hiç istememiştim.

Oren bu hayalleri aklıma sokmuş olmalı.

...değil mi?

Ama ona baktıkça, hâlâ uyuduğundan daha da emin oluyordum.

Bacaklarım titriyordu.

Kalçalarımın arası sırlıklam olmuştu ama bu konuda bir şey yapamayacağım belliydi.

Rhett yakınlardaki sandalyesinde dinleniyor ve beni dikkatle izliyordu. "İyi misin?" der gibi bir şeyler mırıldandı.

Ona bir başparmak işareti yaptım.

Her nasılsa, tüm bu hayalleri kuran ben olmalıyım.

Titreyen bacaklarımla sahile doğru ilerledim ve çocuklar uyanıp ne olduğunu anlamadan önce tuzun ihtiyacımın kokusunu yok etmesini umarak suya oturdum.

Tekne güneşin doğuşuyla birlikte kıyıya döndüğünde bacaklarım sabitti ama sessiz kaldım ve fazla konuşmadım.

Bu konu hakkında ne kadar çok düşünürsem, o kadar emin olamıyordum.

Hiç seks rüyaları görmedim. Cam dışında adada benimle birlikte olan hiçbir erkekten etkilenmemiştim bile. Ve ondan sadece *biraz* etkilenmiştim.

Tamam, bu bir yalandı.

Ondan çok etkilenmiştim.

Peki ya diğerleri? Hayır.

Yani, rüyalar muhtemelen benim değildi.

Ama Oren'i o uyurken bunları kafama sokmakla . Peki bu beni nereye götürüyordu?

Cameron'la konuşmam gerekiyordu. Ve onun bilebileceği bilgilere.

Ve... belki bir sarılma daha. Belki.

Adaya yaklaşmaya başlayana kadar onun adada olmayabileceği aklıma gelmemişti.

Bu düşünceyle tüm karnım sıkıştı.

Tekne durduğunda onu bir grup adamın arkasında gördüğümde, tuttuğumu fark etmediğim bir nefes verdim.

Kyle fark etmemiş gibi görünse de Oren duyunca bana meraklı bir bakış attı.

Kimin gittiğini anlamaya çalışarak grubu hızla taradım. kanatları ya da boynuzları tekrar çıkmamıştı, bu yüzden isimlerini bulmak biraz daha zor oldu. Ama zihinsel olarak, kayıp olana ulaşana kadar listeyi gözden geçirdim.

Colt.

Kaden hâlâ oradaydı ve omzundaki sırt çantasını tutuyordu. Benim lüks eşyam, her neyse.

Adadan indik ve Kaden beni hemen yanına çekerek kolunu omzuma koydu. Dokunuşundan kaçmak istesem de bir sonraki hedefimiz oydu.

Bu yüzden adım atamadım.

Beni herkesten uzaklaştırdı ve Reid, diğer adamların müttefikini hedef aldığını hayal kırıklığı içinde bana açıklarken onun tarafına geçti.

"Bu benim hatam," dedim sessizce. "çok yaklaştım." "Değil,"

diye karşı çıktı Kaden.

Reid ona öyle olduğunu söyleyen bir bakış attı.

"Ama şimdilik sizinle aramıza mesafe koymak zorundayız. Umarım bu bize birkaç müttefik daha edinmek için yeterli zamanı kazandırır," diye ekledi Kaden isteksizce.

İçimi çektim. "Anladım."

Sırt çantasını sırtından çıkardı. "Al bakalım. Bunu senin için aldım."

Kabul ettim ve fermuarı açtım. Açtığımda oturma odamdan tanıdığım kocaman, yumuşak turuncu bir battaniyeyle karşılaştım ve gözlerim biraz yandı.

Çok yorgundum ve her şeyden o kadar emin değildim ki. Cam'le konuşmaya ihtiyacım vardı ama bunu birilerini şüphelendirmeden yapmanın hiçbir yolu yoktu.

Gözlerimi kırpıştırarak düşmesine izin vermediğim gözyaşlarımı geri çektim. "Teşekkür ederim. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Bununla birlikte, diğer çocukların yanına geri döndüm ve boğazımı temizledim. Çoğu zaten bana bakıyordu, bu yüzden diğerlerinin dikkatini çekmek zor olmadı.

Gözlerim hâlâ biraz yaşlıydı ve birkaç erkeğin yüzündeki endişeyi fark ettim. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var," dedim onlara. "Hepinizden. Sadece... beni bir süre yalnız bırakın."

Bununla birlikte, uzaklaştım.

Sahilde benim ve Cam'in olduğu bölüme gitmezdim. Kaçarsa fark ederler.

Ama kendimi bir kayaya yaslayıp gözlerimi kapamadan ve ne yapacağıma karar vermeye çalışmadan önce sahilimizde gidebildiğim kadar uzağa gittim.

OceanofPDF.com

seven

MOLLY

Kumların üzerinde ayak sesleri duyana kadar yaklaşık yarım saat beni yalnız bıraktılar.

Midem gerildi.

Davetsiz misafir iki metrelik bir boşluk bırakarak yanıma oturdu ve Cameron'ın kokusunu aldığım da vücudum hafifçe gevşedi.

Her zaman güzel kokardı.

Bunu daha önce nasıl fark etmedim?

"Adada ne oldu, Loll?" Cam hemen girdi. "Burada olmamalısın.

İnsanlar seni görecek."

Kaçan bir damla gözyaşını sildim.

Kahretsin, ağlamamam gerekiyordu.

"Sana her zaman dokunmayan, nefret ettiğin kişi ben olduğum için tüm çocuklar beni buraya seçti. Ben ve Kyle arasındaydı. Gerçekten sarılabileceğin birini göndermek istemediler."

Ağlamaklı bir kahkaha attım.

"Şşş. Eğleniyormuş gibi görünmemeye çalış," diye fısıldadı.

"Beni göremiyorlar bile. Bir kayanın arkasına saklandım." "Biliyorum. Yine de beni görebiliyorlar."

Başımı salladım.

"Ne oldu?" Yine kestirip attı. Yüzüm yandı.

"Bilmiyorum."

"Molly," diye uyardı.

Gerçek adımlı söylediğinde artık şaka yapmadığını anladım.

"Seks rüyaları gördüm," diye fısıldadım. "Ben hiç seks rüyaları görmem." "Oren hakkında mı?" Kelimeler hırıltılıydı.

"Burada birden fazla farklı adam var. Onun yüzünden olabileceğini düşündüm ama uyuyordu. Yani onun büyüğü olamaz, değil mi? Belki de sadece yorgunum, ya da aklımı kaybediyorum, ya da-"

"Fae'ler rüya büyüğü kullanırken hep uyuyor gibi görünürler," dedi Cameron sertçe. "Rhett'e söyledin mi?"

"Hayır. Uzun zamandır ilk kez azmışken onu bu işe bulaştırmayacaktım."

Cam bana doğru eğildi, gözleri daha önce hiç görmediğim bir şeyle doluydu. Neredeyse... şiddet gibi görünüyordu.

"Oren o rüyaları kafana soktuğunda sana saldırdı. Bunu yaptığında neye benzeyeceği konusunda seni uyarmalıydım ve bunun için üzgünüm. Rhett'i bilgilendiren sen mi olmak istersin, yoksa ben mi?" Sesi sakindi.

Çok sakın.

Bir kez olsun alay ya da iğneleme yoktu.

"Muhtemelen yapmalıyım," diye fısıldadım. "Sadece yapmak istemiyorum." "Bunu halletmek beni çok heyecanlandırır, Lolli."

Her ne kadar bu bokun üstesinden tek başına gelen bir kadın olmak istesem de, onun teklifi omuzlarımdan bir yük gibi geldi.

Ben yapabilirdim... ama o da yapabilirdi.

Ve eğer isterse, ona izin vermekten zarar geleceğini düşünmüyordum. Bu sadece işleri benim için biraz daha kolaylaştıracaktı.

Ben de başımı salladım.

Elimi tuttu, sıktı ve kumda ilerlemeye başladı. Gitmesini izlemek için kayanın üzerinden baktım.

Kanatları sırtından çıkınca gözlerim açıldı, şekil değiştirirken boynuzları kafasında büyüyordu.

Yumruğunu Oren'in yüzüne doğru savurmadan önce alevler içinde kaldığında nefesim kesildi. Çok sertti.

Kan, lanet ve büyü fişkırdı.

Diğer adamlar onları birbirinden ayırmadan önce tam otuz saniye süren bir şok yaşandı.

Cameron' birkaç adama tükürdüğünü duyamayacak kadar uzaktaydım ama sonuçta ortaya çıkan hırıltıları duydum.

Rhett bana bakana kadar iki dakika boyunca kıyamet koptu. Yüz ifadesi karanlıktı.

Tekrar kayamın arkasına saklanma isteğime direndim. Onun yerine başımı salladım.

Rhett, birden fazla yarasından damlayan kanı görmezden gelerek Oren'i saldırgan yığınının yakaladı ve bir ağaca doğru itti.

Birkaç adam sahili geçip bana doğru gelirken olduğum yerde kaldım. Cameron onlardan biri değildi.

"Rhett iddiayı doğrulaması için bir telepat gönderdi," diye homurdandı Kyle, diğer adamların yanında kalarak. "On dakika içinde burada olacak ve

seninle

konuşmak."

Ayağa

kalktım.

Hiçbiri bana dokunmaya ya da yaklaşmaya çalışmadı.

Chris, "İzin aldığımızda onu kendimiz öldüreceğiz," dedi. Hepsi de

kızgın görünüyordu.

Ve bu muhtemelen beni korkutması gerekirken, aslında biraz daha iyi hissetmemi sağladı.

Telepatla yaptığım konuşma kısa sürdü. Gerçeği zihnimden çabucak çekip aldı ve Oren'in aslında rüyalarımı işgal ettiğini doğruladı.

Oren'i kendisiyle birlikte adadan çıkmaya zorlaması gerekiyordu ama Oren o kadar hızlı ölmüştü ki buna fırsat bulamadı.

Onu hangi adamın öldürdüğünden *emin* değildim ama derisindeki yanıklar bana bildiğimi söylüyordu.

Bütün çocuklar kurallar çiğnendiği için öfkeliydi ama hiçbiri bana karşı Cam kadar korumacı değildi.

Günün geri kalanında herkes bana yer verdi.

Gece olduğunda, Travis nazikçe bana diğer adamlardan uzakta barınağını vermeyi teklif etti. Ona teşekkür ettim ve kabul ettim, çünkü son mücadeleden sonra ısınmak için bir battaniyem vardı.

Görüş alanlarının hemen dışında saklanarak, sonuncusu da uyuyana kadar uyanık kaldım.

Cameron da öyle.

Yeterince uzun süre sessiz kaldıktan sonra Cam nihayet kendi barınağından çıktı, görüş alanıma girdi ve başını bizim sahile doğru eğdi.

Ortadan kayboldu ama bize biraz daha güvenlik sağlamak için oraya tek başına yürüyeceğini biliyordum.

Kuma ulaştığımda kolları beni öyle hızlı sardı ki, beni göğsüne bastırırken nefesim kesildi. Bir anlık şaşkınlıktan sonra benimkiler de ona dolandı ve ben de ona neredeyse onun bana sarıldığı kadar sıkı sarıldım.

"Çok özür dilerim, Loll." Sözleri kulağıma boğuk geliyordu. Boğuk ve kızgın. "Bunun olmasına asla izin vermemeliydim."

"Yapabileceğin hiçbir şey yoktu."

"O labirentten on dakika içinde çıkabilirdim," diye karşılık verdi. "Seninle birlikte o adada olmalıydım. O piçi izliyor ve seni güvende tutuyor olmalıydım. Yapmalıydım-"

"Bir tehdit gibi görünmemek için kendini tutuyorsun," diye araya girdim. "Öyle değil mi?"

"Elbette öyleyim. Senin ruhun benimkine bağlanmadan bu oyunu bırakmayacağım."

"Eğer o adada benimle birlikte olsaydın, bir sonraki seferde elenebilirdin. Burada olmalıydın. Sonunda yanımda olmana ihtiyacım var, böylece bir yabancıyla evlenmek zorunda kalmam Cam." Sesim biraz titriyordu.

"Biliyorum, Loll."

"Kendini suçlamayı bırak. Olan oldu, ama bitti. Ben iyiyim." "Bütün gün solgun ve sessizdin. İyi değilsin."

Uzun bir nefes verdim ve başımı göğsüne yaslayarak salladım. "... Bilmiyorum. Sadece... Seksten hiç hoşlanmadım. Sadece kafam karıştı."

Cam beni sıktı, sonra ikimizi de kuma yatırdı. Orada son iki buluşmamızda olduğu gibi yine onun kucağına oturdum ama farklı hissettirdi.

Daha rahat.

Daha samimi, belki.

"Vibratörünü haftada birkaç kez duşta kullandığını duydum, Lolipop. Seksi seviyorsun," dedi, gözleri benimkilerle buluştu.

Cam'in kucağında oturmak garip hissettirmeliydi. Ve bu konuda konuşmak, onca insan arasında *onunla*. Düşmandık. Ya da en azından rakip.

Ya da belki sadece tartışmayı seven arkadaşlardık. Artık bize ne diyeceğimden emin değildim.

Ama garip

hissettirmedi. Güvende

hissettirdi.

Ve sağa.

"*Orgazmları* severim," diye düzeltiltim.

"Seksin başka biriyle orgazm olmanın bir yolu olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Gözlerimi devirdim. "Teorinin bu olduğunu biliyorum ama işler pek yürümüyor. En azından benim için hiç olmadı."

"O zaman doğru ortağa sahip değildiniz."

"Bu konuda haksız değilsin. Sanırım kendimi doğru bir partner olmadığına ikna ettim. Ve rüyalar beni şaşırttı."

"Rüyada beni mi gördün?" Bakışları meraklı ve karanlıktı, bu da içimi biraz ısıttı.

"Hayır."

"İstedin mi?"

"Onları hayal etmektense bunu tercih ederdim."

Şakağıma dokundu. "Bu adadaki diğer erkeklerin seni sikerken zihninde canlandığını bilmek hoşuma gitmiyor. Orada benim de bir resmimin olmadığını bilmekten *gerçekten* hoşlanmıyorum."

"Öyle değil mi?" Ben çizdim.

"Hayır. Ve bu konuda bir şeyler yapmak istiyorum, Lolli."

"Ne gibi?"

"Elimi bu gülünç derecede küçük şortun içine sokmak ve seni kucağında boşalırken izleyene kadar klitorisine oynamak gibi."

Yanaklarım kızardı.

arasında ıslaklık toplanmıştı. "Kulağa pek seksi gelmiyor," diye yalan söyledim.

"Belki seni bu kayanın üzerine yatırıp çırlıçıplak soysam ve yüzümü o güzel kalçalarının arasına gömüp zevkinin tadına baksam daha çok eğlenirsin." Başparmağı yavaşça kalçamın üzerinde gezindi.

Onun ereksiyonuna karşı birazcık doğruldum. İkimiz de bundan daha önce hiç bahsetmemiştik ama onun bana olan arzusu, sahilde böyle olduğumuz her seferinde açıkça çıkmıştı.

"Hâlâ pek ikna edici değil," dedim, göğsüm biraz daha hızlı inip kalkarken.

Dudakları kulağımın kabuğuna değene kadar başını aşağı eğdi. Ona daha fazla erişim sağlamak için biraz yana eğildim ve o da elini enseme götürdü. Başparmağı hafifçe yan tarafıma dokundu ve beni ürpertti.

"Bu küçük bikiniyi vücudundan kesip atmamı ve birlikte boşalana kadar seni bu kumların üzerinde sertçe becermemi tercih edersin, değil mi Lolipop? İçine boşalmamı, bu adadaki her erkeğe benim olduğunu söylememi istiyorsun."

O kadar hızlı nefes alıyordum ki, nefes nefese kalmıştım.

Her sert nefes alışında göğüslerim göğsüne sertçe bastırıyordu.

Bir eliyle şortumun düğmesini açarak kalçalarımın altına indirirdi. Balıktan başka bir şey yemeden hayatta kaldığımız her gün daha da gevşemiştik.

Kuma vurduklarında, kalçalarımı daha geniş açtı ve beni şortuna doğru zorlanan ereksiyonun üzerine oturttu.

Onun lezzetli baskısıyla kararsız bir nefes aldım. Gözlerim

dalgalanarak kapandı.

Başım geriye eğildi.

Dişleri kulak mememi yakaladı ve hafifçe çekti.

"Kullan beni, Lolli," diye mırıldandı.

Birinin bana söylediği en seksi şeydi.

Kalçalarım yavaşça hareket etti, sonra kendimi ona karşı topraklarken daha hızlı. Ben kendimi sınıra yaklaştırdıkça o da kıcıımı yavaşça yoğurdu.

Aleti kocaman geliyordu ve sıcaklığı bana daha fazla baskı yapmasını istememe neden oluyordu.

Sadece bana *karşı* da değil.

Onu içimde istedim.

Beni
dolduruyor.

Beni onun
yapıyor.

Ona da zevk veriyor.

Beni her şekilde azdırıyordu.

Dudaklarını dudaklarıma bastırdı, aradığım boşalmayı bulduğumda zevk çılgınlıklarını yuttu. Kanalıma hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedi, ama doruk hala şiddetliydi.

Ağzımı bırakmadan önce dilini üst dudağımın üzerinde gezdirdi. "Harikasın amına koyayım."

Ona yaslandım, göğsümü onunkine biraz daha bastırırken alnımı yanağına dayadım. "Bu çok iyiydi."

"Vibratöründen daha iyi, ha?"

"Çok daha iyi."

"Sen seksi seversin, Lolipop. Ya da en azından benimle seveceksin."

Tüylerim diken diken oldu. "Belki de."

Kıkırdadı. ". Bir dahaki sefere seninle buraya gizlice gelmemi istersen, herkes uyuduktan sonra başını sallayabilir."

Cameron şortumu tuttu, beni kucağında çevirdi ve bacaklarımdan yukarı doğru çekti.

"Kendim giyinebilirim," dedim, hâlâ biraz sersemlemiştim.

"Yapabileceğini biliyorum." Şortumu yarısına kadar indirdi. Uzun, güçlü parmakları bikini altımın ön kısmına girip kumaşı kıvrımlarımdan yavaşça kurtardığında vücudum sıkıştı.

İşi bittiğinde şortumu yukarı çekmeyi bitirdi ve tekrar yerine ilikledi.

Parmağını dudaklarına götürdü ve temizlemek için hafifçe emdi. Göğsü sırtıma doğru gürledi ve bacaklarımdan arasında bir kez daha biriken arzuyu görmezden gelmek için savaştım.

"Sen benim olduktan sonra," diye mırıldandı, dudakları tekrar kulağıma değdi. "Seni ateşimle boşaltabileceğim."

"Nasıl?"

"Beni seçtiğinde öğreneceksin." Yanağımdan öptü. "Tenindeki zevk kokusunu yakmam gerekecek. Önce seni tekrar boşaltmamı ister misin?"

Yüzüm kızardı. "Hayır, başka bir doruğa *ihtiyacım* yok."

"Güzel. Şu anda çıkarırsam bu kıyafetleri tekrar giymene izin verebileceğimi sanmıyorum."

"Kıyafetten sayılmazlar bile. Dünyadaki herkes vücudumun neredeyse tamamını görüyor..." Bakışlarımı gökyüzüne kaldırarak konuşmamı sonlandırdım.

Elbette, üzerimize çevrilmiş kameralar vardı. Gizli kameralar, ama kamufajlarını görmek benim için kolay hale gelmişti.

"Kahretsin," diye fısıldadım. "Kesinlikle bir porno çektik." Cam homurdandı. "İkimiz de çıplak değildik."

"Hala."

"Seni bu kumsalda becerdiğimde, kanatlarımla bizi koruyacağımından emin ol," dedi, sesi yine şakacıydı.

"Bu asla ," diye karşılık verdim.

"Sen nasıl istersen, Lolipop." Ateşi tenimde bir aşağı bir yukarı gezinmeden önce omzumu hafifçe emdi. "Kokuyu tamamen sildiğimden emin olmak için okyanusa bir dalış yapsak iyi olur."

Başımı salladım.

"Bu adada başka hiçbir erkeğin sana az önce benim yaptığım gibi dokunmasına izin vermeyeceğinin farkındasın, değil mi?" diye sordu.

Ona gözlerimi devirdim ama onayladım.

Barınaklara ayrı ayrı dönmeden önce el ele suya doğru ilerledik.

Dudağımı ısırırsam da yol boyunca yüzümden gülümsememi silemedim.

OceanofPDF.com

SONRAKİ ÜÇ GÜN... Tuhaftı.

Erkekler bana eskisinden daha fazla yer verdiler, bu da takdire şayandı ama bana daha farklı bakmaya başladılar.

Sanki beni sadece bir eş olarak istemiyorlardı, beni *istiyorlardı*, beni istiyorlardı.

Kyle, Ev ve Reid tamamen çıplak dolaşmaya başladılar. Onlara neden soyunduklarını sorduğumda, gözlerimi yüzlerinde gezdirerek rahat etmek istedikleri yalanını söylediler.

Cameron'ın yüzünde her gün aptalca çekici bir gülümseme vardı. Ona neden bu kadar mutlu olduğunu sormak için yanıp tutuşuyordum ama onunla buluşacak kadar uzun süre kaçamıyordum.

Diğer çocuklar da benim gibi geç saatlere kadar

uyanık kalıyorlardı. Ateşin yanına yayılıp bana

bakıyorlardı. Bu sinir bozucuydu.

Ben farkına varmadan bir şeyler döndüğünü hissetsem de bu konuda yapabileceğim bir şey yoktu, bu yüzden bakışları ve çıplak baştan çıkarma girişimlerini ya da her neyse görmezden gelmeye çalıştım. Kimse bana dokunmuyor ya da beni bir şeylere ikna etmeye çalışmıyordu, bu yüzden beni gerçekten *rahatsız etmiyordu*.

Ve hey, adamlara güzeldi.

SEKİZİNCİ GÜN, oylama yapılmadı. Oren bunu bizim için halletmişti. Erkekler bunun yerine bir çamur yarışına katıldılar ve bu benim Kyle ile bir başka randevuya çıkmamla sona erdi.

Muhtemelen daha önce hiç güneş görmemiş yerlerindeki çamura rağmen hâlâ pantolon giymemişti.

Boş bir plajda birlikte biftek yedik ve sonunda ona günlerdir aklımda olan soruyu sordum.

"Neden hepiniz garip davranıyorsunuz? Buraya ilk geldiğimizde böyle değildi. Herkes pantolon giyiyordu. Ve bana rahatlıkla ilgili saçmalıklar anlatmayın."

Aletine el hareketi

yapmadım. Gereksiz

görünüyordu.

"Ah, şu. Feromonlarının kokusunu

alabiliyoruz." "*Neyim?*"

"Feromonların." Kyle devasa bir parça biftek kesti ve ağzına attı. "Uyumlu bir eş, yatağını paylaşacak birini aktif olarak istemeye başladığında feromonları harekete geçtiği için kokusu değişir. Yüz mil içindeki erkek fae'ler bunun kokusunu alabilir. Oyun şovları başlamadan önce eşlerimizi bu şekilde bulurduk."

Ağzında yemek varken konuştu, ancak sahip olduğu çılgın genetiğin lütfuyla, yine de yaptığı gibi iğrenç olmamayı başardı.

Gözlerim kısıldı. "*Azgın* olduğumu düşündüğünüz için mi etrafta çıplak dolaşmaya başladığınızı söylüyorsunuz?"

"Bir eş için azgın." Saçlarını karıştırdı. "Bu arada, kaşıntını kaşımaya ihtiyacın olursa ben buradayım ve istekliyim."

"Oh, siktir git," diye homurdandım, sandalyemde arkama yaslanarak. Balıktan ne kadar yorulmuş olsam da daha fazla biftek yiyebileceğimi sanmıyordum. Midem çok karıştı.

Feromonlar yanlış değildi.

Az mıştım.

Bir eş için değil, Cam için.

Beni eşi olarak isteyen.

Yani...

Lanet olsun.

Sahildeki buluşmamızı çok sık düşünüyordum. Belki bunu ve onu düşünmeyi bırakabilirsem feromonların gitmesini sağlayabilirdim.

"Biriyle birlikte olursam koku kaybolur mu?" diye sordum. Kyle

homurdandı. "Sadece kötü olursa. Ve fae'ler seks konusunda *çok*

iyidir." Evet, bunu fark etmiştim.

Cam ve ben kıyafetlerimizi bile çıkarmamıştık ama yine de hayatımın en iyi cinsel karşılaşmasıydı. Karşılaştıracak iyi bir şeyim olduğundan değil.

"Peki feromonlardan nasıl kurtulacağım?" diye

sordum. "Bir eş al."

"Bir eşi nasıl alırsın?"

"Teknik olarak gösteri bitene kadar söylememe izin verilmiyor. Ama oldukça basit. Temelde sadece seks ve sihir içeriyor."

Cam beni ateşiyle boşaltmaktan bahsederken bundan mı söz ediyordu?

Çünkü ben de bunu çok fazla düşünüyordum. Hem de çok fazla.

Kyle derin bir nefes aldı, göğsü gümbürdüyordu. "Feromonların daha da güçlendi. Beni kesinlikle becermek istiyorsun."

"Hayır, istemiyorum." Çatalımı yere bıraktım ve yemeğimin geri kalanından tamamen vazgeçtim. Karşımda oturan dev yiyebilirdi.

Kıkırdadı ama eminim ki ikimizin tabağını da rekor sürede bitirdi.

Barınağa geri döndüğümüzde de her şey aynı tuhafılıktaydı. Yeni bir oylamaya daha üç gün olduğu için işler daha rahattı.

Ama Harker da pantolon giymeyi bırakmıştı. Yaşasın.

On birinci gün nihayet çıktığında, birilerini daha adadan atmaya çoktan hazırdım. *Bir çok kişiyi*, umarım. Aslında pantolon giymeyen *herkesi*. Ve birkaç kişi daha.

Hâlâ Cam'le kaçmayı başaramamıştım, bu da aptalca azgın olduğum anlamına geliyordu.

Ve muhtemelen daha da fazla *para*. Bu bir kelime değildi ama umursamayacak kadar sinirliydim.

Herkes beni lanet bir şahin gibi izliyordu.

Kyle'la konuşmamdan sonra hepsi benim biriyle yatağa atlayacağımı düşündü ve o kişi olmayı umdu.

O günkü yarışmaya giden tekne yolculuğu çok uzundu. Neyse ki kendimi çıplak olmayan iki adamın arasına sıkıştırmayı başardım. İkisi de Cameron değildi.

Her ne kadar bundan hoşlanmasam da, yine de planını ifşa etme riskini göze alamazdım. Biri öğrenirse adadan gülünç derecede hızlı bir şekilde ayrılırdı.

Ve bu istediğimiz son şeydi.

Kaden'le mümkün olduğunca çok konuşmaya çalışmıştım ama oyunda kalmaya çalışmak uğruna benden kaçıyordu. Çabamın yeterli olmasını umuyordum ama bunun benim lehime sonuçlanmasını beklemiyordum.

, Cam Kaden'i kendi başına çıkarmanın bir yolunu bulmak zorunda kalacaktı. Onu diğer erkeklerle sohbet ederken o kadar sık görüyordum ki

Bunu başarabileceğini umuyorum.

Görev karmaşık bir bulmacaydı. Ödül, yakınlardaki büyük bir resifte şnorkelle yüzme randevusu ve yolda bir yemekti.

İlk defa Kyle kazanmadı.

Ancak Ev yaptı. Diğer telepat oydu ve bu beni biraz germiştir. Bizimle gelmesi için başka birini seçmesi gerekiyordu ve Jim'i seçerek beni şaşırttı.

Resiften ancak o geceki oylamadan sonra dönecektik, bu da beni geriyordu ama bu gerginliğimi saklamam gerekiyordu. Çocukların bildiği kadarıyla ben kimseyi desteklemiyordum.

Muhtemelen Kaden hariç.

Bizi resife götürmek için temin ettikleri tekne normal sürat teknelerinden çok daha büyüktü, bu yüzden rahat edebileceğimiz bir alan vardı. Ben ön tarafa yakın bir çıkıntıya oturdum, böylece iyi bir manzaram vardı, bacaklarım yan taraftan sarkıyordu. Ev ve Jim iki yanıma oturdular.

En az tanıdığım iki adamdı, bu yüzden aslında onlarla konuşmayı dört gözle bekliyordum. Hâlâ Cam'in atılma ihtimali vardı ve başka birini seçmek zorunda kalacaktım. Böyle bir durumda herkesi tanımam gerekiyordu.

Cameron'ı ne kadar iyi tanıyordum ki?

Beni korumadan önceki hayatı hakkında pek bir şey bilmiyordum. Bana geçmişinden ya da işi dışında kim olduğundan hiç bahsetmemiştir.

Çok sayıda bağlantısı olduğunu ve bir şekilde bu bağlantıları kullanarak kendisini benim korumam olarak ayarladığını biliyordum ama hepsi bu kadardı.

Yine de ona
güvenmiştim.

Çoğunlukla.

Ve evet, onu istiyordum.

Delicesine.

Ama işler böyle giderse, Kyle hakkında Cam hakkında bildiğimden daha çok şey biliyor olacaktım.

Bu da beni planımdan emin olmaktan uzaklaştırdı.

Yine de bana zarar vermeyeceğine güveniyordum. Bu da Rhett hariç adadaki herkes için söyleyebileceğimden daha fazla bir şeydi.

Okyanusun suları bacaklarımı gıdıklarken, "Sonunda Kyle'dan kurtuldum," diye mırıldandım.

Jim homurdandı. "Bu bir mucize. O pislik ilk günden beri hepimizi deli ediyor."

Gülümsedim. "Onu oylayabilir ve hepimizi acı çekmekten kurtarabilirsin."

"Yapabiliriz... ama sen onu seçmeyeceksin," dedi Ev sırtarak. "Yani sonuna kadar götürmek için güvenli bir seçim."

Gözlerimi devirdim. "Akıl sağlığı güvenli seçimlerden önce gelmeli." "Hayatta kalmak akıl sağlığından önce gelmeli," diye düzeltti Ev.

Dramatik bir iç çektim ve iki adam da kıkırdadı.

"Demek muhasebecisin?" Yolculuk devam ederken Ev bana sordu.

"Evet." Başımınla onayladım. "Dünya sona doğru ilerlerken para insanlar için daha da büyük bir sorun haline geldi, bu yüzden muhasebe güvenli görünüyordu. Ve matematiği her zaman sevmişimdir. Siz devreye girip bu yarışma programlarını başlattığınızdan beri istikrarlı gidiyor, o yüzden şikâyet edemem."

"Hoşuna gidiyor mu?" Jim sordu.

"Evet. Aslında işimi özlüyorum. Terfiler söz konusu olduğunda her seferinde beni atladılar, çünkü uyumlu bir eş olduğumu açıklamam gerekiyordu, ama yine de hoşuma gitti. Orada arkadaşlarım vardı. Ya da en azından işte eğlenmeme yetecek kadar tanıdığım."

"Gösteri bittikten sonra oraya geri dönmek isteyeceğini düşünüyor musun?"

"Programın ne zaman biteceği hakkında *hiçbir şey* düşünmüyorum. Dernek, eşim nerede yaşamamı istiyorsa orada yaşamam gerektiğini açıkça belirtti. Anladım ki

Benden bebek doğurmam ve evi temiz tutmam falan beklenirdi."

Jim yüzünü buruşturdu. "Kulağa cehennem gibi geliyor."

"Bana göre, evet." Ona meraklı bir bakış attım. "Ama sana neden öyle geliyor?"

"Bu programda on tane kadim Fae var, Molly. Hiçbirimiz bir yerleşmek istemiyoruz. Çok uzun zamandır yerleşik hayattayız ve değişiklik istiyoruz. Tutku. Seks. Eğlence."

"Kimse bana bunu söylemedi," dedim, birdenbire gelecekte ne bekleyeceğimden emin olamayarak. "Bana eşyalarımı toplamamı söylediler çünkü dizi bittikten sonra istesem de istemesem de arkadaşımın yanına taşınacaktım."

Ev, "Muhtemelen başka bir uyumlu eş ve korumaları için daireye ihtiyaçları vardı," dedi.

Dudağımı ısırdım.

Hayatımın nasıl olacağına dair herhangi bir bilgi almamıştım. Fae'lerden hiçbirine gelecekleriyle ilgili ne yapmak istediklerini de sormamıştım. Çiftleşmemiş oldukları ve bir eş olmadan üreyemedikleri için, çok sayıda bebek sahibi olmak isteyeceklerini varsaydım.

Belki de yanılmışımdır.

Umarım yanılmışımdır.

"Fae kadınlarının hamile kalması çok zordur," diye ekledi Ev. "Ben

bir Fae kadını değilim."

"Çiftleştiğinde olacaksın. Eşinin gücü senin de gücün olacak."

Oh.

Lanet
olsun.

Bunu ben de bilmiyordum.

"The Toplum gerekir gerçekten koy o BİLGİ içinde onların Hoş geldiniz el kitabı," dedim sonunda.

"Hoş geldin kitabı mı var?" Jim'in kaşları etkilenmiş gibi kalktı. "Hayır. Yine de bir tane yapmalılar."

Bana bakışı bunun olmayacağını söylüyordu.

Ev bana özür dileyen bir gülümseme verdi. "Maç bittikten sonra bu konuda bir şey yapıp yapamayacağıma bakacağım."

"Dernekte bağlantılarınız var mı?" diye sordum.

"Sayılır."

"En çok bağlantıda olanlar kimler?"

"Cameron, sonra Chris. Travis yakın bir üçüncü olurdu. Yine de herkesi tanıyan tek kişi Cam."

Bana da söylemişti.

"Bağlantılarının olması onları riskli yapar mı?" Merak ettim.

Ev omuz silkti. "Pek sayılmaz. İlgi gösterdiğin herkesi tükettikten sonra seni iyi tanımak en büyük risk faktörü olacaktır."

Midem biraz sıkıştı.

Özellikle birinden bahsediyordu ve bu tanıma uyan tek bir kişi vardı.

"Burada kimse beni tanımıyor," dedim.

"Cameron sizinle birlikte yaşadı. bile, muhtemelen en sevdiğin yemekleri biliyordur. En sevdiğin filmleri. Giyinme şeklinizi. Saçınızı nasıl yaptığınızı. Tırnaklarınızı yaptırıp yaptırmadığınızı. Alışveriş yapmaktan hoşlandığınız yerleri. Kötü bir gün geçirdiğinde ne alırsın? Nerede-"

"Anladım," diyerek sözünü kestim.

Midemdeki burkulma bir düğüm haline gelmeye başlamıştı.

"Ama sanırım onunla çiftleşmekle ilgilenmediğimi açıkça belirttim. Yıllarca gerçeği benden sakladı ve bana yalan söyleme konusunda bu kadar rahat olan birine kendimi asla bağlamam."

Ev başını salladı. "Buna inanıyorum. Ama müttefikleri var. Ve eğer seni koruduktan sonra seni gerektiği kadar iyi tanıyorsa, müttefiklerine seni nasıl kazanacaklarını tam olarak söyleyebilir ve herhangi birine üstünlük sağlayabilir."

Alnım kırıştı. "Bu çok saçma. Ne giymeyi sevdiğimi bilmek kimse için bir avantaj değil."

"Aynı fikirde olmadığımızı kabul etmemiz gerekecek," dedi Ev kayıtsızca. Karnımdaki düğüm hâlâ yerindeydi.

"Belki de bir sonraki hedefimiz Cam olmalı," diye önerdi Jim.

"Artık oyun hakkında konuşmayalım," dedi Ev, Jim'e bir bakış atarak.

Bunu kesinlikle planlıyordu.

Ev, Cameron'ın peşinden gidecekti.

Midemdeki düğüm sıkılaştı.

Cam'i uyarabilmek için onu yalnız yakalamak zorundaydım.

Yolculuğun geri kalanını bana hayatlarını anlatarak geçirdiler ve ben de olabildiğince aktif bir şekilde dinledim. Eğer eşlik etmezsem, endişelendiğimi fark edeceklerdi.

Ve Cameron'la çalışmadığıma içtenlikle .

Ben de randevunun tadını çıkarıyormuş gibi davranırken, döndüğümüzde Cam'in hâlâ sahilde olmasını umuyordum.

nine
CAMERON

Ateşin yanında kumların üzerine yayılmışken ayağımı vurma dürtüsünden KORKTUM.

Molly gideli çok uzun zaman olmuştu. Ev ve Jim onun için adadaki en iyi seçenekler arasındaydı ve onlarla zaman geçirirse bunun farkına varacaktı.

Sadece bunu fark etmesini istemedim.

Ya onlarla geçirdiği zamandan çok keyif aldıysa?

Ya adadaki diğer piçlerden birini tercih edeceğini fark ederse?

Başka biri onu etkilemiş olsa da onu bırakıp gitmeyecektim. Bir yolunu bulmam gerekiyordu.

Kyle yanıma oturdu. Kaden'i bir saat önce oylamıştık ve onu özlemeyecektik. Oyundaki konumum için geriye kalan en büyük tehdit oydu, bu yüzden gitmiş olması beni rahatlatmıştı.

Elbette hâlâ başka tehditler de vardı.

Sadece daha yönetilebilir durumdaydılar.

"Peki, planımız nedir?" Kyle sordu.

"Bunu çoktan çözdüğümüzü sanıyordum."

Kyle sırttı. "*O* plan değil. Kızlarımızdan birini kazanan yapmak için planımız nedir? Fark etmediysen söyleyeyim, kızımız ikimize de sadece baēka seçeneği olmadığında bakıyor."

Kızgınlığımı bastırdım.

O benim kızımdı. Bizim değil.

Sonunda onu Kyle'dan uzaklaētırabildięim gün harika bir gün olacaktı.

"O kadar ilerisini dēnmedim," diye yalan söyledim. "Sanırım sona yaklaētıka seçenekleri azalacak ve bize bir ēans vermek zorunda kalacak. Sadece hoēlanmadıęı bir üçüncüye ihtiyaımız var, böylece oraya vardığımızda üçümüz savaēabiliriz."

Kyle sanki bu makul bir planmıē gibi baēını salladı.

Samalıktı ama Molly beni seçtiğinde bunu öğrenecekti.

Diğer adamları taradı. Birkaçı barınakta uyuyordu. İkiisi sahilde bir hindistan cevizini ileri geri savuruyordu.  Molly'nin küçük barınağına daha fazla palmiye yaprağı ve bambu ekliyordu. Bu muhtemelen rahatlık sağlayarak onu kazanmaya yönelik bir giriēimdi.

İēe yaramayacaktı ama onları durdurmayacaktım. ēphe çekmeden yapabilseydim kendim daha rahat ederdim.

Kyle sonunda, "Travis en iyi seçeneğimiz," diye karar verdi. "Onunla bir sonraki randevum sırasında baskı altında olmanın ne kadar boktan bir ēey olduğundan bahsedebilirim."

Yavaēa baēımı salladım.

Fikir kötüydü ama bunu ona söyleyemezdim.

"Eēinin büyüsünü onun üzerinde bu ēekilde kullanamayacağını biliyor olabilir," dedim. "Hayır. Yapabileceğini dēnmesi için onu korkutacağız," dedi Kyle.

Bir homurtuyu geri çektim.

Adam birinci sınıf biriydi.

Boktan planını kabul ettim, sonra da dikkatini rekabetten uzaklaştırmak için bahsetmeye başladım.

Birkaç dakika sonra Molly'nin teknesi geldi.

Kendimi grubun önüne koyma ve sahile dönmesine yardım etme dürtüsüne direndim. Kendimi hedef haline getirmek sadece oyunumu bozardı, yine de onu herkesin önünde sahiplenmek için can atıyordum.

Benim aksime, Kyle tereddüt etmedi. Ona yardım eden onun eliydi.

Bu beni rahatsız ediyordu ama ondan hoşlanmadığını bilmek bunu hafifletiyordu.

Onu yalnız bırakmayalı çok uzun zaman olmuştu. Neredeyse bir hafta. Adada bu bir ömür gibi geliyordu. Ama herkesin gözü onun üzerindeyken, sırtıma bir hedef tahtası koymadan bunu yapmanın bir yolu yoktu.

Barınaktaki çocuklar önümde tökezleyerek dışarı çıktılar ve ben de onları gruba kadar takip ettim. En arkadaydık ama şu anda benim için en iyi yer orasıydı.

Molly herkesi selamladı ve Kaden'in elendiği gerçeğini kabul etti. Saat geç olduğu için doğrudan sığınağına gitmesini bekliyordum.

Onun yerine kamp ateşine yöneldi.

Birkaç adam şaşkın bakışlar attı.

Birisi mırıldandı, "Onu bunaltmayın. Sakin davranırsak belki bunu alışkanlık haline getirir."

Bir homurtuyu geri çektim.

Molly'yi manipüle etmeye çalışsalar bile, o bunu hemen anlardı. Ona Fae'lerle ilgili her şeyi anlatma şansım olmamıştı ama çok zekiydi. Onları çağırmasa bile çabalarını fark ederdi.

Çocuklardan birkaçı ona yer açmak için isteksizce barınağa geri döndü.

Kyle onu doğruca ateşe kadar takip etti elbette.

İkisinin biraz önündeki kuma yayıldım, müdahale etmedim ama duyabileceğim kadar yakın durdum. Belli ki bir sebepten dolayı ateşin yanına oturmuştu.

Ev barınaktaki adamlara katıldı.

Jim banyoya yöneldi.

Kyle ona resifleri sordu ve o da ona basit cevaplar verdi.

Çok güzeldi.

Gün batımı muhteşemdi.

Yemekler güzeldi.

Bir süre sonra barınaktakiler horlamaya başladı. Önce biri, sonra birkaçı daha.

Molly fısıldadı, ancak benim duyabileceğim kadar yüksek bir sesle, "Kyle, Ev uyuyor mu bakabilir misin?"

Bu ilgimi çekti.

"Elbette." Kyle adımlarını gürültüyle atarak sığınağa doğru yürüdü. Giderken yüksek sesle ısıklık çaldı ve barınağın yanından geçerken, "Üzgünüm, işemem lazım," diye seslendi.

Sığınaktan bir inilti duyuldu ama bu Ev'e ait değildi.

"Dinliyor musun, Cam?" Molly mırıldandı. Kyle duyamayacağı kadar uzaktaydı.

Başımı küçük bir selamla eğdim, sorusunu biri izliyorsa şüphe yaratmayacak şekilde yanıtladım.

Kyle tekrar onun yanına oturmadan önce yüksek sesle geri çekildi. "Çıktı."

Adamın fısıltıları çok gürültülüydü.

"Teknede konuşuyorduk ve Ev bana senin bir tehdit olduğunu söyledi," dedi Molly, sesi yumuşaktı.

Sikeyim.

Her ne kadar Kyle'la konuşuyor olsa da, sözlerinin bana yönelik olduğunu biliyordum. "Piç kurusu," diye homurdandı Kyle. "Neden böyle düşünüyor?"

"O kadar çok mücadele kazanıyorsun ki, senden kurtulmazsa sonuna kadar kolayca gidebileceğini düşünüyor."

Belli ki bu bana işaret edilmemişti.

Neden peşime düştüğünü tam olarak bilmiyordum ve Molly'nin cevabı doğrudan söyleyeceğini de sanmıyordum. Hele ki Kyle'ı da şüphelendirebilecek bir şeyle.

"Bir sonraki gidecek olan o olacak," diye yemin etti Kyle.

"Sadece dikkatli ol. Peşinden geldiğini fark ederse misilleme yapabilir," diye uyardı Molly. "Ve diğer herkesi senin hedef olman gerektiğine ikna etmeye çalışmasını istemezsin."

"Bu konuda sessiz kalacağım," diye kabul etti, ancak kelimeleri zorlukla söylemek zorunda kaldı. Söyleyeceğinden şüpheliydim.

Ama muhtemelen Kyle'ın sırf Ev onun yerine bir yarışmayı kazandığı için kızgın olduğunu düşündürecek bir şekilde anlatabilirdim. Belli ki kaybetmekle arası iyi değilmiş.

"İyi şanslar," dedi Molly sessizce. "Ben yatmaya gidiyorum. İyi geceler." "İyi geceler," diye homurdandı Kyle.

Gidişini izlememe izin vermesem de ayak seslerini ve otururken barınağının gıcırdama sesini dinledim.

Kyle hışımınla yanıma geldi ve bana ters ters baktı. "Planlar değişti. Ev'in peşinden gidiyoruz."

"İyi fikir," dedim, sanki her şey onun suçuymuş gibi.

Hınzırca sırttı ve yumruğunu uzattığında benimkini ona vurdum.

Molly ile aramda neler olduğunu anlayacak kadar uyanık değildi... ama mükemmel bir müttefikti.

OceanofPDF.com

ten

MOLLY

EV on dördüncü günde oylandı.

Bu olaydaki rolüm için kendimi kötü ama kişiliğini sevsem de adamı tanıımıyordum. Onu etrafta tutmak çok büyük bir riskti.

Cam'in geçmişini ya da onun hakkında pek bir şey bilmiyordum ama bana iyi davranacağını biliyordum.

Ve birlikte eğlenebileceğimizi. Jim 17.

günde gitti.

Harker yirminci günde gitmişti.

Ve sonra, beş tane vardı.

Sayıları azaldıkça adadaki hava daha da ciddileşti. Kyle hâlâ pantolon giymiyordu ama diğer herkes giyyordu.

Hepimiz son üçe kalmadan önce sadece iki oy daha alacağımızın farkındaydık. Ve son üçe kaldığımızda, bu *benim* oyunum olacaktı, onların değil.

Kimse fazla uyumuyordu. Tüm erkekler gözlerini uzun süre kapattıklarında biriyle gizlice kaçacağımdan şüpheleniyor gibiydi, bu yüzden her zaman en az iki erkek uyanıktı.

Bu da Cameron'la uzun zamandır yalnız kalma fırsatı bulamadığım anlamına geliyordu. Hâlâ aynı fikirdeyiz diye düşündüm.

Ama onun hakkında ne kadar az şey bildiğim ve yakında *çiftleşeceğim* gerçeği beni daha da geriyordu.

Oylama sonunda bittiğinde birbirimizi biraz daha tanımak için zamanımız olacaktı ama yine de.

Çok büyük bir karardı. Hayatımın geri kalanını belirleyecek bir karar.

Yirmi dördüncü gün yarışmaya giderken sessiz bir yolculuktu.

Sûrat teknesi her zamanki gibi sıkışmıştı ve ben hâlâ Cameron'ın yanında değildim. Neyse ki kendimi Chris ve Reid'in arasına koymayı başarmıştım, böylece Kyle'in aleti bana yakın değildi.

Büyük, ormanlık bir adanın sahiline indiğimizde alnım kırıştı.

Görünürde hiçbir engel ya da olay yoktu, bu da endişe verici görünüyordu. Böyle bir şey sadece ilk gün, çocuklar boktan hayatta kalma malzemeleri için avlanırken olmuştu.

Rhett'in bana işaret ettiği banka oturdum ve boğazını temizledi.

"Eminim hepiniz bugünü bekliyordunuz," dedi. "Çünkü bugün bakım paketi günü."

Kyle kükredi.

Reid ıslık çaldı.

Travis
gülümsedi.

Cam sıırttı.

Chris küçük bir dans yaptı.

"Bugün kimse kaybetmiyor," dedi. "Herkes kendi paketini aramaya çıkar ve herkes kendi çıkar. Molly'ninkini bulan otuz dakika

onunla yalnız. Diğer herkes on alır. İlk gelen ilk gider, vesaire."

Kimsenin sorusu yoktu, bu yüzden hepsi ormana doğru yola çıktı.

Yine de bunu ilk günküden çok daha az enerjiyle yaptılar. Rhett yanıma oturdu. "Sadece iki oy kaldı," dedi.

"Yedi gün sonra çiftleşmiş bir kadın olacağım," diye kabul ettim, korkum biraz midemi bulandırıyor.

Ya da belki de tüm balıklardı. Adadan ayrıldıktan sonra başka bir deniz canlısının ölümüne sebep olmamayı umuyordum.

"Her erkeğin çantasında bir varlık dosyası var. Bu, sizi onları seçmeye ikna etmek için en büyük şanslarından biri" dedi Rhett.

Varlık
klasörleri.

Çok güzel.

"Dernek çok etkilendi," diye ekledi. "İlk bölümü bir araya getirip yayınladılar bile ve çok beğenildi. *Survival* bundan sonra düzenli bir program olacak."

Yüzümü buruşturdum. "Yaşasın."

"Adamların çoğu gelecek sezon için geri dönecek," dedi beni dikkatle izleyerek.

"Bu onlar için berbat bir durum."

"Çoğunluk başka bir seçeneğe sahip olamayacak kadar ölüme yakın." Dudağımı ısırdım.

Bir süredir bunu düşünmemiştim. Şu ölme meselesi.

Cam'le çiftleşmezsem, hayatta kalma şansı ne olacaktı? Ve eğer onunla çiftleşmezsem, başka kimi seçerdim?

Kesinlikle Kyle değil. Bu zor bir pas oldu.

Ben de Travis'i istemedim.

Ya da

Reid. Ya

da Chris.

Chris muhtemelen ikinci en iyi seçeneğimdi. Eşek değildi. Akışına bırakmış gibiydi ve belli ki en başından beri ittifak kurmak için doğru grubu seçmişti. Onunla hiç çıkmamıştım, bu yüzden ya Cam gibi kendini tutuyordu ya da tüm meydan okumalarda Kyle'dan daha kötüydü.

İkisi de olasılık gibi görünüyordu.

Her ne olduysa, kapana kısılmıştım. Ve bunu bilmek gerçekten hoşuma gitmiyordu.

"Kazanamazlarsa kim geri gelmeyecek?" Sorunun yeterince muğlak olduğunu umarak sordum. Rhett beni Cameron'la görmüştü, yani bir süredir konuşma fırsatı bulamamış olsak da planımızı biliyordu.

"Sadece Cam," dedi Rhett.

Dudağımı daha sert ısırdım.

İlk adam birkaç dakika sonra elinde bir çantayla ortaya çıktı.

Kyle'ı bekliyordum. Sözde bakım paketimi bulmak umurunda olmazdı. O sadece kazanmayı severdi.

Onun yerine Cam'i aldım.

Hazırladığı paketi bana gösterirken mahremiyet istemiş olmalı, yoksa önce kendisinin geri dönmesine izin vermezdi.

Üzerinde çok tanıdık sarı bir sweatshirt ile dışarı çıktığında gözlerim büyüdü.

Bana göz kırptı ve ben de Rhett'in talimatıyla onunla birlikte oturdum. Oturduğumuz yer kimsenin bizi göremeyeceği kadar uzaktaydı ama yine de Rhett'in görüş alanı içinde olacak kadar da .

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Gülümsememi

engellemeye çalışarak sordum. Göz kırptı. "Günaydın,

Günüşiği."

Güldüm ve kazağı bana vermeden önce başının üzerinden çekti.

"Varlık dosyan nerede?" Alay ettim.

Sırıttı ve çantasından çıkarıp bana uzattı. Açtığımda, muhteşem bir sahile bakan güzel bir evin resimlerini buldum.

"Kum mu var?" Ben sordum.

"Senin için yerden uzak tutacağım."

Yüzümü buruşturdum ve sırtışı genişledi.

Bunun altında, evin iç kısmına ait birkaç resim buldum, hepsi de çok güzeldi.

Ev fotoğraflarının altındakileri bulduğumda durakladım.

Büyükannemle çekilmiş bir fotoğrafı vardı.

Sık gittiğim kahve dükkanlarından biri.

En sevdiğim bakkal.

En sevdiğim film.

En sevdiğim kanepe yastığım.

Termostatım, parasını ödeyen ben olsaydım olacağından çok daha düşük bir değere ayarlanmış.

Dosyayı kapattım ve bakışlarına karşılık verdim.

Bana en sevdiğim şekerlerden bir paket uzattı; evime girdiğinde beni yerken yakaladığı ve bana bu lakabı taktığı lolipoplardan.

Sonra kucağıma küçük bir kutu koydu.

Ne olduğunu anladığımda boğazım şişti ama açmadım.

"Bunun *senin* bakım paketin olması gerekiyordu," dedim, sesim giderek kısılıyordu.

Yüzündeki gülümseme şakacı ama yumuşaktı. "Seni önemsiyorum."

"Seni çok az tanıyormuşum gibi hissediyorum," diye itiraf ettim. "Evet, sana güveniyorum. Ama hakkımdaki tüm bu şeyleri biliyorsun, çünkü beni koruyordun. *Sen* kimsin?"

Gülümsemesi hafifçe soldu. "Bu çok uzun bir hikâye. Kalan üç dakika içinde anlatabileceğim bir hikâye değil."

Duygularım hâlâ boğazımda düğümlenmiş olsa da başımı salladım.

Cam varlık dosyası hariç her şeyi çantaya geri koydu ve yanıma bıraktı. "Son üçe kalana kadar sweatshirt ve yüzüğü orada bıraksan iyi olur."

Tekrar başımı salladım. "Bunu yapabileceğini

düşünüyor musun?" Dudakları yukarı doğru

kıvrıldı. "Tabii ki evet."

Benden bir homurtu kaçtı ve ayağa kalkıp uzaklaşmadan önce göz kırptı.

Kararsızlığıma rağmen bir şey çok açıktı.

Cameron beni önemsiyordu.

KYLE İKİNCİ OLDU.

Çantasından her şeyi çıkardı ve hepsini bana gösterdi. Tuttuğu

futbol takımının logosu olan bir şapka.

Bir çift pahalı çorap.

Onun ve kız kardeşinin bir fotoğrafı. Açıkçası onu sevmediğim için kendimi biraz kötü hissettim. Onunla gurur duyuyor gibiydi ve çok fazla dışı Fae olmadığını biliyordum. Muhtemelen iyi ve koruyucu bir ağabeydi. Her zaman onlardan birini istemişimdir.

Bu üç şeyden sonra varlık dosyasını çıkardı.

Bana malikânesinin, havuzlarının (evet, *havuzlarının*) ve lüks arabalarla dolu devasa garajının düzinelerce fotoğrafını gösterdi. Bana banka hesap özetlerini ve alacağım *aylık harçlık* için bir plan verdi.

"Arkadaşının çalışması hakkında ne düşünüyorsun?" Ona sordum.

Güldü. "Benim kadını hayatında bir gün bile elini kaldırmak zorunda kalsaydı utanırdım. Sana bakmak benim işim."

Oof.

Yani, bu muhtemelen *birilerinin* hayalindeki cevaptı.

Sadece benim değil.

"zaman tüm zamanımı ne yapacağım?" diye sordum.

Omuz silkti. "Sen ne istersen."

"Ya çalışmak istersem?"

"O zaman yeni bir hobi bulursun ya da seyahat falan ederiz." Bu cevap biraz daha iyiydi.

Sadece umduğum gibi değildi.

Kyle korkunç bir adam değildi ama birbirimize uygun değildik. Eğer sonuna kadar gidebilseydi, ki öyle görünüyordu, ondan başka birini seçmek zorunda kalacaktım.

Neyse ki vaktimiz çok geçmeden doldu. Başına şapkasını geçirdi, süslü çoraplarını giydi ve sırtarak beni dosyayla birlikte kumun üzerinde bıraktı.

Ona bakmaya zahmet etmedim.

Çoraptan başka bir şey giymediğini görmeden de bir sürü aletini görmüştüm.

SIRADA TRAVIS VARDI.

Cam gibi o da bakım paketinde *benim* için bir şeyler getirmişti. O kadar kişisel değildi ama beni daha önce tanımadığı için bu anlaşılabilir bir durumdu.

Kocaman, erimiş bir çikolata vardı.

Zaten sahip olduğumdan daha kalın, daha sıcak bir battaniye.

Ve içinde evinin resmi olan bir madalyon kolye. Görünüşe göre, özel bir adada, kendine ait bir malikanede yaşıyormuş.

Mal varlığı dosyasında evinin ve ailesinin resimleri vardı. Banka hesap özeti ya da buna benzer bir şey yoktu.

en azından Kyle'dan daha iyi bir seçenek olduğunu hissettirdi.

REID DÖRDÜNCÜ ADAMDI ve bana gururla sahibi ve yaşadığı apartman kompleksinin fotoğraflarını gösterdi. Çatı katı en üst kattaydı ve daha önce hiç ziyaret etmediğim büyük bir şehrin muhteşem manzarasına sahipti.

Paketinde annesi tarafından yazılmış ve beni onun ne kadar mükemmel bir eş olacağına ikna etmeye çalışan bir mektup vardı. Mektubun yanında aile yadigârı bir yüzük de vardı ve hemen geri verdim. Son gün onu seçersem kabul edeceğimi söyledim ve o da isteksizce kabul etti.

Daha sonra, ailesinin onunla birlikte çatı katında yaşadığını öğrendim.

Bu zor bir pas oldu.

Çok iyi insanlar olduklarından emindim ama mahremiyet istiyordum.

Chris geri dönen son yarışmacıydı ve bunu hem kendi hem de benim çantamla yaptı.

Kabul ediyorum, çantam daha önce hiç görmediğim bir çantaydı.

Sonraki yarım saati Cemiyet'in benim için gönderdiği aptalca eşyalara gülerek geçirdik. Bir ara Cam'in bizi izlediğini fark ettim ama bir şey düşünmedim.

İçinde her nasılsa üzerimdeki yeşil bikiniden bile daha küçük olan minik, sıcak pembe bir bikini vardı. Ayrıca bir kutu prezervatif ve güneş ışığını kesinlikle yüzümden uzak tutmayan file bir güneş şapkası.

Dernek pisliklerden oluşuyordu. Göt.

Delikler.

Ama Chris iyi biriydi. Adını duyduğum ama hiç ziyaret etmediğim bir güney eyaletinde bir çiftlikte yaşıyordu. Orada kum yoktu ama beni uyardığı gibi çok fazla toprak vardı.

Dikkat eden herkes kum hakkında ne hissettiğimi biliyordu.

Kendisinden küçük üç erkek kardeşi vardı ve hepsi de çoktan çiftleşmişti. İkisi *Bachelorette*'e katılmış ve kazanmıştı ama ben onların sezonlarının hiçbir bölümünü izlememiştim.

Büyük ailesine rağmen Chris çocuk konusunda ne istersem yapardı. Çalışıp çalışmamam umurunda değildi ve her halükarda beni destekleyecekti.

Sadece bir arkadaş istiyor gibiydi, ki bunu anlayabiliyordum. Cam'in beni 7/24 koruduğu düşünülürse, yalnız başıma fazla zaman geçirmemiştim ama yanınızda kimsenin olmaması bok gibi hissettiriyordu. Kan tahlillerim geldiğinden beri Toplum'a karşı hep ben olmuştum. Ve Cam, işi göz önüne alındığında her zaman Cemiyet'in bir parçası gibi görünmüştü.

Yani... bu düşünülmesi gereken bir şeydi.

Düşünülmesi gereken bir sürü şey vardı.

En azından oylamayı düşünmek zorunda kalmadım. Reid uzun zamandır dışlanmıştı. Bildiğim kadarıyla diğerleriyle birlikte oy kullanmıyordu bile. Yani Reid eve gidiyordu.

Bir sonraki oylamanın bir şekilde Travis'e karşı olmasını umuyordum, böylece iki iyi seçenek arasında seçim yapabilecektim. Cameron'a karşı Chris, Cam'e karşı Travis'ten çok daha farklı bir karar gibi geldi.

Kyle'ı dahil etmiyordum.

Sonuna kadar başaracaktı ama kişiliklerimiz kesinlikle birbirine uymuyordu.

Her neyse, Chris tüm bakım paketini de bana bıraktı. Ağzına kadar hazır tatlılar ve şekerlemelerle doluydu. Gerçek yiyecek paketleyemediği için özür diledi ama görünüşe göre bu kurallara aykırıydı.

Adaya döndüğümüzde, herkesin paylaşması için tatlılar, eritilmiş çikolata ve lolipoplar dağıttım. Hepimiz sohbet ettik ve şeker yiyerek iyi vakit geçirdik.

Sonrasında hepimiz kendimizi bok gibi hissettik ve herkes sığınakta yattı. Büyük ihtimalle adada geçirdiğim en güzel gündü.

Oy verme alanına doğru yürürken herkes yine sessizdi. Ben sıranın en arkasındaydım ve Kyle yanımda yürüyecek kadar aptal ya da akıllı olan tek kişiydi.

O ilk günden beri ilk kez oylamaya katılıyordum ama ilkinden daha kötüydü.

Rhett oyları okurken kalbim duracak gibi oldu.

Chris

Reid

Chris

Chris

Chris

Reid'in eve gitmesi gerekiyordu. Oylar nasıl Chris'e geçmişti?

Aklıma gelen tek şey, Cameron'ı Chris'le gülüşmemi izlerken yakalayışımı.

Ama Cam diğer tek iyi seçeneğimi oylama fikrini ortaya atmazdı, değil mi? Chris'ten kurtulduktan sonra dörtte atılırsa Travis, Kyle ve Reid arasında seçim yapmak zorunda kalacağım.

Ve *Travis* en iyi seçenek olabilirdi.

Travis.

Yani Cam'in fikri olamaz.

...değil mi?

OceanofPDF.com

eleven

MOLLY

Barınağa dönerken tek kelime etmedim.

Ya da Travis'in benim için hazırladığı battaniyeye sarıldığımda.

Travis, gelecekteki muhtemel eşim.

Hasta olacaktım.

Bir eş hiç istemiyordum. Ve şimdi biraz güvendiğim tek adam muhtemelen güvenimi tekrar kırmıştı.

Peki ben ne halt edecektim?

Kyle barınağıma doğru yürüdü ve en yakınındaki ağaca yaslandı. "Neler oluyor Doll?"

"Kutsal olan her şey aşkına, bana öyle demeyi kes," dedim, tepemizdeki ağaç dallarının arasından yıldızlara .

"Sen istersen yaparım."

"Sana adınla hitap ediyorum," dedim ve ona bir bakış attım.

"Yani, feromonlarının kokusunu neden artık alamadığımı söylersen sana Molly diyeceğim."

Gözlerimi sıkarak bir nefes verdim.

Uzun bir nefes.

Uzun, uzun bir nefes.

O anda Kyle'la uğraşmaya hazır değildim.

"Chris'i arkamızdan , değil mi?" diye sordu.

"Şu anda nasıl biriyle seks yapıyor olabilirim ki? Rhett'inkiler hariç, her an üzerimde en az iki çift gözünüz var," diye karşılık verdim.

"İstek varsa, yol da vardır."

"Bu söz bu durum için geçerli *değil*. Hayal kırıklığına uğradım çünkü ben eve başka birinin gideceğini düşünürken siz benim en iyi adaylarımdan birini elediniz, tamam mı? Şimdi bana biraz zaman verin."

"Pekala." Kyle sonunda kendisiyle gurur duyan bir ifadeyle uzaklaştı.

O piç kurusuna bir şeyler fırlatmak istedim.

Hindistan cevizi,
belki.

Ya da daha sert bir
şey.

Bir taş iyi olurdu. Büyük, ağır bir kaya.

Olduğum yerde kaldım, hâlâ gökyüzüne
bakıyordum. Kyle hemen uyudu.

İlk kez Travis ve Reid öyle yaptı.

Hiçbiri Cameron'dan şüphelenmedi, bu da planımızın başarılı olduğu anlamına geliyordu.

Ama zaferin içi boştu.

Biraz daha zaman geçtikten sonra Cam barınağımın dibine oturdu ve bir ağaca yaslandı. "Bana kızgınsın," dedi.

"Benim takımımda olman gerekiyordu." Sesim sakın çıkıyordu. "Bana Chris oylamasının senin fikrin olmadığını söyle."

"Sana yalan söyleyemem, Lolipop."

Gözlerim acıdı. "O benim mutluluk için en iyi şansım olabilirdi."

"Senin *ikinci* en iyin." Cam'in sesinde bir keskinlik vardı. Daha önce duymadığım bir sertlik.

"Onu dışladın çünkü onunla rekabet etmek istemedin." Üzüntüm azalmaya başladı.

"Tabii ki yaptım. Başka bir piçle çekip gitmeni izlemek için burada değilim."

"*Bazıları* da senin bir piç olduğunu ima ediyor."

"Öyle olmadığımı hiç söylemedim."

Ayağa kalktım, yüzümün çizgilerinde öfke vardı. "Sana *yardım ettim*.

Sana *güvendim*." "Ve karşılığında hayatımızın geri kalanında sana bakacağım."

Başımı salladım ve saçlarımı gözlerimden uzaklaştırdım. "Birinin bana Benimle ilgilen. Bir koruma istemiyorum, Cam. Bir ortak

istiyorum." "Ve ben bu olamaz mıyım?"

"Bana yine sorularla cevap vermeye başlama. Seni seçebilmem için sonuna kadar gitmen gerekiyordu."

Başını salladı. "Farkındayım."

"Diğer seçenekler kendimi bağlamayı asla düşünmeyeceğimi bildiğin erkeklerse bu bir seçim değil."

"Elbette öyle. Bu sadece kontrollü bir seçim," dedi Cam, fazlasıyla sakın bir şekilde.

Alay ettim. "Her ne yaşadıysak bitti." Bana verdiği bakım paketini aldım ve boktan barınağımda ters dönmeden önce kucağına bıraktım.

Gözlerim acıdı ama battaniyemi göğsüme bastırıp ağlamamak için kendimi zor tutarken başka bir şey söylemedi.

İşe yaramadı.

ÜÇ SESSİZ, gergin gün sonra nihayet son yarışmaya ulaştık. Bu başka bir bulmacaydı; o kadar çok parçası olan devasa bir 3D şeydi ki, tam olarak ne kadar büyük olacağını merak etmek zorunda kaldım.

Rhett, "Kazanan otomatik olarak son üçe kalacak," dedi. "Ve bu geceyi Molly ile bir yatta yalnız geçirir."

Gözlerimi kapattım.

İsteyeceğim son şey son oylamayı kaçırmaktı.

Peki dört seçmenden birini çıkarmak? Bu her şeyi mahvedebilir.

Eğer Kyle kazanırsa, Reid ve Travis için Cam'den kurtulmak kolay olacaktı. Reid kazanırsa, Kyle'ın Cameron yerine Travis'le devam etmeye karar verme ihtimali de vardı.

Ve her şeye rağmen, sonunda kimi seçeceğime hâlâ karar verememiştim. Cam'i seçmek güvenli ama aptalca bir seçimdi. Kendi tarafında olduğunu açıkça belirtmişti, benim değil.

Ama diğer adamların da

vardı. Peki ben nerede

kalmıştım?

Bok fırtınasında, orasıydı.

Adamlar bulmacaların önünde yerlerini alırken uzun, karışık saçlarımı gözlerimden çektim.

Hangisinin kazanacağı konusunda hiçbir fikrim yoktu. Reid ve Travis zeka gerektiren yarışmalarda iyi iş çıkarmışlardı ama ikisi de aslında bir şey kazanmamıştı. Cam neredeyse her zaman tam ortadaydı, bu da bana o pozisyonu hedeflediğini gösteriyordu.

Bulmacalarda iyi olma ihtimali vardı. İyi olmama

ihtimali de vardı.

Gerçi Kyle'ın hiç şansı yoktu. Bu tür şeylerde berbattı.

Rhett'in emriyle mücadele başladı ve adamlar işe koyuldu.

Beklendiği gibi, Kyle nereden başlayacağını bilmiyordu ve amaçsızca birbiri ardına parçalar deniyordu.

Reid her şeyi sıralamaya başladı, bu da izlenecek iyi bir yol gibi görünüyordu. Kimse bulmacanın neye benzeyeceğini bilmiyordu, bu yüzden sıralama ona bir ipucu veya bir tür avantaj sağlayabilirdi.

Travis ilerledi ve Kyle gibi parçaları tabanına oturtmaya çalıştı. Alnı kırış kırış olmuş, parça üstüne parça denerken dudakları hayal kırıklığıyla birbirine yapışmıştı.

Sonunda Cam'e baktığımda, dikkatim orada durdu. Ve orada kaldı.

Yapbozu hızla tamamlıyordu. Deneme yanılma yoktu - doğru olanı bulana kadar parçaları gözden geçirdi ve diğerleriyle kolayca hizaladı.

Yapbozun üçte birini tamamlamıştı ve başka hiç kimsede tek bir parça bile yoktu.

Onu izlerken dudağımı ısırdım.

Cam'in artık kendini tutması için bir neden yoktu. Eğer kazanırsa, oylamaya katılmak zorunda değildi. Son üçe kalmıştı, bu da onunla diğer iki kişi arasında seçim yapabileceğim anlamına geliyordu.

Bir şekilde hoşlandığım tek erkek olan Chris'ten kurtulduğunu düşünürsek, kiminle karşılaşacağının umurunda olduğunu sanmıyordum.

Diğer çocuklar Cam'in bulmacasını rehber olarak kullanmaya başladılar ve sonunda birkaç parça bulmayı başardılar ama Cam çoktan yolun üçte ikisini tamamlamıştı. Onların yetişme şansı yoktu.

Ve sonuna yaklaştığında, bunun onun için neden bu kadar kolay olduğunu anladım. Ve boğazım şişti.

Son parçayı, sol gözümün yanındaki küçük çili yerleştirdi ve heykelim üzerinde çalışmak için geri çekildi.

Diğer çocuklar kendi bulmacalarını çözmeye çalışmayı bıraktılar. Travis ve Kyle yüzlerini buruşturuyorlardı.

Reid, Cameron'a anlayışa benzer bir şeyle bakıyordu. Cam sadece bana bakıyordu.

Bakışlarımı Rhett'e dikmeye zorladım.

Cameron'ı kazanan ilan etti ve bizi bekleyen sürat teknesine yönlendirdi. Son oylamaya giden üç adama son bir kez baktıktan sonra elimi salladım.

Sonra Cameron'ın arkasından tekneye adım attım.

Başardık.

Onu sonuna kadar
götürmüştük. Ama yine de
ihanete uğramış hissettim.

SIRA KÜÇÜKTÜ, bu yüzden tekne bizi yata taşıırken yanlarımız birbirine yapıştı.

Cam'in omzunda bir sırt çantası vardı ve bunun bir gece önce üzerine düşürdüğüm çanta olduğunu biliyordum.

Bu konuda konuşmak isteyebilir.

Ben istedim ki...

Ne istediğimi bilmiyordum. Her şey
berbattı.

Yata ulaştık ve hemen yemek salonuna yönlendirildik. Menüleri getirdiler ve siparişlerimizi verdik. Cam benden çok daha açtı, benim katılmak zorunda bırakıldığım yemek randevularının hiçbirine gitmediğini düşünürsek.

Dört farklı yemek sipariş etmesi beni hiç şaşırtmadı.

Ben de iki tane aldım. Büyük porsiyonlardan sadece bir tanesini yiyebilmiş olsam da, adadayken açlıktan ölmek üzere olan doğaüstü insanları yeterince görmüştüm ve sipariş ettiği her şeyi bitirdikten sonra hâlâ aç olacağını biliyordum.

Üç kişi muhtemelen daha güvenli olurdu ama gerekirse daha fazla sipariş verebiliyorken yemeği ziyan etmek istemedim.

"Şimdilik apartmanda normal bir yemek yiyormuşuz gibi davranabilir miyiz ve yemekten sonra yapacağımızı bildiğimiz konuşmayı yapabilir miyiz?" Cam kollarını geniş masanın üzerine koyarak sordu. Yat hareket ediyordu ama ben manzarayı izlemiyordum.

"Bizim için normal bir apartman yemeği, senin beni delirtmeni gerektirir," dedim.

"Çapkınca deli."

Gözlerimi devirdim. "Hiç havamda değilim." "O zaman şimdi konuşalım."

"Asla bunun için havamda olmayacağım," diye homurdandım.

Cam masanın üzerine eğildi. "Sana aşık olmak için dört yılımı harcayıp, yapabileceğim bir şey varken başka bir adamla çekip gitmeni izleme riskini göze almadım. Ben kumarbaz değilim, Lolli. Kyle ve Travis'in cebimde olduğunu biliyordum. Benim gerçek bir yarışmacı olmadığımından emindiler ve Reid öyleydi. Sonuna kadar gidecektim ve senin biraz olsun hoşlandığın diğer adamı yanıma almayacaktım."

"Bu çok bencilce, Cam," diye karşılık verdim.

Bana aşık olmasıyla ilgili yorumunun yanına bile yaklaşmayacaktım. Belki bile.

"Bencil ama akıllı," dedi.

Garsonlar yemeğimizi getirdiler ama Cam kendi yemeğine dokunmak için hiçbir hareket yapmadı.

Yetişkin fae erkeklerinin çoğunun adada önlerine konan yemeklere nasıl tek başlarına odaklandıklarını görmüştüm. Onun hemen yemeğe dalmaması önemliydi.

"Hayal kırıklığına uğradın çünkü sana kendimden yeterince düşünüyorsun," dedi Cam. "Ve haklısın. Ben . Sana anlatmadığım pek çok şey var.

tartışmaya iznim yoktu ama artık kural yok. Bana her şeyi sorabilirsiniz."

"Neden yemeğine dokunmadın?" Önündeki çok sayıdaki tabağı işaret ettim.

"Yaralısın," dedi. "Bu birazcık açlıktan çok daha ağır basıyor."

"*Biraz* açlık mı? Neredeyse bir aydır balıktan başka bir şey yemeden hayatta kalmaya çalışıyorsun, Cam."

"Ben de yaklaşık bir aydır beni seni korumaya ve sahiplenmeye iten her içgüdüyle savaşıyorum. Bu aç kalmaktan çok daha zor oldu."

İçimi çektim. "Peki, her şey normalmiş gibi davranalım ve sadece yiyelim. Karnının gurultularını duymadığım zaman konuşabiliriz."

Başıyla onayladı ama ben onaylayana kadar çatalını almadı.

Tabaklarımdan birinde bir parça çikolatalı kek vardı, bu yüzden kesmeden önce tereddüt etmedim. Tadı dilime vurduğunda inledim.

Yüksek sesle.

Cameron'ın ağzında çoktan bir çatal dolusu ızgara tavuk vardı.

"Vay anasını," diye mırıldandım pastanın etrafında. Kulağa daha çok "Oy it" gibi geliyordu ama mesajı alacağından emindim.

Çiğnemeye devam ederken eğildi ve pastamdan kendisi için bir parça kesti. Bu yakınlık karşısında karnımın alt kısmı hafifçe gerildi ve yüzüm ısındı.

Cam yutkunduktan sonra derin bir nefes aldı. Çatalı hâlâ kekle doluydu. "Sonunda beni tekrar istemeni sağlayan şey bu mu, Loll? Yemeğini çalmak mı?"

"Oh, kapa ." Masaya doğru eğildim ve onun tabaklarından birinden cheesecake'e benzeyen büyük bir parça alıp ısırdım. "Benimki daha iyi," dedim.

Başını salladı ve bir parça daha tavuk kesti. "Bunu dene."

Bana çatalını uzattığında, gözlerinde biraz meydan okuma vardı. Ve geri adım atacak değildim.

Ben de çatalı aldım ve kendim ısırđım.

"Tamam, bu iyi," diye kabul ettim.

Yemeğe odaklandık, yerken lokmalarımızı karşılıklı paylaştık. Ben Cam'den çok önce doymuştuğm ama o, patlayacak gibi hissetmeme rağmen bana her şeyden biraz tattırmayı başardı.

Nihayet o da benim kadar tıka basa doyduğunda, teknenin üst kısmındaki odamıza kadar bize eşlik edildi.

Her şey zarif ve moderndi, devasa cam pencereler okyanusa ve etrafımızdaki diğer manzaralara bakıyordu. Yavaşça hareket ediyorduk ve teknenin sallanması neredeyse hiç fark edilmiyordu.

Neyi fark etmediniz?

Odanın ortasındaki tek devasa yatak. Bir fae adam için yeterince büyük olmalıydı. Kanatlar, boynuzlar ve hepsi.

Cam pencerelere doğru yürüdü ve ıslık çalarak okyanusa baktı. "Bu manzaradan sıkıldığımı söyleyemem."

Doğruca odaya bağlı olduğunu görebildiğim büyük banyoya yöneldim. "Cildimdeki kumu yıkayacağım."

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

Cam'e ters ters bakmak için döndüm ama sırtışığından şaka yaptığını anladım.

Yine de banyoya girerken ona ters ters baktım ve kapıyı arkamdan kilitledim.

twelve

MOLLY

DUŞ MUHTEŞEMDİ.

Nihayet dışarı çıktığımda kendimi yepyeni bir insan gibi hissediyordum. Cildim ve saçlarım bir aydır ilk kez temizdi. Orada bir diş fırçası bulmuştum, bu yüzden dişlerim de temizdi.

Üzerime giyecek bir şey bulamamıştım ve o lanet yeşil bikiniyi tekrar giymek de istemiyordum, bu yüzden yatağa doğru ilerlerken havlumu vücuduma doladım.

Cam hâlâ pencerenin yanındaki duvara yaslanmıştı ve kumunu yataktan uzak tutuyordu ki bunu çok takdir ettim.

Ve onu bu kadar beklettiğim için kendimi biraz suçlu hissettim. "Hepsi senin," dedim bacaklarımı battaniyenin altına sokarak. Gözleri üzerimde oyalandı.

Sonunda banyoya girip kaybolması tam iki dakika sürdü. Ondan beş dakika sonra, o da bir havluya sarınmış olarak dışarı çıktı.

Kendimi yan dönmeye ve Cam yerine pencereden dışarı bakmaya zorladım.

Derin ve önemli şeyler hakkında konuşmak isteyecekti.

Ve bunu daha önce hiç yapmamıştık. Alay ya da sataşma içermeyen gerçek, samimi bir sohbetimiz olmamıştı, tabii onun bakım paketini geri verdiğim zamanı saymazsanız.

Buna hazır değildim.

Kulağa... yoğun
geliyordu.

Yatak arkamda biraz eğildi. Yanımdaki şiltede rahat ettiğini varsaydım.

"Molly," dedi.

Gerçek adımı kullanması ve sesinin ciddi tonu, bana dürüst konuşmanın sıcak geldiğini söyledi.

Ben de konuyu değiştirdim.

"Feromonlar konusunda beni uyarmadın."

Cevap vermeden önce bir an duraksadı. Onu hazırlıksız yakalamıştım. "Senin inişini izlerken dikkatim dağılmıştı. Kampa geri dönene kadar aklıma gelmedi ve diğer tüm çocuklar seni izliyordu."

"Bununla gurur duyuyor gibiydin."

Homurdandı. "Tabii ki gurur duyuyordum. Yıllardır istediğim kadın beni o kadar çok istiyordu ki, kokusu bunu yüksek sesle ilan ediyordu. Diğer tüm erkeklerin bu kokunun kendileri için olup olmadığını merak ettiklerini bilmek beni delirtiyordu."

Gözlerimi devirdim.

"Diğerlerinin sana dokunmasına izin vermedin, değil mi?" "Ya verdimsem?" Ben de karşılık verdim.

Göğsü sessiz bir hırıltıyla gümbürdedi. "Onları öldüreceğim."

"Sanırım neden *Bachelorette*'e katılmadığını biliyorum."

"Bu benim kâbusum olurdu. Sana kim dokundu?"

"Bu gerçekten seni ilgilendirmez, Cam."

"Cehennem gibi değil." Eli battaniyenin üzerinden kalçama indi ve beni sırtüstü yatırdı. Yan yatmış, bana doğru eğilmişti ve sıcak bakışları benimkilerle buluştu. "Kim? Chris'ti, değil mi?"

Kaşlarını attım. "Benim de en az senin kadar olabilir." "Tüm sırlarım artık senin," diye karşılık verdi.

"Evet, doğru."

"Size söyledim, tüm sorularınızı yanıtlayacağım."

"Hangi soruları soracağımı bile bilmiyorum Cam. Bana fae'ler hakkında hiçbir şey söylemedin, kimse bir eş bağının nasıl oluştuğunu açıklamadı ve alaycı muhafızım dışında kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yok."

"Yine de kokun hala benim için şarkı

söylüyor." "Siktir git."

Gözleri parladı. ". "Neden

dneyim ki?"

Beni yüzüstü yatırdı ve yastığı yüzümün altından çekerek çıkardı, böylece yanağım yatağa çarptı. "Ne oluyor be?" arşaflara doğru homurdandım.

"Gerginsin," dedi. "Bunu dzeltebilirim."

"Sana izin vermedim-ohh." İniltim yüksekti.

Elleri omuzlarıma indi, başparmakları kaslarımdaki düğümleri kolaylıkla buldu.

"İyi mi?" diye sordu.

"ok. Durma," diye mırıldandım.

Onaylar gibi bir ses çıkardı ve omuzlarımı ovmaya devam etti. "Topluluğu ailem yönetiyor. Neredeyse bin yıl önce seçildiler ve her oylamada yeniden seçilmeye devam ediyorlar."

Alnım kırıştı ama başparmakları tam ihtiyaım olan yerdeki kaslarıma girdiğinde düzeldi.

Benden bir inilti daha kaçtı.

"Cemiyet'ten nefret ettiğinizi biliyorum. şu anda uyumlu arkadaşlarla yaptıkları işlerin berbat olduğuna ben de katılıyorum ama Cemiyet'in tüm liderleri çok uzun zamandır görevde. Son değişikliklerle nasıl başa çıkacaklarından emin değiller. Rollerinden çıkmak istiyorlar ama onlar kadar tanınan ve sevilen başka bir fae yok. Kapana kısılmış durumdalar" dedi Cameron.

Kadim fae liderlerinin kapana kısılması fikri bana çok saçma geldi ama masajın tadını çıkarmakla o kadar meşguldüm ki bunu söyleyemedim.

"Yüzyıllardır onlar ve diğer birçok güçlü fae tarafından bir eş bulmam ve onların yerini almam için teşvik edildim. Sana bağlantılarım olduğunu söylemiştim. İşte bu yüzden. Toplumda sevilir ve saygı görürüm ama ölümlü fae'ler hükmedemez."

"Lanet olsun," diye yemin ettim. Sesim yatak yüzünden hâlâ boğuk çıkıyordu.

Cam onların bir sonraki *kralı* olacaktı. Ya da toplum lideri, sanırım, ama bana benzer geldi.

"O zaman nasıl oldu da beni korumaya başladın? Ölmek üzere değil miydin?"

Bir anlaşma sesi çıkardı. "Bir süredir soluyorum. Eğer aramızda bir bağ kurmazsak, sadece birkaç hafta daha dayanabilirim."

Midem gerildi.

Düğümlerime daha çok çalıştı.

"Ailem dört yıl önce beni oturttu ve eşimi kendim seçmemi beklemekten yorulduklarını kesin bir dille söyledi. Toplumdaki güçlerini kullanarak beni bir eş bulana kadar her yarışma programına katılmaya zorlayacaklardı. Bir oyundan önce tanımadığım ve önemsemediğim bir dişiyle asla çiftleşmeyeceğimi çok iyi biliyorlardı, bu yüzden bir alternatif önerdiğimde kabul ettiler. Yarışma programı ortaya çıkana kadar koruması için uyumlu bir dişi seçmeyi ve *Bachelorette*'de onun kalbini kazanmayı önerdim."

"Bu *Bachelorette* değil," dedim.

Kıkırdadı. "Sol kolları birkaç hafta önce planımı fark etti ve ihtimalleri benim lehime çok açık bir şekilde sıraladığını iddia etti. Kan dökülecekti. Bu onların cevabıydı. Senin koruman olmak ve sahip olduğum bağlantılar beni *Bekarlığa Veda*'nın en büyük hedefi haline getirdi. Kazandığımda, herkes bunu onları alt ettiğim için yaptığımı çok iyi bilecek. Tabii ki eşimin yardımıyla."

Kaşlarımı çatarak yatağa uzandım ama o kaslarımı çalıştırmaya devam edince kaşlarımdaki çatıklık kayboldu. "Madem bu kadar endişeliydiler, neden ailen sana bir eş falan atamadı?"

"Fae'ler bu şekilde çalışmaz. Zihinsel büyü bol miktarda var-herkes gerçeği bilirdi ve üçümüz de öldürülürdük. Uyulması gereken kurallar vardır ve yöneticiler bu kurallara herkesten daha fazla uymak zorundadır."

"Peki bağı mühürlersek ne olur?" "Ne olmasını istiyorsak o olur."

"Cameron," diye karşı çıktım, bunun gerçeğin tamamı olmadığını biliyordum.

Kıkırdadı. "Ben ciddiyim, Lolli. Ne istersek yapabiliriz." "Ama?"

"Ancak ailemin yanına gidip, büyük olasılıkla Cemiyetin yönetimini devralacağımız bir sonraki seçime kadar onlarla birlikte çalışacağımıza dair bir beklenti var."

"Bu delilik."

"Farkındayım. Yine de bu sadece bir seçenek."

"İstemediğiniz halde sizi seçselerdi geri çevirebilir miydiniz?"

"Pek sayılmaz. Eğer çoğunluk bizi bu göreve seçerse, sihirli bir şekilde bu göreve bağlanmış oluruz. Fae demokrasisinin bu yönü zamanın başlangıcından beri büyü ile mühürlenmiştir."

"Yani eğer bağı mühürlersek, sonunda Toplumu biz yöneteceğiz."

"Kesin değil ama muhtemel," diye itiraf etti.

Gözlerimi sıkarak kapattım. "Bunu bana seninle çalışmaya başlamadan önce söylemeliydin. Dernek hakkında ne hissettiğimi biliyorsun Cam."

"Topluluğun size nasıl davrandığı konusunda ne hissettiğinizi biliyorum," diye kabul etti. "Ve eğer biz karar verirsek, yarışma programlarından önce uyumlu arkadaşlara yapılan muameleyle ilgili her şeyi değiştirebiliriz."

"Yarışma programlarından tamamen kurtulabilir miyiz?" Ben sordum.

"Bu pek olası değil. Hepimizi hayatta tutmaya yetecek kadar uyumlu eş yok, bu yüzden bunu yapmanın en adil yolu bu," diye itiraf etti. "Ayrıca insanların bizi algılamasına da yardımcı oluyor ki bu da önemli. Bizi canavar olarak görmeye başlamaları kolay olurdu. Gösteriler bizi onlar için insanlaştıyor."

Bu konuda yanılmadı.

Tanıdığım tüm insanlar *Fae'lere hayrandı*. Hatta bazıları son işimde bana hiçbir şey getirmeden Cam'e kahve ya da kruvasan getiriyordu.

Dünyamızı kurtarmışlar ve *Bachelorette* aracılığıyla bize odaklanabileceğimiz eğlenceli bir şey vermişlerdi. Sadece bu bile çoğumuzu kazanmaya yetti.

"Yine de Survival ile devam etmeyecekler, değil mi?" Ben sordum. "Bachelorette, katılan kadınlar için çok daha adil."

"Emin değilim. Eğer çok saygı görüyorsa, bunu devam ettireceklerini tahmin ediyorum."

"Çiftleşirsek bunu değiştirebilir miyiz?"

Başka hiçbir kadının benim gibi adada kapana kısılmasını istemiyordum. Hele ki diğer şovda kendi eşlerini seçme şansı varken.

"Bilmiyorum. Topluluğun yöneticileri her şeye kadir değiller. Birbirlerini kontrol altında tutmak için sağ ve sol elleri olan diğer iki çiftle birlikte çalışırlar. Eğer sağ ve sol elleri bunu değiştirmeye ikna edebilirsek, o zaman evet. Kuşkusuz. Ama yine de *bekarlığa veda* oynamak istemeyen, ölmek üzere olan erkek fae sorununuz olacaktır."

"Senin gibi."

"Benim gibi," diye kabul etti.

"Diğer çocuklar da senin gibi ölmeye yakın mı?"

"Hayır. Rhett en yakın olanı ama onun bir eş edinme arzusu yok. Benden birkaç ay daha genç ve kendini solmaya bırakmayı planlıyor."

İçimi çektim. "Beni uçaktan atmış olsa da ondan hoşlanıyorum."

Cam kıkırdadı. "Sen beni daha çok seviyorsun."

"Öyle mi?" Onun kaçınma tekniğini kullanarak çekingen bir sesle konuştum.

"Biliyorsun." Başparmaklarını tekrar omuzlarıma gömdü ve ben bir iniltiyi daha bastırdım.

"Bu işte çok iyisin. Başka kaç kadına masaj yaptın?"

Homurdandı. "Hiç. Birkaç kez talimat videoları izledim. Bir gün onları kullanabileceğime dair kendime söz verdim. Benim yüzümden terfi etmen için sana her baktıklarında sana sarılamamak ya da dokunamamak beni öldürüyordu."

"*Senin* yüzünden değil."

"Sen hep benimdi, yani evet, benim sayemde."

"Kendine çok fazla kredi veriyorsun."

Kıkırdadı. "Genelde yapmaz mıyım?"

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Yapbozun benim bir heykelim olduğunu nasıl anladın?"

"Dört yılımı sana bakarak geçirdim, Lolipop. Bana izin verdiğin kadarını ezberledim."

Sözleri duyunca yüzüm ısındı.

Sinsice beni hiç çıplak görmediğinden bahsediyordu.

"Beni korumakla görevlendirilmemiş olsaydın, sana sapığım demek zorunda kalacaktım," dedim çarşafılara.

Güldü. "Bu unvanı onurla taşıyım."

"Eminim yaparsın." Bir an geçti ve sırf adamdan nefret etmediğim için Chris'i oylamadan çıkardığını hatırlayınca keyfim kaçtı.

Kaybetme riskini almak istememesini anlıyor olsam da, ondan başka iyi anlaştığım tek adamı ortadan kaldırmak tehlikeli olmuştu.

"Ben sana dokunurken feromonların azalıyor, Lolli. Kafan nerede?"

"Başım mı? Tam burada."

"Düşüncelerini kastettiğimi biliyorsun."

İçimi çektim. "Sırf beni bir kez güldürdü diye Chris'e oy vermemek bir saldırı gibi geliyor. Yakın değildik ki. Sadece iyi bir argüman sundu."

"Kıskançlığım bir yana," dedi Cam ve kaşlarım kalktı. "Chris'e güvenmiyorum."

Kıskançlık mı?

Kıskançlığını itiraf mı ediyordu?

"Kyle, Reid ve Travis'ten ne kadar hoşlanmasanız ve ne kadar zor olsalar da, hayatımı ve sizin hayatınızı onların ellerine bırakmayı tercih ederim. Sizi güvende tutmaları için onlara güvenirim."

"Kyle arkadaşının çalışmasına izin vermeyi planlamıyor bile," diye karşı çıktım.

"Kyle hayatta kalmak istiyor ve eşi kaç derse ona ne kadar uzağa gideceğini soracağını fae erkeği kadar iyi biliyor."

"Yani onu mu seçmeliyim?" Ben çizdim.

Cam şakayla karışık güldü. "Eğer onu öldürmemi istiyorsan."

Gözlerimi devirdim. "Seni daha önce hiç şiddet yanlısı görmemiştim. Bu adadaki diğer tüm erkekler senden daha agresif."

"Bu adadaki diğer herkes oyunu istediği gibi oynama özgürlüğüne sahip. Benim için zafere giden tek bir yol vardı. Buraya gelmek için oynamam gereken rolü oynadım; önce gardiyanınız, sonra da hor gördüğünüz bir adam olarak."

"Bana seni tanımadığımı mı söylüyorsun? Çünkü bu bende seni seçme isteği uyandırmıyor Cam."

Başparmakları sırtımda daha da sertleşti ve bu his inanılmazdı. "Ben, Travis ve Kyle arasında bir seçim yaparsan ikimiz de tek mantıklı seçeneğinin ben olduğumu biliyoruz."

O haklıydı.

Öyle olması beni kızdırdı ama bu gerçeği değiştirmede. "Yani?"

Sonunda sordum.

"Yani, biz arkadaş olacağız. Artık başka bir sonuç ummanın anlamı yok."

Başka bir sonuç ummuyordum.

Sadece şu anda zorunda olduğum şeyi henüz aklıma getirmemiştim.

Cameron Cassette iyi ya da kötü benim eşim olacaktı.

Ve onun hakkında düşündüğümde daha az şey biliyordum.

thirteen

MOLLY

OMUZZLARIM Cam'in maharetli elleri altında resmen pelteye döndüğünde, tekrar sırt üstü döndüm ve yatağın yanındaki komodinden televizyon kumandasını aldım. Duvarda bir televizyon vardı ve film izlemek artık Cameron'la konuşmaktan daha güvenli görünüyordu.

Söyleyecek pek de rahatlatıcı bir şeyi yoktu.

Bir film açtım ve o da benim gibi itiraz etmedi.

Ancak yatağın ahşap başlığına yaslanmak için geri çekildiğimde, bilmecemi keşfettim.

Sadece iki yastık vardı ve Cam de sırtının arkasına sıkıştırmıştı bile.

"Sen bir pisliksin," dedim, film başladığında kaba, sert tahtaya doğru yığıldım.

"*Zeki* bir pislik."

Onu tersledim.

"Beni kışkırtma, Lolli."

Ben rahatsızlığımı görmezden gelmeye çalışırken o devasa yastıklarının ikisine de yaslanarak rahatladı.

Filmin birkaç dakikasında belim olduğum yerde kalamayacak kadar ağrımaya başladı. Sonunda yüzüstü yatağa uzandım ve ellerimle yüzümü destekledim.

Cam havlumu kalçalarımın arkasına doğru çekti ve ayağım beni savunmaya hazır bir şekilde kendi iradesiyle tekmeledi.

Bileğimi çabucak yakaladı. "Sakin ol, Loll. Sen film izlerken havluna bakmamı istemezsin diye düşünđüm, o yüzden aşağı çektim. Hepsi bu kadar."

Yüzüm kızardı.

arasında ıslaklık toplanmıştı.

"Teşekkürler," dedim sonunda, ona dönüp bakmadan.

Göz teması kurmak beni daha da azdırırdı. Ya da daha çok utandırır. Ya da her ikisini de.

"Mmhm." Bırakmadan önce başparmağını ayak bileğimin dış kısmında yavaşça gezdirdi.

Ayaklarımı yatağa indirirken dizlerimi birbirine bastırdım.

Cam'in eli hafifçe kalçamın arkasına indi ve kalçalarım hafifçe kalksa da ona elini çekmesini söylemedim.

Dokunuğu sıcaktı ve eli gülünç derecede iyi hissettiriyordu. O kadar aşağıdaydı ki beni ellemeye falan çalışacağını düşünmedim.

Sonunda filme odaklanmaya çalıştığımda, "Bilgin olsun," dedi. "Yastık düzenimi paylaşmaya çok istekliyim. Rica etmene gerek yok."

Gözlerimi devirdim.

Boynum olduğum yerde kalamayacak kadar ağrımadan önce yirmi dakika daha dayanabildim.

Yenilgiyi kabul etme zamanı gelmişti.

Cam beni alt etmişti.

Ve ekranda oynayan eski süper kahraman filmine rağmen kalçalarımın arası hâlâ ıslaktı. Ne zaman seksi bir adam gösterecekler, Cameron'ın ne kadar seksi olduğunu hatırlamamın bir faydası olmadı.

Gömleksiz vücuduna nasıl yapıştığımı, kıyafetlerimizin arasından onun sikine nasıl bindiğimi hatırladım.

İç çekerek nihayet kendimi yataktan kaldırdım ve yanıma onunkine yasladım. Yastıkların ortasındaydı ve beklendiği gibi bana fazladan yer açmak için yana kaymadı.

Yine de yan yattı ve rahatlamaya çalışırken kalçamı karın kaslarına bastırmamı kolaylaştırdı.

Ben filmi izlerken parmakları saçlarımın arasına girdi. Kafa derime hafifçe masaj yaparak o kadar iyi hissettiriyorlardı ki, ona durmasını söylemedim.

Birkaç dakika sonra burnu yanağıma değdi ve başını kulağıma doğru eğerek mırıldandı: "Havlun yine kalkmış. Senin için düzeltmemi ister misin?"

Başım yukarı doğru sarsıldı ve kenarının çıplak kalçama kadar çekildiğini gördüm. Göbeğim hâlâ örtülüydü, zar zor, ama kollarımdan biri yastığın altında sıkışmıştı. Diğer göğsümün üzerinde katlanmıştı, havluyu göğüslerimin üzerinde tutuyordu, böylece Cam ile aramda sıkışıp kalmayacaktı.

"Peki," dedim.

Gözlerim parmaklarını önümde takip etti ve elinin istediğim yere bu kadar yakın olduğunu görünce içim sıkıştı.

Havluyu bıraktığında filme yeniden odaklanmaya çalıştım ama aklım onda kaldı.

Ve sahilde yaptıklarımızı. Ve

çiftleşme hakkında bildiklerimi.

Daha fazla sessiz kalamadığımda, "Kyle eş bağının büyü ve seksle kurulduğunu söyledi," dedim. Film hâlâ oynuyordu, ama bu

Süper kahraman muhteşem fae'nin eline su dökemezdi.

Cam'in ateşini de hesaba katarsak, *tam anlamıyla*.

"Eğer bu konuda cevap istiyorsan, sana dokunmasına izin verdiğin erkeklerin hangileri olduğunu bana söylemen gerekecek." Dudaklarını kulağıma indirdi ve lobumu dişlerinin arasına alarak oradaki tek piercingi hafifçe çekti.

Vücudum tekrar sıkıştı. "Bu hiç adil değil."

"Bu *kesinlikle* adil. Ellerimle, ağzımla ve sikimle hafızandan kaç erkeği silmem gerektiğini bilmeyi hak ediyorum."

Kalçalarımı birbirine daha sıkı kenetledim.

Ardından gelen yumuşak hırıltı, Cam'in sözlerinin beni ne kadar tahrik ettiğinin kokusunu alabildiğini gösteriyordu.

Parmakları saçlarımda sıkılaştı, diğer eli yine kalçama indi.

Bu sefer, bacaklarımı daha sıkı birbirine kenetlememi sağlayacak kadar yukarı doğru kayd.

"Benim için sırlı oldun, Lolipop. Kokusunu alabiliyorum. Bana bilmek istediklerimi söyle, ben de senin için aynısını yapayım."

Kararsız bir nefes verdim.

"Bu yeterince iyi bir anlaşma değil," dedim. "Bana başka ne vereceksin?"

"Ne istiyorsun?"

sözler beni sahile ve sarılmak için pazarlık yaptığı zamana geri götürdü.

"Kendi yastığım," diye yalan söyledim.

Kıkırdadı. "Emin misin?" Eli daha yukarı kayd, avucunun kenarı neredeyse ağrıyan göbeğime değiyordu.

"Olumlu."

Dişleri kulağıma hafifçe çekti. "Pekâlâ. Önce sen."

Elini tekrar hareket ettirdiğinde nefesimi içime çektim. Klitorisim neredeyse ihtiyaçla *zonkluyordu*. Beni çıldırtıyordu.

"Hiçbiri bana dokunmadı," dedim sonunda, bedenimin kontrolünü yeniden kazanmak için gözlerimi kapatarak. "Hiçbirine izin vermedim."

Gürledi.

Ses sıcak, cinsel bir tatmindi. "Aferin kızıma."

Kalçalarım kalktı.

Bana dokunmaya bu kadar yakın ama bu kadar uzak olması bir *işkenceydi*.

"Eşler arasındaki bağ penetratif seksle başlar," dedi ve konuşurken dudakları yine kulak mememi okşadı. Başparmağı uyluğumun ön kısmında yavaşça gezinerek kalçalarımın sarsılmasına neden oldu. "Benim için iyice ıslandığında içine girecek. Yıllar önce birlikte olduğun insan erkeklerden çok daha büyük olacağım. Alışman zaman alacak. Seni tamamen doldurduğumda, yemin edeceğiz. Kelimeler basit ama güçlü. *"Ben seninim"*. Yeminin ardından ortak serbest bırakmamız sana büyümün bir kısmını verecek. Bağ bundan sonra kalıcı olacak, ancak insandan fae'ye gerçek değişim birkaç hafta sürecek bir süreçtir. Genellikle üç ila dört. Bazen daha uzun. Bazen daha kısa."

"Süreç nedir?" Acı, kan ya da bir tür fedakârlık gerektirdiğini söylemesini beklerken gerilerek sordum.

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

Başparmağı tekrar kalçamın ön kısmından geçerek beni biraz daha eğdi.

"Bedenin gücümün tamamını bir kerede almaya hazır olmayacak. Yeminlerden sonra ilk kez birlikte olduğumuzda değişim ateşlenecek, ama sana verdiklerimi yaktığında onu beslemek için daha fazla büyüye ihtiyacın olacak. Fae'ye dönüştüğünde ihtiyacın açlığa benzeyecek. Benim sihriye daha fazla ihtiyaç duyduğunda şehvet devreye girecek ve ihtiyacın alana kadar sevişeceğiz."

Uzun bir nefes verdim. "Vay canına. Bunu beklediğimi söyleyemem."

Kıkırdadı.

"diğer adamlar bana teklifte bulundu. Onlarla seks yapmak bir bağ başlatmazdı, değil mi?" diye sordum.

"Hayır. Yeminler önce gelir. Sana gücünü verebilmesi için önce bir eş almayı seçmelisin."

Bana onun gücünü ver... onun sikiyle.

Muhteşem.

Kalçalarımı birbirine bastırdım ve bu hareket elini biraz daha yukarı itti. Serçe parmağının kenarı klitorisime değdi. Dokunuşu hafif olsa da daha fazlasını istememe neden oldu.

"Feromonların amacı ne o zaman?" Sesim biraz titreyerek sordum.

"Vücudunuz fae olmak için yaratılmış, sadece oraya ulaşmak için gereken sihirden yoksun. Feromonlar bize değişmeye hazır olduğunu söylüyor."

Doğru.

"Peki oyun bittikten sonra ne olacak? Ben... birini seçiyorum... ve onun evine gidip bol bol seks mi yapıyoruz?"

"Dernek buradan çok uzak olmayan bir adada büyük bir sahil evi satın aldı. Oyunun bitimini takip eden hafta boyunca bizim olacak. Değişimin ilk haftasının en yoğun olması gerekiyor. Ondan sonrası idare edilebilir."

"Tam olarak nasıl değişeceğim?"

"Benim büyüüm eşit derecede senin büyüün olacak. Burada ateşle yanacaksın." Ellerini kalçalarımın arasından kurtardı ve göğsümün ortasına dokunana kadar havlunun ön kısmında gezdirdi.

Bacaklarım daha sıkı kenetlendi.

"Burada kanatların gelişecek." Eli omuzlarımın altından kayarak omurgamın üzerinde hafifçe bir çizgi çizdi. "İnsan formuna geri dönmek zaman alacak. Değişim yavaşça fae formuna geçeceksin ve değişim kadar geri dönmenin bir yolu yok. O zaman bile zor olacak.

Aynada bu halinizi tekrar görebilmeniz için genellikle iki ila üç ay geçmesi gerekir."

"Kanatlara sahip olmak nasıl bir his?"

"Güçlü."

Omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı.

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Şehvetli de. Hoşuna gidecek,

Lolli." "Nasıl şehvetli?"

"Kanatlar erojen bölgelerdir. Sizi güçlendirirler ama aynı zamanda açığa çıkarırlar."

"Seninkini hissedebilir miyim?"

"Elbette." Oturmaya zahmet etmedi. Bir an sonra kanatları arkamızda açılmış, boynuzları başının üzerinden kıvrılmıştı. "Vücudumun nasıl tepki vereceğini biliyorsun."

Kumsalda kanatlarına dokunduğum anı hatırlayınca içim ısındı. Aleti altımda sertçe zonkluyordu.

Onu ne kadar çok istediğimin kokusunu alabiliyordu, bu yüzden ereksiyonla uğraşmak onu öldürmezdi.

Uzanarak parmak uçlarımı onun muhteşem, altın kanatlarının ipeksi tüyleri üzerinde hafifçe gezdirdim. Altımda gerildi, saçlarımı tutuşu sıkılaştı.

Boştaki eli havlunun üzerinden karnıma indi ve sanki bana dokunmasını engellemeye çalışıyormuş gibi hafifçe bastırdı.

"Kameralar izliyor mu?" Fısıldadım.

"Eminim öyledir," diye homurdandı. "Pencerelerin üzerinde aşağı çekilecek panjur yok. Kontrol ettim.

"Belki de battaniyeyi üzerimize çekmeliyiz?"

Altımızdan çıkardı, ikimizin de üzerinde hala havlu olmasına rağmen göğüslerimden aşağı vücutlarımızı örttü.

Hareket ettiğinde ereksiyonu kalçama değdi, sert ve kalındı.

"Sahilde çıplak dolaşmadın," dedim, elim hâlâ kanadının üzerindeydi.

"Ağzınızın suyunu akıtmak ya da sırf en büyük pakete sahip olduğum için sırtıma hedef tahtası koymak istemedim."

Ben homurdandım, o da göz kırptı.

"Sırtında mı daha hassaslar yoksa ucuna daha mı yakınlar?" Parmaklarımı sırtına bağlandıkları yere götürerek sordum.

"Bahşiş."

Ona doğru ilerlemeye başladım ve vücudu benimkinin altında daha da sertleşti.

Saçımı tutuşu daha da sıkılaştı. Neredeyse acı veriyordu ama şaşırtıcı bir şekilde bu his hoşuma gidiyordu.

Oradaki tüylere dokunduğumda, "Sakin ol," diye homurdandı.

"Neden? Kontrolünü kaybetmek üzere misin?" Hafifçe ereksiyonuna yaslandım.

Bir dakika öncesine göre daha büyüktü. Çok daha büyüktü.

Havludan çoktan kurtulmuştu. Benimkini kıpırdatırsam, birlikte çıplak kalacaktık.

"Doyurulmamış ihtiyacının kokusunu alabildiğimde olmam gerekenden daha yakınım." Haksız da sayılmazdı.

Sırılsıklam olmuşum.

Ama onu biraz daha zorlamak istiyordum, bu yüzden yan döndüm ve vücudumun yarısını onunkinin üzerine sardım. Kalçamı kocaman sikinin üzerine bastırarak boynuzlarına uzandım.

Alçak sesle ve uyararak homurdandı. "Eğer göğüslerin o havludan kurtulursa onları ağzımla sikmek zorunda *kalacağım*. Kameraların canı

cehenneme." Vücudum kızardı.

Arzum kalçamdan aşağı damlayarak ereksiyonunu ıslattı ve o da acımasızca küfretti.

Sonunda boynuzlarının ucuna dokundum, havlum açıldı. Göğsünden bir hırıltı yükseldi.

Bir kalp atışında, beni yuvarladı ve sırt üstü yatırdı.

Havlum ardına açıldı, çıplak bedenim hem onunki hem de battaniyeyle örtülüydü.

Ereksiyonu kalçalarımın arasındaydı, kalın boyu merkezime doğru bastırıyordu.

"Sen *benimsin*, Lolli. Anladın mı?"

Kelimelerin yoğunluğu sonunda fark edildi. Bunları daha önce de söylemişti ama çiftleşme sürecinden haberim yoktu.

Şimdi mi?

Bağı gündeme getirdiğini biliyordum.

Kalıcı eş bağı.

"Seninim," diye fısıldadım ve gözleri kesinlikle parladı. Bu bir yemin değildi.

Bunun olması için olması gerektiği gibi içimde değildi.

Ama olacakların bir hatırlatıcısıydı. Her ne kadar karşı koymuş ve incinmiş olsam da, ikimiz de benim için başka bir alternatif olmadığını biliyorduk.

Ben onundum.

Ve o benim olacaktı.

Bakışlarımız kilitlenmmişti.

Ağzını göğüslerimden birine doğru indirdi ve bana karşı "Bu benim" dedi.

"Senin."

Dilinin ucuyla meme ucumun etrafında yavaşça bir daire çizdi.

Dilini bir sonraki göğsümün üzerinde gezdirdikten sonra karnıma doğru ilerlerken gözlerimiz kilitli kaldı. Boynuzları battaniyeyi beni açıkta bırakacak kadar yüksekte ama kameraların pencerelerden bedenlerimizi göremeyeceği kadar alçakta tutuyordu.

Sonunda klitorisime bir öpücük kondurduğunda, gözleri hâlâ sıcak ve ağırdı, tekrar "*Benim*" dedi.

"Senin," diye nefes aldım.

Dili klitorisimin etrafında yavaş bir daire çizdi ama bunu izleyemedim.

Gözlerindeki şehveti izlemekle meşguldüm.

Yaladı ve alay etti, beni bir doruğun kenarına sürükledi ve ben nefes nefese kalıp sallanırken, serbest kalmak için çaresizce durdu. "Ağzıma boşaldığında," dedi dudakları klitorisimi okşarken. "Ölümsüz hayatlarımızın geri kalanında bana ait olduğunu bilerek boşalacaksın, Lolipop. Anladın mı?"

"Evet." Başka bir şey söylemeyi düşünemeyecek kadar çözülmeye yakındım.

Dudakları yavaşça yukarı doğru kıvrıldı.

Ve sonunda tekrar klitorisime odaklandı.

Umutsuzca ihtiyaç duyduğum salıverilmeyi bana getirdiğinde haykırdım, kasıldım ve eğildim. Zevk başımdan ayak parmaklarıma kadar yayılıyordu ve ben daha fazlasını istiyordum.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Doruktan inerken Cameron kalçamın iç tarafını emdi, nefes nefese kalmıştım. "Artık senin zevkini kameraya çekerek riske girmeyeceğim. Eğer maç bitmeden ya da gece sona ermeden tekrar boşalman gerekirse, bunu benim kollarımda yapacaksın. Ben seni izleyen gözlerden gizlerken."

"Tekrar boşalmama *gerek yok*," dedim, hâlâ nefesimi toplamaya çalışıyordum.

"İstiyorsun." Battaniyenin altından çıktı ve çıplak bedenimi göğsüne bastırdı. Aleti taş gibiydi ama benden onunla ilgilenmemi istemedi. "Bu da benim kitabımda bir ihtiyaç kadar geçerli."

"Seni daha boşaltmadım," diye karşı çıktım. ", değil mi?" "Bana karşı tekrar doruğa ulaştığını hissetmek istediğim kadar değil."

Kaşlarımı çattım. "Cam."

Kıkırdadı. "Bunun için dört yıl bekledim, Lolli. İstedğim serbest bırakma için dört gün daha bekleyebilirim."

"İsteklerin de ihtiyaçlar kadar önemli olduğunu sanırdım."

"Seninkiler öyle." Alt dudağımı ısırıldı. "Beninkiler kameralar gidene kadar beklemek için daha uygun."

"Eğer sen inmiyorsan, ben de inmiyorum," diye uyardım.

"İnatçı kadın." Beni hafifçe öptü.

"Eğer bu gece sevişmeyeceksek," dedim, "o zaman bana Dernek hakkında daha fazla ayrıntı versen iyi olur. Nerede bulunduklarını. Eğer bağı mühürlersek nerede yaşamamız bekleniyor."

"Bağı mühürledikten *sonra*." Hâlâ bir olasılıkmış gibi konuşmamdan hoşlanmıyordu.

"Sonra," diye düzelttim kendimi.

Artık oyun oynamanın bir anlamı yoktu. O

kazanmıştı ve ikimiz de bunu biliyorduk.

fourteen

MOLLY

Cameron'ın çıplak göğsüne yaslandım ve o da parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi. "Toplum tek bir yerde konuşlanmış değil. Dönüşümlü olarak gittikleri her yerde üç evleri var ve ziyaret etmeleri gereken zorunlu bir sıra yok. En etkili olabileceklerini düşündükleri yere gidiyorlar."

"Üç ev mi?" Ben sordum.

"The lider çift işler olarak bir ile onların doğru ve sol Eller, hatırladın mı?"

"Sağ ve sol eller diğer iki çift mi?" "Mmhm."

"Onlar da seçildi mi?" Ben sordum.

". Şu anki sağ ellerin çocuğu yok ve çoğunlukla kendi içlerine kapanıklar. Solakların Chris'le akrabalıkları var. Pek sevilmezler ama onların pozisyonundaki son çift Rhett'in ailesiydi. İnsan savaşında hayatlarını ve şimdiki çift son seçimde ikinci oldu."

"Kahretsin," diye mırıldandım. "Her iki ebeveyniniz de Cemiyet'i yönetirken birlikte büyüdüyseniz Rhett'le yakın olmanıza şaşmamalı."

Cameron başıyla onayladı. "İdeal bir dünyada, Rhett ve eşi, biz benimkini aldığımızda onun ailesinin yerini alırdı. Ama bunun için bir eş bulması gerekiyor ve Rhett yaşlandıkça benden daha da dengesizleşti. Üstelik rekabet etmek gibi bir arzusu da yok."

"Bana pek dengesiz görünmedi. Sen de öyle değilsin."

"*Tehlikeli* değil, uçucu. *Sahiplenici*, değişken. Yalnız yaşlandıkça Fae'ler daha da canavarlaşır. Hayatta kalma içgüdüğü bizi çok geç olmadan bir eş bulmaya ve sahiplenmeye itiyor. Bunun üzerinde çok az kontrolümüz var, ama bazılarını diğerlerinden daha fazla etkiliyor."

"Ve Rhett de onlardan biri mi?"

"Evet."

"Ve bile, bu kadar sahipleniciyse Bachelorette katılamaz," dedim.

"Hayır."

"Onun ailesi de sizinki kadar ilgili miydi? Eğer hala burada olsalardı, bir şekilde ona bir eş buldururlar mıydı?"

"Benimkilerden daha kötüydüler." Bana küçük bir sırıtış fırlattı. "Ailem, anne ve babası öldüğünden beri onun ikinci oğulları olduğuna karar verdi. Önümüzdeki bir iki sezon içinde onu bir şekilde Survival'da oynamaya zorlayacaklarına çok para yatırırdım."

Bu da en az bir kadının daha benim durumumda kapana kısılacağı anlamına geliyordu.

"En azından kadını uyarmamıza izin verirler mi? Eğer bu konuda yapabileceğimiz bir şey varsa, başka kimsenin aniden buna zorlanmasını istemiyorum."

"Gelecek sezondan önce olmaz. Adadan ayrılır ayrılmaz bağı mühürlememiz gerekecek ve sonrasındaki ilk bir iki hafta Toplum'da çalışamayacağız. Bir sonraki oyuna başlamadan önce birkaç günden fazla beklemeyeceklerdir."

"Ailenle konuştuktan sonra bağı mühürleyebiliriz," diye önerdim.

Cam kıkırdadı. "Yapamam, Lolli. Kazandığım an seni benim yapacağım."

Yüzüm ısındı. "Rhett bana televizyonda bizim sezonu oynatmaya başladıklarını söyledi. Yani bir sonraki kızın en azından bunun bir olasılık olduğuna dair bir fikri olacaktır. Strateji oluşturmak için zamanı bile olabilir."

Bir an geçti, düşüncelerim hâlâ dönüyordu. "Eğer Rhett kazanırsa, o da senin gibi seçilecek mi?"

"Bizim gibi, evet. Çabucak," diye kabul etti. "Rhett çok seviliyor ama tüm Fae Toplumu onun bir eş almamaya kararlı olduğunu biliyor, bu da seçilmesini imkânsız kılıyor."

Alnım kırıştı. "Neden buna bu kadar karşı? Hayatta kalmak için bir eş ihtiyacı olduğunu sanıyordum."

"Uzun zaman önce bir insana aşık olmuş. Onunla evlenmeye karar verdi. Evlenme teklif etti ve kız evet dedi. Birkaç hafta sonra ona ne olduğunu ve yaşlandığında yaşlanmayacağını söylediğinde, kadın dehşete kapıldı. Yüzüğü ona fırlatmış ve hemen bitirmiş. Birkaç yıl önce öldü ve adam cenazeye gitti, hala ona aşıktı. Kendini başka birine bağlamaktansa yok olmayı tercih ederdi."

"Vay anasını."

"Fae'ler derinden ve yoğun bir şekilde sever. Biz böyle yaratıldık."

"Sanırım senin olduğumdan emin olman senin için iyi bir şey," dedim.

Kıkırdadı. "Çok iyi bir şey."

"Sahile döndüğümüzde nasıl oynayacağız?" diye sordum.

"Oyun bitti. Oyunu çoktan kazandık. Geri döndüğümüzde herkes senin benim olduğunu anlayacak. Onlara teknedeyken seni baştan çıkarmayı başardığımı söyleyeceğim."

"Eğer bunu gizli tutarsak, gelecek sezonda kıza yardımı dokunabilir," diye karşı çıktım. "Ya koruması da getirilirse?"

"Eğer böyle bir şey olursa, ne derse desin ya da ne yaparsa yapsın ilk gidecek kişi o olacaktır. Kimse bunun bir daha olmasına izin vermez."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Sanırım değil."

"Yine de başka birinin planlarını mahvetmiş olabiliriz. İyi iş çıkardınız."
Alnımdan öptü ve ben de güldüm.

"Sen bir ." "*Zeki*

bir göt."

Bunu inkar edemezdim.

Gecenin geri kalanını birbirimize sokularak film izleyerek geçirdik ve sonra birbirimizin kollarında uyuyakaldık.

Ertesi sabah erkenden Rhett kapıyı çaldı ve adaya dönme vaktinin geldiğini söyledi.

Biraz saçma olduğunu bilsem de Cameron ve ben birlikte çıplak dolaşıyorduk. Bu yüzden, hor görülen yeşil bikiniyi almak için banyoya dönmeden önce kendimi bir havluya sardım. Cam'in şortunu da dışarı attım ve kıkırdaması bana mesajı aldığını gösterdi.

Çıktığımda giyinmiş ve beni bekliyordu. Şortundan başka bir şey giymeden duvara yaslanmıştı ve göğsünü gere gere muhteşemdi. Sarı sweatshirt'üm kolunun üzerinde asılı beni bekliyordu.

Beni görünce dudakları kıvrıldı. "Seni tekrar en sevdiğin kıyafetin içinde görmek güzel."

Elimin tersiyle koluna vurdum. "Adadan ayrılır ayrılmaz onu yakacağım. Ve bir daha asla sütyen giymeyeceğim."

"Bu planı onaylıyorum." "*Şok*
edici."

Kıkırdadı ve sweatshirt'ü bana uzattı. "Artık hiçbir şeyi saklamak zorunda değiliz, bunu giyebilirsin."

"Sonunda göğüslerimi kapatabilecek miyim? Bu bir mucize." Başıma geçirdim ve kollarımı kendime doladım. "Bu gerçek bir mutluluk. Bikinileri ve minik şortları siktir et."

Cam sıırttı ve elimi tutarak beni kapıya doğru götürdü. Biz dışarı çıktığımızda Rhett elini kaldırmış, kapıyı tekrar çalmaya hazırlanıyordu.

Ellerini ceplerine soktu. "Hazır mısın?"

"Bitmesine hazırım," dedim boştaki elimle saçlarımı yüzümden çekerek. Saçlarımı örmeli ya da bağlamalıyım. Saç bağcığım bileğimdeydi ama onu kullanmak için zaman ayırmamıştım.

Rhett'i yata bağlı sürat teknesine kadar takip ettik ve yine birlikte küçük banka oturduk. Biz ilerlerken Cameron'ın kolu belime dolanmıştı ama saçlarım sürekli yüzüne çarpıyordu.

"Özür dilerim," diye seslendim, özellikle şiddetli bir çarpışmadan sonra. "Asmayı unutmuşum."

Güldü ve bileğimdeki bandı çıkardı. Saçlarımı toplayıp yüksek bir at kuyruğu yaptığında ve dağınık telleri düzelttiğinde dudağımı ısırdım.

Adam sorunsuz bir şekilde bağladı, sonra kolunu tekrar bana doladı.

Çok tatlıydı.

Gerçekten çok tatlı.

Tekne çok geçmeden limana yanaştı ve Cam'in Reid'in eve döneceği konusunda haklı olduğunu doğrulaması uzun sürmedi.

Cam ve Kyle oyunu kontrol ediyorlardı ama Kyle'ın Cam'le olan ilişkim hakkında en ufak bir fikri olmadığını düşünürsek, Cam herkesi alt etmişti.

Onlarla oynadığım için kendimi ne kadar suçlu hissetsem de, oyunun amacı buydu. Ve adada hiç kimse *benim* yarışma programının büyük ödülü olmama öfkelenmediğinden, suçluluk duygusu yüzeyseldi.

"Hazır mısın?" Cameron tekneden çıkmama yardım etmek için elimi tutarken kulağıma mırıldandı.

Artık şefkat gösterme konusunda endişelenmesine gerek yoktu.

Oyun değişmişti.

Birbirlerine karşı yarışmıyorlardı. Benim *için* yarışıyorlardı.

Ne yazık ki onlar için kazananın kim olacağına çoktan karar vermiştim.

Sahile doğru yürürken Cam elimi bırakmadı. Güneşli sweatshirt'ümle biraz ısınmıştım ama güneş kremi sürmek için daha az derim vardı. O yüzden sıcağı kabul ettim.

Travis şaşkın görünüyordu, iç içe geçmiş parmaklarımızdan dolayı alnı kırışmıştı. Kyle'ın gözleri kısıldı.

"Hey," diye selamladı Cam onları.

"Ne yaptın sen?" Kyle homurdandı.

"Oh, sadece lolipopumu beğendim." Cameron'ın sırtışı

hınzırcaydı. İma ettiği şey karşısında yüzüm kızardı ama haksız değildi.

Adamlar beni koklayıp kanıt ararken iki çift burun deliği alevlendi.

Bulduklarında gözleri karardı.

Cam'in sırtışı genişledi.

Piçler belli ki kokusunu alabiliyorlardı. Oyuna geri dönmeden önce duş almalıydım.

Yine de Cam beni bu şekilde sahiplenmek istemişti. Eğer onun kokusunu tenimden temizlemeye çalışsaydım, muhtemelen kokuyu yeniden sürmek için ne gerekiyorsa yapardı.

Tekrar uygula.

Güneş kremi gibi.

Ki bundan da kesinlikle ve tamamen bıkmıştım.

Yeniden başvurmak doğru bir terim değildi ama neyse.

Her neyse, tam o sırada bu lakap yüzünden onu tokatlamak istedim. Çoğunlukla hoşuma gitmiş olsa da.

Cam beni ateşe götürürken iki adam da tek kelime etmedi. Ya da önüne oturduğumuzda.

Ben onun yanına yaslandım, o da saçlarımla oynadı, ikimiz de fazla konuşmadık. Diğerleri dinlerken konuşmak istediğimiz şey değildi.

Bir süre sonra Kyle geldi. Hala

çıplaktı.

Boğazını temizledi. "Dolly," diye başladı.

Ona attığım bakış iç çekmesine neden oldu. "Molly. Seninle bir dakika konuşabilir miyim?"

Kazandığı birçok randevuda konuşmak için bolca *dakikamız* olmuştu ve onunla daha fazla zaman geçirmekle gerçekten ilgilenmiyordum. Ama bir sürtük olmak istemediğim için yine de başımı salladım.

Cameron'ın elimi tutuşu hafifçe sıkılaştı ve ben de onu rahatlatmak için elimi sıktım.

Kyle, Cam'in yaptığı gibi elimi tutmaya çalışmasın diye kazakla kaplı kollarımı ortama doladım. Kyle hiçbir zaman tamamen uygunsuz bir şey yapmamıştı ama kesinlikle alıngan bir adamdı.

Sahilde sessizce yürüdük ama Cameron'ın beni göremeyeceği kadar uzağa gitmedim. Onun endişelenmesini istemedim. Fae'lerin yaşlanmasının bir parçası olarak bahsettiği sahiplenme duygusu beni adama karşı yumuşak davranmaya itti.

Yine de onu eş olacak kadar iyi tanıdığımı hissetmiyordum.

"Yani sen ve Cassette," dedi Kyle.

Konuşurken ona bakmamaya ne kadar alışmış olsam da, adamın yeniden pantolon giymeye başlamasını gerçekten diledim.

"Evet."

Islık çaldı. "Sana yalan söylediği için ondan nefret ettiğin izlenimine kapılmışım."

"Yaptım," dedim.

Doğru değildi.

Ondan nefret etmişim... birkaç dakikalığına.

Hayatıma devam etmek zorunda kalmışım çünkü Rhett'le evden ayrıldığımda bana tam olarak ne olacağını söylememesinden daha büyük sorunlarım vardı.

Hayatta kalmak daha büyük bir sorundu. Kyle da bunun bir parçasıydı.

"Bu nasıl değişti?"

"Özür diledi." Cam'in beni hâlâ görebildiğinden emin olmak için omzumun üzerinden bakarak Kyle'ın yanında yavaşça yürümeye devam ettim. Ateşin yanında, onu bıraktığım yerde rahatlamıştı. Vücudunun duruşuna rağmen içten içe gergin olduğunu biliyordum.

"Bu mı?"

"Ben oldukça basit bir kadınıym," dedim. "Gerçek bir özür harikalar yaratır. Cameron'a kendini açıklaması için bir şans verdiğimde, bildiği hiçbir şeyi paylaşmasına izin verilmediği konusunda bana gerçeği söyledi. Gelmeden önce beni korumanın ona avantaj sağlamayacağından emin olmak için zihnini taramıştı. Aksine, bu ona dezavantaj sağladı çünkü hepiniz onun beni tanıdığını biliyordunuz. Başlangıçta bazı çocuklar onu hedef almıştı, hatırladınız mı?"

Kyle başını salladı ama yüz ifadesi . Hayal

kırıklığına da uğramıştı.

"Yani, eğer özür dilersem..." Cümleyi bitirmemi bekleyerek sözünü yarıda kesti.

"Ne için özür dileyeceğini bilmen gerekirdi." Dudaklarım hafifçe yukarı doğru kıvrıldı.

Yüzünü buruşturdu.

"Birlikte mutlu olamayacağımızı sen de en az benim kadar biliyorsun, Kyle. Başımın belasısın ama kötü bir adam değilsin. Gerçekten uyum sağlayabileceğin bir kadın bulmayı hak ediyorsun. Belki benden daha neşeli birini?"

"Cam'in buraya gelmesine yardım ettim. En azından bundan sonra o piç bana borçlu olacak."

Ona bilmiş bir bakış attım. "Buraya gelmesine yardım ettin çünkü onu seçme şansım olduğunu düşünmedin."

"Belki," diye homurdandı Kyle.

Gülümsedim. "*Kesinlikle*. Hiç *Bachelorette*'e katılmayı düşündün mü? Bence orada çok iyi iş çıkarırsın."

"Yapabilseydim yapardım. Sahiplenme duygusu çok tehlikeli." Başını iki yana salladı. "Buraya geri dönüp bir sonraki kızı kazanmam gerekecek."

"Sakın pes etme," dedim.

Bana kaşlarını kaldırdı. "konuştuğunu biliyorsun, değil mi?" Güldüm.

"Biliyorum. Söylenecek en doğru şey buymuş gibi geldi."

"Cassette beni boğmaya hazır gibi görünüyor. Beni kullandığı için ondan intikam almak için beni öpmeye ne dersin?" Kyle bana şeytani bir sırıtışla baktı.

Bir homurtu kaçtı benden. "Rüyada görürsün, dostum." Bununla birlikte Cameron'a geri döndüm.

Kyle arkamdan seslendi, "Eğer bir sonraki kızla tanışırsan, benim için iyi şeyler söyle!" Onu omzumun üzerinden tersledim ve o da yüksek sesle güldü.

Nihayetinde, gürültülü ve kendine güvenen erkeklerden hoşlanan biri için harika bir eş olurdu.

Ama bunu ona kendisi kanıtlamak zorunda kalacaktı. Bu işe karışmayacağımdan eminim.

Yanına döndüğümde Cameron'ın kaşlarının arasında bir kırıksıklık vardı. "Ne dedi?" Cam kolunu omzuma atıp beni tekrar yanına çekerek sordu.

"Birbirimize aşığız ve onun çocuklarını ben taşıyacağım." Cam homurdandı, beni sıkıca kavradı.

"*Lolli*."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Onu alt ettiğini biliyor. Bir sonraki kızla karşılaşsam ona bir şeyler söylememi istedi."

"Ve?"

"Ve eminim onu terslediğimi görmüşsündür. Eğer bir eş istiyorsa, onu kendisi kazanmak zorunda."

Cam başını salladı.

Yine de yatta ve sürat teknesinde olduğumuz zamankinden daha çekingen bir ruh hali vardı.

İçimden bir ses gergin olduğunu söylüyordu.

Onun olmayı kabul ettikten sonra endişelenmesi çok saçmaydı ama anlıyordum. Hâlâ bir garanti yoktu. Travis ve Kyle hâlâ onları seçmemi istiyorlardı. Beni bu kadar kolay reddedebilecek bir adama aşık olsaydım, ben de stresli olurum.

"Travis'in büyüsunü benim üzerimde kullanmaya çalışacağını düşünmüyorsun, değil mi?" diye sordum.

Cam homurdandı. "Oren'in ne kadar hızlı öldüğünü gördü. Kimsenin bu adada bir daha bunu deneyecek kadar aptal sanmıyorum. Travis zeki biri değil ama ölmek gibi bir arzusu da yok. Bir eş bulana ya da denemekten çok yorulana kadar buraya gelmeye devam etmek isteyecektir."

Ona karşı yerleştim.

Uzun birkaç gün olacaktı, özellikle de Cam bazı bölümlerde stresli ve sessiz kalırsa... ama başaracaktık.

Başımızın üstündeki ağaçların arasından yıldızlara baktım. Molly kollarımın arasında kıvrılmış, mükemmel vücudu battaniyesinin altında benimkine yaslanmıştı. Travis' de konuşmuştu ve o da gerçeği Kyle kadar zarafetle kabul etmişti.

Her iki piç de bana kızgındı ama adaya ayak basmadan önce kazanamama ihtimallerinin yüksek olduğunu biliyorlardı.

Hepimiz yaptık.

Gece olduğunda Kyle grubun barınağına yayılmıştı. Travis benimkini almıştı.

Molly'yi kendi evime götürmeyi tercih ederdim ama başka bir pisliğin kadınının yatağında uyumasına izin verecek değildim. Onun kokusunu teninde duymak beni deli ederdi. Bu yüzden onun yatağında yattık.

Gerçi bu saatler önceydi.

Uykuya dalmayı başaramamıştım. Zaten adada da pek uyuyamamıştım. Molly'yi kaybetmeme her an ramak kaldığını bilmek, bedenim kapanmaya karar verene kadar zihnimi dinlenemeyecek kadar meşgul tutuyordu.

Oyunu kazanacaktım ama henüz bitmemişti.

Ve o benim olana kadar rahatlayamayacaktım. Kalıcı olarak.

Molly yanıma kaydı ve kanatlarım da onunla birlikte kıvrıldı.

Henüz benim sihrime sahip değildi ama bedenim onunkiye karşılık vermeye başlamıştı bile. Başından beri öyleydi. Onu korumak basit bir görevdi, çünkü tanıştığımız andan beri onun benim bir parçam olduğunu hissediyordum. Onun her hareketinin, her sesinin ve her nefesinin farkındaydım.

Başını kaldırdı, gözleri uykudan ağırlaşmıştı. Dört yılımız boyunca onu sadece iki kez böyle görmüştüm. İkisinde de kanepede uyuyakalmış, bir film ya da dizi izliyordu.

"Hâlâ uyanık mısın?" diye mırıldandı.

Sikim onun kalçasında sertçe zonkluyordu. İstesem de durduramazdım. O yatta onun çıplak bedenini beri hiç yumuşamamıştım.

"Evet." Onu alnından öptüm.

Bunun alternatifi onu vücuduma çekmek ve benimkiyle onun ağzıyla sevişmekti. Birkaç dakika önce uyuduğu düşünülürse bunu istediğini sanmıyordum. Ve yüzünde birçok kez gördüğüm tereddüt kesinlikle caydırıcıydı.

Başka seçenek olmadığı için beni seçeceğine inansam da, bu konuda hala tereddütleri olduğunu biliyordum. İşte benim kararsızlığım da bu noktada ortaya çıkıyordu.

"Gerginsin. Neden?" Sesi Kyle ya da Travis'i uyandırmayacak kadar yumuşaktı. İkisi de o kadar yüksek sesle horluyorlardı ki bundan hiç şüphem yoktu.

"Sadece bu adadan yoruldum." Elimi sırtında gezdirdim. Üzerindeki kazak o yumuşak, seksi tene dokunmamı engelliyordu. "Bunun için endişelenme. Uyumaya devam et."

Bana gözlerini devirdi. "Eşin olmamı istediğini sanıyordum." "Tabii ki istiyorum." Sesim amaçladığımdan daha fazla hırıltılı çıkmıştı.

"O zaman bana tüm gerçeği anlatmalısın. Tek taraflı bir ilişki istemiyorum."

Yüzümü buruşturdum.

Bunun olacağını biliyordum, sadece biraz daha zamanım olmasını umuyordum. Benim ya da aramızdaki bağın durumu hakkında endişelenmesini istemiyordum.

"diğer erkeklerden birini seçebileceğini bilmek rahatlamamı zorlaştırıyor," diye itiraf ettim.

Başını salladı. "Bana güvenmiyorsun."

"Bu bir güven eksikliği değil, ama-"

"Öyle ama. Güven zaman alır. Ve son birkaç haftadır senin benden kaçtığın kadar ben de senden kaçıyordum. Bunu yapmak zorundaydık ama bu ikimizi de aramızdaki ilişkiden emin kılmıyor." Sesi hâlâ yumuşaktı, kahverengi gözleri benimkilere bakarken sıcacıktı.

İsteksizce başımı salladım.

Kalçasını sikimin üzerinde biraz hareket ettirdi ve ben de homurdandım.

"Buraya geldiğimizden beri ne kadar uyudun?" diye sordu. "Biraz."

"Cam," diye uyardı.

"Çok değil," diye itiraf ettim sonunda.

Molly başını salladı. "Sanırım bu konuda yardımcı olabilirim." Alnım kırıştı.

Biraz yana yuvarlandı ve vücudunu benimkinden ayırdı. Onu kendime doğru çekmek ve orada hapsedmek istesem de yapamayacağımı biliyordum. Özgürlüğüne ihtiyacı vardı.

Onun çekip gideceğini anlayınca bedenim daha da sıkıştı.

Barınakta Kyle'a katılacak mıydı?

Ya da Travis'in yanına git ve-

Küçük, sıcak bir el şortumun üstünden ereksiyonumun etrafını sardığında benden sessiz bir tıslama kaçtı.

Bunu beklemiyordum.

Ya da bir olasılık olarak bile düşünülmedi.

Daha yakına yuvarlandı, böylece vücudunun ön kısmı yan tarafıma bastırdı. "Bu iyi mi?" diye fısıldadı, şortumun üzerinden beni hafifçe okşayarak.

"Siktir, evet."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı ve boğazımın kenarına bir öpücük kondurdu. Aletim onun elinde sarsıldı ve gülümsemesinin genişlediğini hissettim.

Parmaklarını şortumun altından geçirerek beni serbest bıraktı. "Bu işte pek iyi değilim, o yüzden yanlış bir şey yaparsam söyle."

"Mümkün değil, Lolli." Ellerimden birini saçlarının arasına soktum ve daha önce onun için bağladığım at kuyruğunu bozdum.

Sonra tekrar tamir ederdim.

Parmaklarını çıplak sikimin etrafına sardı. Neyse ki iniltimi saçlarıyla bastırmayı .

"Bu nasıl?" diye sordu.

"Mükemmel." Kelimeyi saçlarına doğru hırıldayarak söyledi.

Kalçaları bana doğru hafifçe sallandı. Ona sürtünecek bir şey vermek için bacaklarının arasına bir kalça koymak istedim ama bana böyle dokunduğunda onu durdurma riskini göze alacak hiçbir şey yapmıyordum.

İşi bittikten sonra, verdiğinden daha fazlasını aldığından emin olurdum.

"Çok büyüksün," diye fısıldadı bana karşı, yavaşça boyumu okşuyordu. Dokunuşu yumuşak ve pürüzsüzdü ve kendime herhangi bir tür zevk almayalı ya da vermeyeli çok uzun zaman olmuştu. Uzun süre dayanamazdım. "İçimde nasıl hissedeceksin?"

Onu tahrik etmemi istedi.

Lanet olsun, o benim sonum olur.

"Hayal edebileceğinden daha kalın," dedim saçlarına doğru, sessiz kalmak için büyük bir mücadele vererek. İstedğim son şey diğer adamlardan birinin bizi bölmesiydi. Durmak zorunda kalacaktık ve muhtemelen onları öldürmek zorunda kalacaktım.

"Peki ben nasıl

hissedeceğim?" "Kaygan.

Sıkı. Sıcak."

Sanki benimle alay ediyormuş gibi elini yavaşça hareket ettirmeye devam etti.

"Bunu senin için nasıl daha iyi hale getirebilirim?"

"Daha sert." Kendimi durduramayarak kelimeyi hırıldadım.

Kalçaları hafifçe kalktı. "Beni böyle mi becereceksin? Kabaca mı?"

Parmakları sıkılaştı ve bana tam olarak istediğim şeyi verirken salıverilmeme karşı koydum.

"Eğer böyle sikilmek istiyorsan." "Ya ne

istediğimi bilmiyorsam?"

"O zaman sana her şeyden biraz vereceğim, böylece

seçebilirsin." Beni daha sert ve daha hızlı sarsarken vücudum

gerildi.

"Bana iyi davranacaksın," dedi sesindeki güvenle.

"Her zaman." Elini tuttum, tekrar serbest kalmak için savaşıırken horozum zonklarken hareketlerini durdurdum. "Bekle." Sesim onun dokunuşu kadar sertti.

Serbest kolunu omzumun altından geçirdi ve parmak uçlarını kanadımın iç kısmında hafifçe gezdirdi. En az hassas noktalardan biriydi ama beni tahrik etti.

Elini sertçe becerirken yüzüm bir hırıltıya dönüştü. Parmaklarını serbest bırakmamla kaplarken arzusunun kokusu etrafımda yoğunlaştı, zevk gerginliğimi hemen hafifletti.

Doruk noktamın son sarsıntıları boyunca sikimi tutarken bakışlarım onun irileşmiş kahverengi gözlerinde yandı.

"Bu şimdiye kadar yaptığım en ateşli şeydi," diye ve onun için tekrar zonklamamı sağladı.

Fae'lerin insanlarla aynı sınırı yoktu. Dinlenmeye ihtiyaç duymadan önce iki kez serbest bırakabilirdik.

Ve eğer bana dokunmak yaptığı en seksi şeyse, oyunumu hızlandırırsam iyi olur.

Kyle ve Travis'in hâlâ uyuduklarından emin olmak için hızlıca dinledikten sonra Molly'yi sırt üstü yatırdım.

Kafası karışmış bir şekilde bana göz kırptı.

çok daha fazla zevk almasını sağlamamı beklemiyordu. Kadın henüz öğrenmemişti ama öğrenecekti. Çabucak.

Şortunun düğmelerini açtım ve bikini altlarını bacaklarından aşağı kaydardım. Onu soymama izin verirken nefes alış veriş hızlandı. Kameralar hala kayıta olacaktı, bu yüzden battaniyeyi istediğim gibi kenara atmaya cesaret edemedim. Her ne kadar birileri televizyona çıkarmadan önce özel olan her şeyi kesip atacak olsa da, editörlerin kadınımın aldığı zevkin bir parçasını bile görmesini istemiyordum.

Belden aşağısı çıplak olduğunda, kazağı karnına kadar itildiğinde, şortumu çıkardım ve onu kendime yaklaştırdım, arkadan kaşıkladım.

Ereksiyonum kıcının yanakları arasına sıkıştığında keskin bir nefes aldı, bana verdiği zevkten yapış yapış olmuştu.

"Cam," fısıldadı, göğsü hızla inip kalkıyordu.

"Gözlerini kapat. Kameraların bana karşı uyumandan başka bir şey görmesini istemiyorum," diye mırıldandım.

"Yine de seni *duyacaklar-oh.*" Arka girişine doğru zonkladığım için son kelime bir nefes oldu.

Battaniyenin altında, kaygan elini tuttum ve kalçalarının arasına götürdüm.

"Ne yapıyorsun?" Fısıltısı sıcaktı.

"Kendinle oynayacaksın, benim serbest bırakmamla." Kulak memesini ısırdım, oynamayı sevdiğim piercingi hafifçe çekiştirdim.

Kalçaları geriye doğru kalktı ve sikimi merkezine daha sıkı bastırdı. "Öyle ?" "Mmhm. Benim için klitorisini okşa."

Kaygan parmaklarıyla hassas tomurcuğun etrafında yavaş bir daire çizerken usulca inledi.

Boğazını hafifçe emdim.

Fae olduğunda, ona verdiğim hiçbir işaret birkaç dakikadan fazla kalıcı olmazdı. Çabuk iyileşirdik.

İnsan olduğu sürece bunu saatlerce, belki günlerce takabilirdi. Ben de öyle olmasını istedim.

Boğazını daha sert emdim. Yoğunluk onu lanetledi, kalçalarını salladı.

"Şimdi zevkimi içine al," diye mırıldandım. "Sikini oraya koymayı tercih ederim," fısıldadı.

Yanaklarının arasında sertçe zonkluyordum. "Beni seçene kadar bunu anlayamazsın, Lolipop."

"Çoktan yaptığımı sanıyordum."

Parmaklarını yarığına kadar indirdim ve yavaşça kanalına doğru yönlendirdim, kaygan avuç içi göbeğine bastırılana kadar sonuna kadar ittim.

Nefes alış veriş hızlanmıştı.

Zevkinin kokusu daha da yoğunlaşmıştı.

"Kalıcı olarak," dedim.

"Teslim olup beni doldurmadan önce üç gün daha buna dayanabileceğini düşünüyor musun?"

"Evet. İlk kez içine girdiğimde bir battaniyenin altında, rahatsız bir tahta paletin üzerinde olmayacaksın. Yatağımızda kartal gibi uzanmış, kalın sikimin içine girişini izliyor olacaksın."

Nefes alış veriş i ağırlaşt ı. "Sadece bunun için çaresiz olmam ı istiyorsun."

Kıkırdadım. "Hayır, sadece içinde ben varken boşalırken duyduğ un zevk seslerini duymak istiyorum." Avucunu göbeğ ine doğru daha sert bast ırdım ve o da kendini avucuma sürtünmekten alıkoyamad ı.

S ırtında zonkluyordum ve o sessizce inledi. "Beni burada öldürüyorsun."

"Buna değ ecek, Loll."

Boğ azını tekrar emdim, zaten emdiğ im yerden. Onu işaretlemek istediğ im noktayı.

"Piç kurusu," diye nefes aldı.

"Zeki piç." Parmaklarını yavaş ç a vücudundan dışarı kayd ırdım ve bir ş ikâyet sesi çıkardı. "Yarın o kadar ağır kokacaks ın ki, hiçbir erkek seninle flört etmeye cesaret edemeyecek."

İtiraz etmeye başladı ama iki parmağ ımı kanalına soktum ve keskin bir nefes alarak kendini durdurdu.

"Benim için ne kadar sık ı olduğ unu hissediyor musun?" Mırıldandım. "Zaten seni sikime hazır hale getirmek için üç güne ihtiyacımız olacak."

Parmaklarımı yavaş ç a kanalının içinde gezdirdim, bulmam ı istediğ i noktayı aradım. Haf ıf sertliğ i bulmam biraz zaman aldı ama bulduğ umda kalçaları ş iddetle sarsıldı. O hareket ettikç e sikim arka giriş ine doğru kayd ı ve yüksek sesle haykırd ı.

Sesi kesmek için avucumla ağ zını kapattım ve Kyle ya da Travis'i uyandırmadığ ından emin olmak için durakladım.

Fiziksel olarak sessiz kalamayacağı noktaya kadar kontrolünü kaybettiğini bilmek bana yoğun bir memnuniyet verdi.

Beklerken kulaklarım gerildi.

Bize en yakın sığınakta bir hareketlilik vardı. Travis.

Horlaması da kesilmişti.

"Bir daha ses çıkarma, Loll," diye mırıldandım kulağına, onun duymayacağı kadar yumuşak bir sesle. "Şimdi tekrar uyuyana kadar beklemek zorundasın."

Başını bana yaslamak için geriye doğru eğdiğinde yüzündeki ifade acı dolu bir ifadeydi.

"Biliyorum, güzelim." Tekrar boğazını emdim, parmaklarım hala o dar küçük kanalı dolduruyor ve sikim hala o seksi kık yanaklarını geriyordu.

Nefesi hızla ama sessizce yükselip alçaldı.

Birkaç dakika sürdü ama Travis sonunda tekrar uykuya daldı.

"Gerekirse ısır beni. Bu zevk sesleri sadece benim için," diye mırıldandım, sonunda onu parmaklarımla tekrar becermeye başladığımda elimi ağzının üzerinde sıktım.

İkinci seferde g noktasını bulmak daha kolaydı ve dakikalar sonra nihayet çözülürken tüm vücudunun sarsılmasını sağladım. Çığlıkları elimle yeterince susturulmuştu ki diğer adamlardan hiçbiri kıpırdamadı.

Elimi ağzından çekerek parmaklarımı tekrar saçlarının yumuşak tellerine gömdüm ama parmaklarımı vücudundan çekmedim.

Kadın aletimin büyüklüğüne hazır değildi ama onu oraya getirmekten büyük zevk alacaktım.

"Çok seksisin amına koyayım," diye mırıldandım kulağına, ereksiyonum hâlâ kıkında duruyordu.

"Nasıl oluyor da hâlâ sertleşiyorsun?" diye nefes nefese kaldı, nefesini tutarken sessiz kalmaya çalışıyordu. Kanalı hâlâ parmaklarımla etrafında sıkıydı.

"Fae erkekleri dinlenmeye ihtiyaç duymadan önce iki kez orgazm olabilir." Boğazını bir kez daha emdim. Orada bıraktığım iz görkemli bir şekilde koyulaşıyordu. "Ve biz insanlardan daha hızlı iyileşiriz."

"Kahretsin." Göğsü hâlâ hızla inip kalkıyordu.

Onu kazaktan kurtarmak için yanıp tutuşuyordum, böylece o mükemmel göğüslerle istediğimi yapabilecektim ama bunun için pozisyonumuzu değiştirmemiz ve parmaklarımı ondan çekmem gerekecekti.

Ki bir şey olmadı.

Göğüsleriyle oynamak için daha sonra zamanımız

olacaktı. Dünyadaki tüm zamanlar.

"Bunun seninle ilgili olması gerekiyordu," dedi bakışlarımla buluşarak.

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Öyle. Seni defalarca orgazm olurken izlememle ilgili."

Yüzü kızardı. "*Tekrar tekrar* mı?"

"Tabii ki. Seninle daha yeni başlıyorum, Lolipop."

Parmaklarımı çıkardım ve kalçaları sallandı, bir kez daha sikimi arka girişine doğru kaydırđı. Sürtünme onun nefes almasını sağladı. İkimizin de serbest bırakılmasıyla kayganlaştım ve bu sadece beni daha da zorlaştırdı.

"Sen ne boksun." Yumuşak bir şekilde küfretti, üç parmağımı girişine bastırđığımda kalçaları tekrar kavislendi. Kanalı etrafımda o kadar sıkıydı ki, neredeyse onu hissettiğimde doruğā ulaşıyordum.

"Sikimi istiyorsun. Bunun için böyle hazırlanıyorsun," dedim, onları daha da içeri kaydırarak.

Kalçaları tekrar sallandı, gözlerinde çaresizlik vardı. "Bu *ok* iyi

hissettiriyor." "Daha iyi hissedeceğim."

Nefes nefese güldü.

Parmak uçlarımı tekrar hafifçe g noktasının üzerinde gezdirdim, başparmağımla klitorisini fırçaladım ve patladı.

Çenesi sıkılıydı, hareket ettikçe vücudu benimkine çarpıyordu. Hareketleri o kadar şiddetliydi ki sığınağımız birkaç kez gıcırdadı ve doruktan inerken çıkardığı gürültünün farkına vararak dondu kaldı.

Gözleri kocaman açılmıştı.

Kanalı tekrar geriliyordu.

Aynı yerden boynunu emerek morluğumu koyulaştırdım.

Grup barınağı da gıcırdadı ve Kyle'ın uykusunda bir şeyler mırıldandığını duydum.

Bir an sonra tekrar sessizlik çöktü.

Molly yeniden nefesini tutarak, "Durmaliyiz," diye mırıldandı.

"Yapmalı mıyız?" Elimi çektim ve tekrar içine itmeye başlamadan önce dördüncü bir parmak ekledim.

Başını bana doğru eğdi. "Beni öldüreceksin."

"Hayır, Lolli. *Yaşamanın* nasıl bir şey olduğunu öğrenmeni sağlayacağım." Onu parmaklarımla doldurdum ve klitorisini tekrar, daha yavaş ama daha sert bir şekilde çalıştırırken boğazını emdim.

Aldığı zevkle parmaklarımı ve sikimi sıkı, kontrolünü bir kez daha kaybederken elime karşı haykırdı.

"Bitirmek zorundayız," diye yumuşakça inledi. "Yarın çok ağrım olacak."

"Güzel." Kendine gelmesi için ona zaman tanımak amacıyla elimi çekmeye başladım ama ben yapamadan bileğimi yakaladı.

Gözleri benimkilerle buluştu. ". Henüz hareket etmen hazır değilim."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Güzel." Burnunu öptüm ve o da kendi yumuşak gülümsemesine karşı koyamadı.

O bana karşı gevşediğinde, ben de gevşedim.

Sonunda, o benimdi.

OceanofPDF.com

sixteen

MOLLY

KYLE'in ormandaki ağır ayak sesleri beni uyandırdı. Sabahları herkesten daha fazla yaprak ve çalı çırpardı. Birkaç gün içinde ondan uzaklaşacağım için çok mutluydum.

Duyabileceğim kadar yakından işerken çıkardığı ses kaşlarımı çatmama neden oldu ve yuvarlanmaya başladım.

Sonra nerede hatırladım. Ve hangi pozisyonda olduğumu.

Kahretsin.

Sırtımı Cam'in önüne dayamıştım.

Ereksiyonu kık yanaklarımın arasındaydı ve birkaç saat uyuduktan sonra bile hala arzuyla ıslanmamı sağlıyordu.

Ellerinden biri saçlarıma dolanmıştı. Diğeri içime gömülmüştü.

Karnımın alt kısmında sadece arzu ve acının karışımı olabilecek bir ağrı vardı. Bunu daha önce hiç yaşamamıştım ama Cameron'ın dört parmağı kadar kalın bir şeyi de hiç içime almamıştım.

Kesinlikle bütün bir gece için değil.

Kyle hâlâ etrafta tepiniyordu, bu yüzden karar verdiysem sessiz olmalıydım.

Ama... kalkmak istiyor muydum?

Cam'in siki zonkladı ve ben nefesimi içime

çektim. Hayır, kesinlikle kalkmak istemiyordum.

En azından ortamdaki gerginliği biraz azaltmak için tekrar inene kadar değil.

Arkamdaki adam hâlâ düzenli nefes alıyordu ve bana uyuduğunu söylüyordu. Rol yapmazdı. Yapması için bir neden yoktu ve bu onun kişiliğine uygun değildi.

Gösteriyi kazandığını biliyordu ve artık benden bir şey saklamak için hiçbir nedeni yoktu.

Özellikle de ne kadar azgın olduğumu ve beni orgazm olurken izlerken ne kadar eğlendiğini düşünürsek.

Gecenin bir yarısı onu uyanık bulduğumda ne kadar bitkin görüldüğüne bakılırsa, dinlenmeye ihtiyacı olduğundan emindim.

Ama Kyle hala etrafta dolanıyordu.

Yani Cam muhtemelen fazla uyuyamayacaktı. O da gergindi.

Bir rahatlama ona yardımcı olabilirdi.

Ve uykuya dalma şeklimiz ve bana söylediği şey göz önüne alındığında, işlerin daha sapkın tarafı hakkında hiçbir endişesi olmadığını söylemek güvenliydi.

Ben de parmaklarımı kalçalarımın arasına soktum ve klitorisimi yavaşça okşadım. Bu hareket beni onun elinin etrafında sıkılaştırdı.

Parmakları hafifçe kıvrıldı, uçları kanalımın içini fırçaladı ve ben devam ederken bir inilti ısırdım.

Dudakları bir an sonra tekrar boğazımdaydı ve hafifçe emiyordu. "Günaydın, Günışığı," diye mırıldandı.

Tişörtüme yaptığı gönderme karşısında homurdanmamak için kendimi zor tuttum.

"Biraz muhtaç uyandın, ha?" dedi, ben ona doğru hafifçe sallanırken.

"Birazcık."

Elini saçından çekti ve parmaklarımı klitorisimden çıkarmak için kullandı, sonra beni sırtıma doğru yuvarladı. Aleti artık arka girişime dayanmıyordu ve onun baskısı için acı çekiyordum,

Sonra ayaklarımı yavaşça kıcıma doğru kaydırđı, beni açtı ve açığı değiştirdi. Duyguların değişmesiyle başım geriye eğildi, yüzüm zevkle buruştu.

Parmakları harika hissettiriyordu ama ben daha

fazlasını istiyordum. "Sikine ihtiyacım var,"

diye nefes aldım.

Gürledi. "Bugün olmaz, Loll."

"*Lütfen.*"

"İstediğin kadar yalvar güzelim, ama bu adadan ayrılmadan bana sahip olamazsın."

Hafifçe inledim.

Klitorisimle oynarken parmaklarını sanki içeri ve dışarı itiyormuş gibi hareket ettirmeye başladı. Zaten çok tahrik olmuştum, doruk noktamı bulmam uzun sürmedi.

Dizlerim açık ve çıplak merkezim sadece battaniye tarafından gizlenmiş halde nefes nefese aşağı indim. Kumaş ellerini benden saklıyordu, bu yüzden bana dokunduğunu göremiyordum ama onu görmek istiyordum.

Battaniyeyi kaldırmaya başladığımda "Lolli," diye

uyardı. "Kameraların canı cehenneme," diye

fısıldadım.

Onu gördüğümde tüm vücudum sıkıştı.

Eli *sahipti*. İçime gömülü parmakları ve klitorisimin üzerindeki başparmağı arasında, beni kavırıyor gibi görünüyordu. Zevkimi tutuyordu.

Ve kahretsin, bunu mükemmel yapıyordu.

"Sana dokunmamı izlemek hoşuna gidiyor mu?" diye sordu, klitorisimle oynarken parmaklarını yavaşça içeri ve dışarı kaydırды. "Serbest kalışını tenimde görmek hoşuna gidiyor mu?"

"Evet." Kelimeyi soludum ve sikine uzandım. Şortu ormanın zemininde bir yerlerdeydi ve ikimizin de umurunda değildi.

Hâlâ battaniyenin altında saklanıyordu, ben de onu görebilmek için

battaniyeyi kaldırdım. Vay canına, ne sikim ama.

İri ve kalın, şimdiden benim için zonklamaya . Vücudum daha sıkı kenetlendi.

Elimi ona doladım ve çenesi sıkılırken gözleri kapandı. "Kyle uyandı," diye homurdandı.

"Pamakların içimdeyken Kyle'dan bahsetme." "Travis de uyanana kadar fazla vaktimiz yok."

"Çabuk olacağız." Sikini kabaca sıvazlamaya başladım ve dudakları hırıltıyla büküldü.

"Senden istediğim son şey bu."

"Adadan ayrıldığımızda bol bol vaktimiz olacak. Şimdilik kendinizi tutmayın."

O yapmadı.

İkimiz de sert ve hızlı bir şekilde boşaldık ve Cam nefesini tutarken bedenimin üzerine eğildi.

Omuzları daha rahatlamış olsa da ifadesi hâlâ gergindi. "Bu çok ateşliydi, Loll."

"Öyleydi." Kollarımı boynuna doladım ve onu daha yakına çekmek için tutuşumu kullandım.

Beni göğsüne sıkıca sarmıştı. "Sadece iki gün daha."

Adada ilk kez heyecandan içime sığmıyordu. "İki gün daha."

Çok ama çok yaklaşmıştık.

Ve artık hiçbir sır olmadığına göre, belki bundan zevk bile alabilirdik.

CAMERON beni kucağına alıp sahildeki kendi bölümümüze götürmeden önce üzerimizdeki pisliği yaktı. Güneş hâlâ yükseliyordu ama Travis'in de etrafta dolaştığını duymuştuk, bu yüzden yıkanırken sessiz olmaya gerek yoktu.

Bir gece önceki sağlıksız seksimize rağmen İYE olmayacağıma dair bana güvence verdi. Görünüşe göre, fae büyü buna da iyi geliyordu. Benim değil *onun* büyü olduğunu düşünürsek, bana gerçekten yardımcı olacağından emin değildim. Ama en kötü durumda bile iki gün sonra gidiyorduk.

Bu da beni iki gün içinde bir fae'ye dönüştüreceği anlamına geliyordu.

Ve değiştiğimde sahip olduğum herhangi bir enfeksiyon basitçe yok olacaktı, ki bu harika olurdu.

Cam ve ben yıkandıktan sonra kumsalda oturduk, bacaklarımız önümüzde yayılmış ve yanlarımızı birbirine bastırmıştık. Suyun kumla buluştuğu yerdeydik ve gelgit yükseliyordu.

"Bana ailen hakkında pek bir şey anlatmadın," dedi, küçük bir dalga baldırlarımın üzerinde yuvarlanırken.

"Bana seninkinden pek bahsetmedin," diye verdim.

Kıkırdadı. "Buraya gelmeye hak kazanmak için hayatımı gizli tutmak zorundaydım."

"Biliyorum. Ama o zamandan beri bana söylemedin. Ben de sana söylemedim çünkü geçmişimle hiç ilgilenmeyen biriyle bağ kurmaya çalışmak aptalca geldi."

"İlgi göstermeme izin verilmedi ama *ilgileniyorum*. Ve ailem... şey, biz yakınız. Sadece ailem ve ben varız, gerçi Rhett de bize katıldı.

yakın zamanda, ki bundan bahsetmiştim. Bana sahip olmak için birçok doğurganlık tedavisinden geçtiler ve başka bir çocuk için süreci tekrarlama arzusunu hiç göstermediler. Onları suçladığımı söyleyemem. Yirmi yıl boyunca denemek ve başarısız olmak, o kalp kırıklığıyla ve annemin yaşamak zorunda kaldığı fiziksel acıyla uğraşmak birçok insan için çok fazla olurdu. Ben buna dayanabilir miydim bilmiyorum."

"Ama yaptılar."

"Evet. Ve bunun için sonsuza dek minnettarım." "İyi ebeveynler mi?"

"En iyisi. Artık daha çok arkadaş gibiler-ilişkinin aynı olması için çok yaşıyım. Ama her zaman sevdiğimi ve bir takım olduğumuzu biliyordum. Şimdi bile korkularımı ve duygularımı onlara anlatabiliyorum."

Hüzünle gülümsedim. "Kulağa gerçekten hoş geliyor." "Öyle."

"Benden nefret etme olasılıkları nedir?"

Homurdandı. "Benim olduğumda hayatımı kurtarıyor olacaksın, Lolli. Seni sevecekler."

"Hayatınızı kurtarmak, kişiliğimi sevmek zorunda anlamına gelmez."

"Öyle değil, ama olacaklar. Tutkulusun, eğlencelisin, alaycısın... Tam uyum sağlayacaksın."

Umarım öyledir.

"Annemle babam harikaydı," dedim okyanusa bakarak. Üzerimizden bir dalga daha geçti, bu sefer dizlerime kadar ulaştı. "Birbirlerini ve beni şiddetle seviyorlardı. Beni doğurduklarında dünya yok olmanın eşiğinde olmasaydı daha çok çocuk yaparlardı ama riske girmemeyi seçtiler. Onları savaşta kaybettim, siz devreye girip dünyayı kurtarmadan üç yıl önce. O bir doktordu ve o da bir hemşireydi. İkisi de hayat kurtarıırken öldüler."

Gözlerim okyanusta olsa da aklım geçmişteydi. Sevdiğim ve kaybettiğim insanlar.

Gözyaşlarım içime aktı ve onları silmeye çalışmadım. Bazen kendimi biraz üzgün hissetmeye bırakmak, duyguları kabul etmenin ve yaşamaya devam etmenin en iyi yoluydu.

"O zamanlar hâlâ ergenlik çağındaydım. On yedi. Savaşa katılabılırdım, katılmak da istedim ama büyükannem onunla kalmam için beni suçluluk duygusuna sürükledi. Yas tutmam gerektiğini düşünüyordu ve haklıydı da. Savaş sona erdiğinde ve sen onun kapısında belirdiğinde hayatıma tam olarak devam ettiğimi sanmıyorum. Kahretsin, *şimdi* bile devam edip etmediğimi bilmiyorum."

Cam elini benimkinin üzerine koydu. "Kederin belirli bir zaman çizelgesi yoktur, Lolli. İsteddiği zaman vurur ve istediği kadar kalır."

"Kimi kaybettin?"

"Birçok dost. Kendimizi ve sihrimizi ifşa etmeden savaşı sona erdirmek için elimizden geleni yaptık. Çok daha erken adım atmamız gerekirdi."

Başımı salladım. "Bazı insanlar, insanlar arasında olmasına rağmen savaşı Fae'lerin kazandığını söylüyor. Çünkü sen yönetimi ele geçirdin."

"Kimse bir savaşı kazanamaz, Loll. Biz sadece onu durduranlarız." Elini benimkinin altına kaydırды ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. Sıkıca tutundum, onun desteğini hissetmeye sandığımdan daha fazla ihtiyacım vardı. "Büyükannen çiftleştığımızı öğrendiğinde çok heyecanlanacak."

İçimden kısık bir kahkaha kaçtı. "Hiçbir fikrin yok. Kadın sana kafayı takmış."

Bana bir sırtış fırlattı. "Bahse girerim her bölümü yayınlandığı anda izliyordur."

"Eminim her gün Cemiyet'e e-posta göndererek bölümler yayınlanmadan *önce* izlemesine izin vermeleri için onları ikna etmeye çalışıyordur."

Sırtışı genişledi. "Muhtemelen tüm arkadaşları onunla birlikte izliyordur."

"Ve muhtemelen Kyle ve diğer piçler etrafta çıplak dolaşırken hepsi kendilerini yelpazelemek zorunda kalıyorlar."

"Sırf şort giydiğim için beni desteklemeyecekler," dedi.

Birlikte güldük ve yanıma onunkine yasladım. Elimi bırakmadı, kahkahalar azalsa bile sıkıca tuttu.

"Beni gerçekten seveceklerini düşünüyor musun?" Sonunda sesim giderek yumuşayarak sordum. İkimiz de onun ailesinden bahsettiğimi biliyorduk.

Arkadaş edinme konusunda iyi değildim. Tek arkadaş seçeneğim iş yeri idi ve hepsi de orada uzun süre kalmayacağımı biliyordu.

Herkes Cemiyet'in beni *Bekarlığa Veda*'ya çağırmasını bekliyordu. Bana kendilerinden biriymişim gibi davranmadılar. Kadınlar, ben bir fae'ymişim gibi davrandılar - ama memelerim olduğu için yaltaklanmak istemedikleri bir fae.

Adamlar Cam'i yanlışlıkla kızdırmak istemedikleri için görünmezmişim gibi davrandılar.

"Bence seni *benden* daha çok sevecekler," dedi. Benden bir kahkaha daha kaçtı.

Birkaç saat boyunca sahilde kaldık, konuştuk ve suyun üzerimizden akıp gitmesine izin verdik.

Mutluluk vericiydi.

İKİ GÜN yavaş ama huzurlu bir şekilde geçti.

Travis ve Kyle birkaç kez beni kendilerini seçmem için ikna etmeye çalıştılar ama ısrarcı olmadılar. Sanırım hepimiz çoktan kaybettiklerini biliyorduk.

Üçüncü gün geldiğinde hepimiz son kez oy verme yerine yürüdük.

Üç adama oturmaları söylenirken Rhett yanımda durdu.

Rhett grubumuzu inceleyerek, "Üçünüzü de tebrik ederim," dedi. "Sizler hayatta kalan son kişilersiniz. Artık oyun Molly'nin ellerinde. Sormak istediğin bir şey var mı Molly?"

Bana baktı.

Başımı salladım. "Hayır."

Rhett çocuklara baktı. "Şimdi hepiniz neden kazanmanız gerektiğini düşündüğünüz hakkında birkaç söz söyleme şansına sahipsiniz."

Kyle boğazını temizledi. "İlk ben gideceğim."

Ayağa kalktı ve iki adım öne çıktı, böylece yüz yüze geldik. "Molly," diye başladı. "İlk tanıştığımızda benden hoşlanmadığın belliydi."

Yüzümü
buruşturdum.

Cam
homurdandı.

"Ama bunu oyunun sonuna kadar kullandım ve şu anda yanımda olan iki adam dışında herkesi alt ettim. Senin için balık tuttum ve neredeyse her mücadeleyi kazanarak çok iyi bir koruyucu ve sağlayıcı olduğumu kanıtladım. Bir erkekten daha ne isteyebilirsin ki? Beni seçersen mutlu ve sağlıklı bir hayat yaşarsın." Kyle başını eğdi.

Sonra elimi yakaladı ve parmak eklemlerimi öpebilmek için dudaklarına götürdü. Bunu o kadar hızlı yaptı ki geri çekilmeye fırsatım olmadı.

Sonra bana göz kırptı ve oturdu.

Kyle daha tam olarak oturmadan Travis ayağa kalkmıştı.

"Başından beri herkesi izledim," dedi Travis. "Oyunu kimin kontrol ettiğini görene kadar bekledim ve bunun Kyle ve Cameron olduğunu fark ettim. En sevmediğiniz ikisi onlar olduğu için onlarla çalıştım, kirli işleri yapmalarına ve suçu üstlenmelerine izin verdim. Kimse beni bir tehdit olarak görmüyordu ama ben her zaman sonuna kadar gidecektim çünkü doğru insanlarla ittifak kurdum. Kazanmayı hak ediyorum" dedi.

Konuşmasını bitirdiğinde ellerimi arkamda birleştirdim, böylece beni yakalamak istemeyecekti.

Elim ulaşamayacağı bir yerde olduğu için avucunu omzuma koydu ve hafifçe sıktı.

İstenmeyen fiziksel temas karşısında yüzümü buruşturmamaya çalıştım.

Cam ve ben gelecekte bir noktada *Survival*'ın çalışma şeklini gerçekten değiştirebileceksek, dokunma konusunda daha fazla kural koymamız gerekiyordu.

Travis , Cameron sonunda ayağa kalktı.

Bana doğru yürürken adımları sakın ama kendinden emindi. Bana doğru gelirken tebrik edercesine diğer iki adamın kollarına vurmak için zaman ayırdı.

Gözlerimiz buluştuğunda dudakları

kıvrıldı. "Hey, Lolipop," dedi.

"Selam, Cam."

"Seni korumaya başladığım gün sana aşık olmaya başladım," dedi basitçe. "Saklamam gereken sırları sakladım ve yaptığım hiçbir şeyin beni burada olmaktan, senin için savaşmaktan alıkoymayacağından emin oldum. Adada, diğer her pisliği bir tehdit olmadığıma ikna etmeyi başardım, artık bunu yapamayana kadar kalabalığın arasına karıştım ve sonuna kadar savaşım. Bunu seni sevdiğim ve senin yanında olmadan bir gelecek hayal edemediğim ve edemeyeceğim için yaptım." Elimi tutmadı ya da omzuma dokunmadı.

Onun yerine, beni bununla baş başa bırakarak koltuğuna geri döndü.

Rhett bana bir gül verdiğinde biraz şaşkınlık içindeydim.
Bachelorette'i seçmemi söyledi.

Odayı geçip çiçeği Cameron'ın eline verdiğimde hâlâ o şaşkınlık içindeydim.

Ve beni kollarına çekip öptüğünde.

Konfetiler üzerimize yağdı, tebrikler geldi ve şampanya dağıtıldı.

Bu bittiğinde, başka bir sürat teknesine yönlendirildik.

Tekne bizi götürürken kameralar adada kaldı ve ayrılışımızı görüntüledi.

Ve devasa bir malikanenin bulunduğu küçük bir adanın sahilinde bırakıldığımızda nihayet yalnızdık.

OceanofPDF.com

seventeen

MOLLY

Cameron beni göğsüne çekip kocaman, ezici bir şekilde kucaklamadan önce uzun bir dakika boyunca malikaneye bakakaldım.

Kollarım ona sarıldı ve ben de ona aynı sıkılıkta sarıldım. "Gerçekten bitti mi?"

"Öyle. Artık kamera yok. Artık yalan yok," dedi saçlarıma doğru. "Bitmiş *gibi hissetmiyorum*."

"Oyunun dışında kalmaya alışmak zaman alacak, Lolli. Hadi içeri girelim."

Göğsüne doğru başımı salladım.

Birlikte yürüyebilmemiz için beni bırakmak yerine Cameron beni yerden kaldırdı.

Ayaklarım havaya fırlarken, beni prenses gibi taşıırken bacaklarım kolunun üzerinden sarkarken şok olmuş bir kahkaha attım.

"Ne yapıyorsun?" Gülümsememe engel olamayarak sordum.

"Sizi eşiğe kadar taşımak ve eşiği aşmak. İnsan filmleri evlendikten hemen sonra bunun bir gereklilik olduğunu söyler."

"Biz evli değiliz, Cam."

"Hayır, ama çiftleşmek üzereyiz. Ve bu çok daha kalıcı." Bana göz kırptı.

Ben de kendimi gülümsemekten alıkoymak için dudagımı ısırdım.

Beni bir tepeye çıkardı ve devasa bir çift kapıdan geçirdi. İlerlemeye devam ederken onlara ve malikaneye hayranlıkla baktım.

Mekan muhteşemdi. Pahalı

taş zeminler. Zarif yüksek

tavanlar.

Devasa avizeler

Gördüğüm en büyük mutfaktı.

Muhtemelen üç düzine insanı alabilecek bir yemek odası.

"Buraya başka kim geliyor?" Baktığım şeylerin hiçbirine göz atmadan beni mekanın içinde dolaştırırken ona sordum.

"Hiç kimse. Buzdolabında pişirmeye hazır yemekler ve bizi idare edecek kadar yiyecek olacak. Sonunda kendi başımızayız."

Bu sözleri duyunca midem birazcık kasıldı.

Seks konusunda gergin değildim. Yaptığımız her şey bana bunun inanılmaz olacağının garantisini vermişti.

Ama kalıcı olarak biriyle çiftleşmek büyük bir değişiklikti. Bir fae olmak da öyle.

Ya acırsa?

Yoksa doğru çalışmadı mı?

Ya da-

"Endişelendiğini görebiliyorum Lolipop," dedi Cam, sesi . "Şimdiye kadar hiçbir şeyin seni incitmesine izin vermeyeceğimi bilmen gerekirdi."

"Sen hariç," diye belirttim.

"O zamanlar zorunluluktan oldu, seçimden değil. Seni incitmeyi asla *seçmedim*. Ne fiziksel, ne duygusal, ne de başka bir şekilde."

Ona inandım.

"Sadece değişim konusunda endişeliyim," diye itiraf ettim. "Ve bağımızı kalıcı olarak mühürlediğimiz gerçeği. Bu büyük bir şey gibi görünüyor. Ve kalıcı."

İki kez kalıcı demiştim.

Oops.

Ama kalıcılık önemliydi. "Öyle," diye

kabul etti.

Bir an sessizlik oldu.

İlkinden daha büyük olan ikinci bir yemek odasının önünden geçerken midem daha da gerildi.

Bir evin kaç tane yemek odasına ihtiyacı var ki?!

"Şu masanın üzerinde sevişmeliyiz," dedi Cam, odanın önünden

geçerken. Kaşlarım havaya kalktı. "*Masanın* üzerinde mi? Kulağa hiç

rahat gelmiyor." "Hayır, ama kulağa ateşli geliyor."

, bacaklarım masanın kenarlarından sarkarken Cam'in kalçalarımın arasında ziyafet çektiği bir görüntü oluşturdu ve kızardım.

Pekala, kulağa sıcak geliyordu.

Yemek salonunun sonundaki büyük merdivene ulaştığında, "Şimdi ne hayal ettiğini bilmek istiyorum," dedi.

"Ne hayal ediyorsun?" Ben de karşı çıktım.

"Sen, yüzüstü. Çıplak göğüslerin tahtanın üzerinde. Ben seni becerirken ellerini arkada birleştir."

Tüm vücudum ısındı. "Kahretsin, bu çok yoğun."

"Senin sıran."

"Ben kenarda otururken senin bana oral seks yaptığını hayal ediyordum."

Cam'in göğsü memnuniyetle gümbürdedi. "Bunu kesinlikle gerçekleştireceğiz."

Merdivenin tepesinde, zarif bir çift kapıdan geçip eski moda bir oturma odasına benzeyen bir yere girdi. Televizyon yoktu, sadece karşılıklı duran koltuklar ve sandalyeler vardı. Yan tarafta mini bir mutfak olduğunu fark ettim ama buzdolabı kesinlikle eski moda görünmüyordu.

Gördüğüm manzara karşısında midem guruldadı.

"Sen duştayken ben de yemek işini hallederim," dedi.

Kaşlarım kalktı. "Bağı şimdi ve burada mühürlemek istediğini sanıyordum."

Bana bir sırtıfırlattı. "Kumla kaplanmışsın, Loll. Bu seni perişan ediyor. Ve gergin. Seni benim yaptığımda, kafa derindeki kumu düşünmeyeceksin."

Biraz rahatladım.

Cam'in acelesi yoktu.

Karnımı doyurmamı, temiz olmamı ve rahat

olmamı istiyordu. "Değişiklik canını

yakacak mı?" Ona sordum.

"Hayır. Bu saf bir zevk olacak." Beni yatak odasında ayaklarımın üzerine yatırdı ve kışımı hafifçe sıktı. "Bir yerlerde kıyafetler de olmalı. Bize yiyecek bir şeyler bulduktan sonra onları arayabilirim."

"Teşekkürler."

Beni çıplak da dolaştırmayacaktı.

Her şey zaten olabileceğinden çok daha iyiydi.

Beni banyoda bırakmadan önce ağzıma bir öpücük kondurdu. Yatak odasından çıkarken şortu yere düştü.

Benim yeşil bikinimden sıkıldığım gibi o da onlardan

sıkılmıştı. Ve *lanet* olsun, bu güzel bir kıştı.

Banyo kapısını arkamdan kapattım, kilidi çevirdim ve sırtımı tahtaya yasladım.

Oda sessizdi.

Bu kadar uzun süre gürültülü yabancılarla çevrili olduktan sonra gün boyunca sessizlik yabancı hissettirdi. Kabul, oyun bittiğinde yabancı değillerdi. Ama yine de.

Sessizliğin tadını mı çıkarsam yoksa tuhaf mı hissetsem bilemedim ama mahremiyet güzeldi.

Banyoda hiç pencere yoktu, bu daha da iyiydi.

Bir süre sonra nihayet şortumu çıkardım ve mayomun çift düğümünü çözdüm. Biraz zaman aldı ama onları çözdüm ve yıpranmış, kumlu, yeşil kumaşı yere bıraktım.

Kimsenin izlemediğini bilmek tuhaf

hissettiriyordu. Yine de iyi bir tuhafılık.

Duşa girdim ve birkaç dakikamı sıcak suyun altında her yerimi keseleyerek geçirdim. Saçlarımı raftaki süslü şampuanla üç kez yıkadım ve vücudumun her yerine peeling yaparken saç kremi uzun süre içinde beklettim.

çıkıp kurulandığımda kendimi daha hafif

hissettim. *İşim bitmişti.*

Yarışma programından sağ çıktım.

Açlıktan, sıcaktan ve adadan kurtuldum.

Henüz hakkında her şeyi bilmesem de güvenebileceğim bir eş seçtim ve bitti.

Asla geri dönmeyecektim.

Duvara yaslanıp makyaj masasının üzerindeki büyük aynada kendime bakarken rahatlama ve minnettarlık gözlerimi yaşarttı.

İçeri girdiğimde olduğum kişi değildim. Farklıydım. Daha güçlüydüm.

Daha zayıf.

Ama farklı.

Yansımam da bunu gösterdi.

Uzun süre balıktan başka bir şey yemeden hayatta kaldığım için yüzüm daha inceydi. Kıvrımlarım daha küçüktü. Gözlerim daha sertti.

Aynadaki kadın ben değilmişim gibi hissediyordum ama buna geri dönmenin zaman alacağını tahmin etmeliydim. Özellikle de vücudumun bağla birlikte değişmesini izlemek üzereysen.

"Orada iyi misin?" Cameron banyo kapısına hafifçe vurarak seslendi.

"Ben iyiyim." Yalan gibi gelmedi.

Ben iyiydim.

Sadece... farklı.

"Derneğin bıraktığı kıyafetleri buldum ve bir dağ dolusu tavuk fettucine alfredo ısıttım. Kıyafetleri kapının dışına bırakacağım. Alfredo alt kattaki yemek odasında. Yemeğe başlayacağım, o yüzden istediğin kadar zamanın var. Senin için bolca ayıracağım," dedi kapının arkasından.

Bu sözler içimdeki endişeyi hafifletti.

Cam bana istediğim kadar alan bırakacaktı. Acelesi yoktu. Beni bir şey yapmaya zorlamayacaktı.

O hâlâ Cameron'dı. Beni koruyan ve adada tanıdığım Cameron.

Arkadaş olduğumuzda nasıl değişeceğini bilmiyordum ama değişimin daha kötü olacağını da düşünmüyordum. Olsa olsa, bu onu daha sakin ve kendinden emin yapardı, çünkü artık boktan sahiplenme duygusuyla ve solmakta olduğu gerçeğiyle uğraşmak zorunda değildi.

Değil mi?

Kesin olarak söyleyemem ama benim varsayımım buydu.

Odadan çıktığını duydum, sonra birkaç dakika daha bekledim ve sonunda uzun bir nefes alıp banyonun kapısını açtım.

Tabii ki bavullarımdan biri yerdeydi.

Her şeyi kutularken onu da diğerleriyle birlikte paketlemiştim, bu yüzden biri kıyafetlerimin bir kısmını taşımış olmalı.

Üstünde adımın yazılı olduğu bir bagaj etiketi vardı ve açılmış görünmüyordu, bu yüzden Cam'in gözetlediğini düşünmedim.

Yine de paketleyen o olabilirdi.

Büyük yatak odasının kapılarını kapatıp kilitledikten sonra valizimi yatağın üzerine kaldırıp açtım.

İçindeki her şey düzgünce katlanmış ve kumaş ambalaj küplerine ayrılmıştı. Bunların üzerinde, üzerinde güzel bir el yazısıyla adımın yazılı olduğu bir zarf vardı.

Zarfi açıp kartı çıkarırken alnım kırıştı. İçinden iki basılı fotoğraf çıktı ama fotoğrafları zahmet etmeden önce kartı okudum.

Sevgili Molly,

Teşekkürler /veya /ighting /veya oğlum. Onu mutlu görmek için yüzyıllarca bekledim ve bu şansı asla elde edemeyeceğime inanmaya başladım. Küçük vahşi bir çocuk olduğundan beri seninle olduğu gibi gülümsediğini görmemiştim.

Aileye hoş geldiniz!

Sevgiler,
Christina Kaset

Not: Bu çantayı uyumlu eşin annesinin doldurması gelenektir. Büyükannenizin açık saçık iç çamaşırlarından başka bir şey almadığını gördüm ve adada bu kadar zaman geçirdikten sonra daha şık bir şeyler isteyeceğinizi düşündüm. Verdiği şeyleri bir kutuya koydum ve Cam'in evine gönderdim.

*Not: Çiftler genellikle Dernek tarafından sağlanan evde sadece bir hafta kalabiliyorlar ama **ben** kocamı bunu iki hafta olarak değiştirmeye ikna ettim. Adadan çiftleşmeye ve gerçekliğe geçiş çok daha zor olacak.*

*P.P.P.S Uçaktan atılmanla benim bir ilgim yok. Uçaktan düştüğümde senin iyiliğin için **üzülmüştüm**. Cameron bana senin /ear o/ yüksekliklerinden bahsetti! Ve evet, **ben***

*Bu mektubu birkaç gün sonra **yazmalıydım**, böylece bu kadar çok yazı eklemek zorunda kalmazdım. Kocam **benim** /orget/ul **olduğumu** söylüyor ve ne yazık ki haksız da değil.*

Dudaklarım notayla birlikte yukarı doğru kıvrıldı.

Cam haklıydı.

Annesi zaten benden hoşlanıyordu.

Ve ona yükseklik korkumdan bahsetmişti, bu da onunla benim hakkımda daha önce konuştuğu anlamına geliyordu.

Sadece bu bile beni ısıttı.

Sıradan, dostane mektubu da buna katkıda bulundu. Belli ki aptal görünmekle pek ilgilenmiyordu, nota ne kadar çok ekleme yaptığı düşünülduğünde. Her birinin üzerindeki harfler küçüldü, bu da beni daha çok eğlendirdi.

Ve açık saçık iç çamaşırlarını daha rahat bir şeyle değiştirmek?

Bunun için onu öpebilirim.

Ya da belki bunun için oğlunu öpebilirim.

Resimleri elime aldım ve onlara bakarken durakladım.

İkisi de Cameron'a aitti. Soldaki adadaydı, sahilde yanımda oturuyordu ve tüm yüzünü aydınlatan o tanıdık sırıtışı vardı.

Doğru olan, onu tanımadan önceki hali olmalıydı. Saçları ve kıyafetleri hâlâ aynı tarzdaydı ve gülümsüyordu ama bu gülümseme gözlerine ulaşmıyordu.

Christina görsel farkı görmemi istemişti.

Dudağımı ısırdım ve fotoğrafları mektupla birlikte zarfın içine geri koydum. Sonra, yakındaki bir şifonyere yerleştirdiğim giysileri gözden geçirdim.

En sevdiğim tayt markasından iki takım ve iki kazak vardı.

Ve farklı tarzlarda çeşitli sütyen ve iç çamaşırları, hepsi seksapel için değil rahatlık için tasarlanmış görünüyordu.

İki takım uyku kıyafeti, ikisi de atletli ve şortlu. Biri ipek, diğeri pamuktu.

Adada giydiğimden çok destekleyici ve rahat görünen yeni bir siyah bikini.

Spagetti askılı ve dantelli yumuşak bir gece elbisesi zevkle seksiydi. Ve ipeksi beyaz bir bornoz.

Kahretsin, Cam'in annesini sevmiştim.

Styenlere dokunmadan bir çift rahat i çamaşırı çektim, sonra ipeksi bornozu belime bağladım.

Merdivenlerden inerek yemek odasını kolayca buldum ama kapıya ulaştığımda durdum.

Cam masanın bana en yakın ucunda oturuyordu, bu yüzden onun tarafına bakıyordum. Kanatları ve boynuzları saklanmıştı, saçları duştan dolayı ıslaktı ve üzerinde sadece yumuşak görünümlü siyah bir eşofman vardı.

Tıpkı *Survival*'dan önceki gibi görünüyordu ama biraz daha gneşliydi.

Adam muhteşemdi.

Ve o *benim* olacaktı.

Bir eş alma konusunda başlangıçtaki heves eksikliğime rağmen, bu bilgi beni güçlü hissettirdi.

Cam konuştuğunda insanlar

dinlerdi. O yürüdüğünde, insanlar

hareket ederdi.

Onlara gitmelerini söylediğinde gittiler.

Bir fae olmak ve onun eşi olmak hayatımı değiştirecekti.

Ve daha kötüsü için değil.

Makarnanın içinde o kadar kaybolmuştu ki onu izlediğimi fark etmedi, bu da dudaklarımın yukarı doğru kıvrılmasına neden oldu.

Bakişlarım kollarındaki, omuzlarındaki ve karnındaki yontulmuş kasların üzerinde gezindi.

Onlar da benimdi.

Hafifçe ısındım ve başı hemen yana kaydđ. Burun delikleri alevlendi ve gözleri neredeyse yırtıcı bir şekilde vücudumda gezindi.

Bana bakışı beni en iyi şekilde ürpertti. "Hey, Cam." Sesim yumuşaktı.

"Benimle ye, Lolipop."

Odanın diğerk tarafına geçtim ve onunkinin yanındaki sandalyeye oturdum.

Çok uzak olduğunu düşündü, bu yüzden ayağını bacağına taktı ve yan tarafı kendi bacağına değene kadar çekti.

Sonra elini kalçama koydu.

Beyaz bornoz bacaklarımdan sadece birkaç santim aşağıya iniyordu, bu yüzden fazla tenimi gizlemiyordu. Hareket edersem gri pamuklu külotumu göreceğinden oldukça emindim. Ama umurumda değildi.

Üst kısmı genişçe açıktı, bolca göğüs dekoltesini ortaya çıkarıyor ama sivri meme uçlarımı gözden uzak tutuyordu.

Beni seksi hissettirdi, gerçekten.

Cam'in kapüşonlu bakışı bu hissi daha da artırdı.

Devasa güveç tabağına küçük bir bakış atarak çatalını benim için doldurdu, sonra bana uzattı.

"Hâlâ aç olmalısın," dedim çatalı alıp bir ısırık alarak. "Aç olmadığımı hiç söylemedim."

Çatalı geri vermeye çalıştım ama sadece yeniden tekrar bana verecek kadar uzun süre kabul etti.

"Cam," diye itiraz ettim.

"Makarna istemiyorum,

Lolli." Yanaklarım kızardı.

Oh.

"Isırığı al," dedi.

Bu bir emir değildi ama emir gibi hissettirdi.

Ve emir, tereddüt etmeden yapmamı sağlayacak şekilde yüklü hissettirdi.

Göğsü guruldadı. "Yemeye devam et."

Sandalyesini geriye kaydırıp ayağa kalktığıında alnım kırıştı.

Bir an sonra beni yemek masasının üzerine kaldırdığında, kıçımı kenara kaydardığında ve kalçalarımı açtığıında kırıxıklık kayboldu.

Külotum bir kalp atışında yerdeydi. Ağzı bir

sonraki seferde klitorisimi buldu.

Kalçalarım vücudumu onun ağzına doğru

yaklaştırdı. Klitorisimi ısırđı.

Nefesim kesildi.

"Ye, Loll," diye homurdandı göbeğime doğru.

Onu görmezden geldim, klitorisimi emdiğinde daha sert eğildim.

"Bu bir istek değildi." Beni tatmayı bıraktı, gözleri kalçalarımın arasından benimkilere kilitlendi.

"Ben de buna aç değilim," diye nefes aldım.

"Bunu daha ileri götürebilmem için karnının doyması gerek. Ye."

Yapmak istediğim son şey olmasına rağmen, sonunda ağzıma bir lokma makarna .

Cam diliyle klitorisimi , tekrar komut verene kadar yaladı ve tattı.

"Ye, Loll."

İnledim ama yaptım.

Ben onun emirlerini yerine getirirken o bana istediğimi verdi - doruğa ulaşmama izin vermeden - ve sonunda çatalı bıraktığımda, başka bir şey yiyemeyecek kadar dolu ve azgın, ayağa kalktı.

OceanofPDF.com

CAM, ondan gibi beni masadan kaldırıp doğruca yukarı taşımadı.

Onun yerine beni öptü.

Yavaşça.

Bunu yaptığında bornozumu çıkardım ve ipeğin masaya izin verdim.

Öpücük beni hazırlıksız yakaladı, ama kötü bir şekilde değil. Hiç de değil. Yıllardır biriyle öpüşmemiştim ve bundan ne kadar hoşlandığımı unutmuştum.

Öpücük sıcaktı ve ihtiyacım her geçen dakika daha da artıyordu.

Bacaklarım Cam'in beline dolandı ve o beni öperken kendimi ona sürtüyordum, sürtünmenin beni sınıra yaklaştırmasına ihtiyacım vardı.

Tam doruğa ulaşacakken bacaklarımı kalçalarından çekti ve beni kıcımdan tutarak masadan kaldırdı.

Ağzının içine doğru inledim ve beni merdivenlerden yukarı taşıırken dudaklarını boğazımda gezdirdi.

"Sikime sarılmadan boşalamazsın, Lolipop. Oyun oynamayı bıraktık."

Hızla yatak odasına ulaştık ve geri adım atmadan önce beni yatağın kenarına oturttu. Pantolonunu çıkarmayı planladığını düşünmüştüm ama onun yerine bana baktı.

Yavaşç

a. Sıcak

bir

şekilde.

"Kahretsin, ben şanslı bir adamım," dedi bir elini çenesinde gezdirerek.
"Kalçalarını benim için aç."

Onları açtım, bacaklarım yatağa yaslandım. "Daha geniş, Lolli."

Emrettiği gibi yaptım, ihtiyaç o kadar yoğundu ki yardım edemedim ama klitorisimi biraz kızdırdım.

Boğazından alçak sesle hırladı ve joggers'ını kalçalarından aşağı itti. Aleti serbest kaldı, kalın, sert ve ucundan sızıyordu. "Kendini boşaltmayı aklından bile geçirme."

"O zaman bana ihtiyacım olanı ver," diye karşılık verdim.

"Neye ihtiyacın var?" Yatağın kenarına geldi, benim kadar çıplaktı. Üzerime eğildiğinde, çıplak göğüslerimiz birbirine değene kadar sırtımı yavaşça yatağa yasladım.

"Sen." Elimi boyuna doladım ve benim için tekrar hırladı.

"İstedğin bu mu?" Elini benimkinin üzerine koydu ve sikini göbeğime doğru yönlendirerek başını klitorisimin üzerinde gezdirdi.

Kalçalarım sarsıldı ve onu serbest bıraktım. "Evet."

Bu sözler bana alçak sesle, seksi bir kıkırdama kazandırdı. "Pekala, Lolipop. Kelimeleri hatırlıyor musun?"

Sözler...

Yemin.

Eş bağı.

Başımı salladım, o da bizi dizdi.

Sonra yavaşça içeri girdi.

Düşüncelerim karardı.

Tüm kelimeler boğazıma ulaşmadan çok önce öldü.

Ucu içimdeydi, beni geriyordu ve kocaman bir şeydi. Bu his gerçek dışıydı.

"Nefes al," diye emretti ve sığ bir nefes aldım. Cam beni daha da açtı ve bir santim daha içeri girdi.

Göğsüm hızla inip kalkmaya başladı.

Dolgunluk...

Yoğunluk...

"Sığıcağından emin misin?" İnledim.

Kabaca kıkırdadı. "Eminim, Loll. Nasıl hissediyorsun?" "İyi. Dolu."

İdare ettim.

"Mükemmel hissediyorsun. Mükemmelden de öte. Bir dakikaya ihtiyacın var mı?" "Hayır."

Tekrar hafifçe itti ve daha da doldururken nefes nefese kaldım.

"Nefes almaya devam et." Kalçamın iç kısmını hafifçe okşadı.

"Hep mi hissedeceksin?" İnledim. Çünkü iyiydi ama bunaltıcıydı.

Çok bunaltıcı.

"Sıkı, evet. Ama bu kadar sıkı değil. Vücudunuz değişim sırasında bana uyum sağlayacaktır."

Bir santim daha soktu.

Sırtım kamburlaştı ama o beni yerimde tuttu.

"Mükemmel gidiyorsun, Loll."

Kalçalarımı biraz oynattım, onu daha derine soktum. Dişlerini sıktı.

"Hepsini bana ver. Beklemek istemiyorum," diye emrettim, hâlâ nefes nefese olmama rağmen. "Daha iyi olur-"

"Şimdi, Cam." Bana emir verebiliyorsa, o da benimkini uygulayabilirdi. Hırladı ama itti.

Vücudum onun kalın ereksiyonunun etrafında ve ona karşı gerilirken, bir zevk çılgılığı içimi yırttı. İçimde dibe vurmuştu ve hiçbir yere gitmiyordu.

Sınıra çok ama çok yaklaşmıştım ama bitiremiyordum.

Onun istediği gibi bizi birbirimize bağlayana kadar olmazdı.

İhtiyacım var.

Benim de buna ihtiyacım vardı.

"Ben seninim," dedim. "Seninim, Cam."

Vahşice hırladı. "Ve ben seninim, Lolipop. Sonsuza kadar."

Sertçe itti ve ben patladım.

Vücudum doruk noktasının yoğunluğuyla hareket ederken zevk çılgılığım havayı yırttı.

Cameron salıverilirken hırladı ve bunun sıcaklığı orgazmımı daha da uzattı.

Sırtım
kamburlaştı.

Vücudum
sarsıldı.

Damarlarımda sıcaklık dolaştı.

Omuzlarımın gerildiğini hissettim.

Bizi çevirdi, böylece altımda kaldı, ama hareketi zar zor fark ettim.

Nefes nefese onun üzerine eğilip ellerimi göğsüne koyarak kendimi tutarken yeni ve rahatlatıcı bir ağırlık sırtıma baskı yapıyordu.

Belime sarılmıştı, öyle sıkı tutuyordu ki yere düşmeye başlarsam beni yakalayacağını biliyordum.

"var, değil mi?" Hâlâ nefes almakta zorlanırken fısıldadım.

"Biliyorsun." Gözleri tuttu, parmakları çıplak sırtımı okşadığını hissedebildiğim yumuşak tüylere uzanmıyordu.

"Nasıl görünüyorlar?"

"Neredeyse geri kalanınız kadar çarpıcı." Ellerinden biri göğüslerime doğru kalktı ve bir parmağını hafifçe sıkı meme ucumun üzerinde gezdirdi. Biraz sallandım ve dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Tuhaf. Ağır."

Kıkırdadı. "Onlara alışmak zaman alacak."

"Eminim. En azından boynuzlarım olmayacak. Kafam kadar ağırlaşırdı."

Homurdandı. "İdare edersin."

"Hiç sanmıyorum." Kanatlarımı kaldırmaya çalıştım ama hiçbir şey olmadı. "Onları hareket ettirebileceğimi sanmıyorum."

"Kaslar önümüzdeki birkaç gün içinde güçlenecek. Onları ne kadar hissedebiliyorsun?"

"Bilmiyorum. Birine dokun."

Gözleri kızarmıştı. "Eğer bunu yaparsam, tekrar sikime binmek zorunda kalacaksın, Lolipop." "Son baktığımda hâlâ sana biniyordum."

Dudakları hınzır bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Unutmuş olmalıyım."

"Yalancı. Hâlâ içimde zonkluyorsun." Kalçalarımı oynattım ve onun kötülüğü kayboldu, yerini saf şehvet aldı.

Parmakları kanatlarımdan birine uzandı ve kanatlarımdan ortasına hafifçe dokunduğunda şiddetli bir şekilde ürperdim.

"Hassas. Çok hassas," diye . "Seksi bir şekilde değil."

"Üzgünüm, Loll." Meme ucumu tekrar yakaladı ve hafifçe çimdikledi. "Harika hissed. Seni tekrar iyi hissettirmeme izin ver."

"Hâlâ içimdeyken beni sikip sikemeyeceğini mi *soruyorsun*? Bu mantığa aykırı. Sadece yap."

O kanatlar gerçekten çok ağırdı.

Ateş parmak uçlarında dans ederken bakışlarım eline kilitlenmişti.

Ateşinin bana dokunduğu yerde, zevk benimde lezzetli ve yabancı bir şekilde cızırdadı.

Parmaklarını klitorisime ulaşana kadar karnımdan aşağı doğru takip etti ve kutsal cehennem, büyüünün yoğunluğu beni sadece en küçük dokunuşla eğdi ve doruğa çıkardı.

Merkezimde olmayan eli kalçamda kaldı ve zevkim boyunca beni tuttu.

Kolunu aramıza sıkıştırarak göğsüne çöktüğümde yine nefes nefese kalmıştım. Kalbim çılgınca atıyor ve umutsuzca nefesimi tutmaya çalışıyordum.

"Bana ne yapıyorsun?" Vücudum titriyordu ve bir şekilde hâlâ daha fazlasını istiyordum. Hâlâ içimde gömülü olan kalın ereksiyon bunu hafifletmek için hiçbir şey yapmıyordu.

"Seni benim yapıyorum, Lolipop." Ağzımı kendi ağzıyla yakaladı ve ben de elimde olmadan onu tutkuyla öptüm. Ateşi yeniden alevlendi ve bizi dikkatlice tekrar yuvarladı. Kanatlarım battaniyeyle buluştuğunda bir nefes çektim ama ilk şoktan sonra hafif basınç iyi hissettirdi.

Tekrar hareket etmeye başladığında, daha yavaştı.

Daha tatlı.

Daha samimi.

Ve bir kez birlikte salınımlarımızı bulduğumuzda, bu gibi hissettirmede. Daha büyük bir şey gibi hissettirdi.

Hatta belki biraz aşk gibi.

Yüksekten indikten sonra CAM beni tekrar vücudunun üstüne kaldırdı. Aleti nihayet kalçamın altında yumuşuyordu ve uzun zamandır olmadığım kadar rahatlamıştım.

Belki de hiç.

Ellerinden biri yine saçlarıma gömülmüştü ve nemli tellerle hafifçe oynuyordu.

"Ee?" diye sordu bana.

"Peki ne?" Göğsüne karşı mırıldandım.

"Benden yine nefret mi ediyorsun?" Sesi şakacıydı ama sözlerinde bir şey duydum. Neredeyse tereddütlü bir şey.

"Senden hiç nefret etmedim, Cam. Etmiş olsaydım Kyle'ı

seçerdim." Homurdandı. "Berbat bir seçim olurdu, gerçekten."

Güldüm. "Onu tanıdığın zaman o kadar da kötü biri değil." Bir süre durakladıktan sonra ifadeyi değiştirdim. "Bazı insanlar için. Muhtemelen."

"Belki."

Gülümsememe engel olamadım. "Annen bavulun içine bir not bırakmış. Okudun mu?"

"Hayır. Büyükannen paketlemiştir diye düşündüm."

"Önce o yaptı. Görünüşe göre açık saçık iç çamaşırlarıyla

doluymuş." Cam güldü. "Bu kadın beni gerçekten seviyor."

"Öyle. Neyse ki annen büyükannemin paketlediği her şeyi çıkarıp yerine gerçek kıyafetler koydu."

"Lanet olsun ona," diye mırıldandı. "Sana söyledim, bu iş bittiğinde seni bana tercih edecek."

Kelimelerin arkasında sıcaklık yoktu. Sadece sıcaklık.

Alt dudağımı ısırđım, öylece bıraksam mı yoksa ona resimleri sorsam mı emin değildim.

Bir süre sonra bilgi edinme arzum galip geldi ve kendimi tekrar onun üzerine kaldırdım. Ellerim bir kez daha göğsündeydi ve beni destekliyordu. "Mektuba iki resim koymuş."

Alnı kırıştı. "Neyin resimleri?"

"Sen. Benimle tanışmadan önce ve sonra. Benimle daha mutlu olduğunu söyledi." Kırıxıklıklar kayboldu. "Ah."

"Evet."

"Sana bahsettiğim konuşma gerçekleştiğinde zihinsel olarak pek iyi bir yerde değildim" demeden önce saçlarımdan bir tutamı yavaşça parmaklarına doladı.

"Seni *Bachelorette*'e girmeye zorlamakla tehdit ettikleri ve senin de benim korumam olmakla karşılık verdiğin konuşma mı?"

"İşte bu." Telleri bükmeye devam etti, sonra çözdü ve sonunda devam etti. "Karanlık bir yerdeydim. Bir süredir öyleydim. Bir asırdan fazla."

"Kaç yaşındasın sen?"

"Üç yüzün altında birkaç yıl. Eş olmadan yaşamanın sınırı bu kadar. Kimse tek başına üç yüzyıla ulaşamaz."

Kahretsin.

Fae'lerin insanlardan farklı yaşlandığını biliyordum ama yine de.

Çok uzun yıllardı.

Eğer söyledikleri doğruysa, çok *karanlık* yıllar geçirmiş.

"Zamanımın bir an önce dolmasını umuyordum. Biraz solmaya başlamıştım. Sanırım insanlar buna depresyon diyor, ama fae'ler için bu daha da yoğun bir şey. Büyümüzü ve onunla birlikte hayatımızı kaybetmeye başlarız."

Bakışları hâlâ oynamaya devam ettiği saç tellerindeydi, onları parmaklarına sarıyor ve açıyordu.

"rahatsız oluyorsan bana söylemek zorunda değilsin," dedim. "Bilmeyi hak ediyorsun." Sözleri basitti.

Yumu
şak.

Güzel
miş.

Yine de göğsüm onun için ağrıyordu.

"Özellikle bir eş istemedim. Hiç olmadı. Eminim daha önce de bir tane bulabilirdim ama o arzu yoktu. Tamamen kaybolduğumu görmenin ailemi öldüreceğini biliyordum ama Bachelorette'e katılmayacaktım. Gitseydim birileri ölürdü. Muhtemelen birçok kişi. Kendim de dahil. Muhafız planına karşı çıksam da, gerçekten işe yaramasını *istemedim*."

Sessiz kalarak ona duygu ve düşüncelerini gözden geçirmesi için zaman

tanıdım. "Ama sonra seni gördüm," dedi bakışlarını benimkilere kaldırarak.

İçinde bir şey vardı. Derin ve

yoğun bir şey.

"Kan tahlilinizle birlikte gönderdiğiniz tanıtım videosunda rahatsızdınız. Uyumlu arkadaşların çoğu öyleydi ama sen kadar kötü değildin. Ve giydiğin kazak -yazın ortasında olmamıza rağmen- sarıydı."

Bununla nereye varmak istediğini anladığımda boğazım düğümlendi.

Neden beni seçtiğini.

Dudakları hafifçe

kıvrıldı.

"Bu sözler beni homurdandırdı. *Günaydın, Güneşli?* Ya güneşteki kafatası? Eğlenceliydi. Yazın kazak giyen ve bunu yaparken de Toplumun yüzüne alaycılıkla vuran bir kadının, beni içinde bulunduğum karanlık yerden çekip çıkarabilecek bir kadın olduğunu düşündüm. Bu yüzden seni seçtim, kapına geldim ve seni ağzında o lolipopla buldum - ve beni gördüğüne beklediğimden daha da çok sinirlenmiştin. Mükemmeldi."

Dudağımı ısırdım.

İlk tanıştığımızda daha sessizdi. Benimle daha az dalga geçerdi.

Birbirimizi tanıdığımız süre uzadıkça daha da şakacı . Ve ben de ona daha özgürce karşılık verdim.

"Etrafımdaki karanlık her geçen gün dağıldı. Sen mi dağıttın, yoksa seninle daha fazla zaman geçirmek istediğim için ben mi kendimi buna zorladım bilmiyorum, ama kayboldu. Sanki hayata geri dönüyormuşum gibi hissettim. Sen benim amacım oldun. Dünyamın merkezi oldun. Her şeyim oldun."

Adam benim sayemde tırnaklarıyla kazıyarak hayata geri dönmüştü.

Benim için.

Chris'e oy vermemesine şaşmamalı.

"Ve şimdi, sen benim eşimsin." Yüzümü kendine doğru çekti ve beni yavaşça öptü.

Şefkatle.

"seni burada tutmak için yeterli değilsem?" Sessizce sordum.

"Çiftleşen fae'ler solmaz. Büyü bunu engeller. Öldüklerinde, bu ya iyileşemeyecekleri bir yaradan ya da her ikisinin de yapmayı kabul ettiği açık bir seçimden kaynaklanır."

Omuzlarımdaki hafif gerginlik azaldı.

"Beni kurtardın, Lolli. Hayatımızın geri kalanında senin mutlu olman için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Bana bunun için kredi vermeyin. Ben sadece var oldum. Sen kendini kurtardın." Göğsümü tekrar onunkine doğru indirdim ve yüzümün yan tarafını ona yasladım. "Muhtemelen bunu söylemek için doğru zaman değil ama sanırım sana aşık oluyorum."

"Sonunda."

Koluna hafifçe vurdum ve o da güldü.

Beni sevdiğini zaten söylemişti, yani karşılık vermemiş gibi değildi. Sonra midesi altımda guruldadı.

"Yeterince makarna yemediğini biliyordum," diye homurdandım.

"Aç değildim." Omzumu hafifçe emerek beni ürpertti. "Eş bağının bizi tekrar bir araya getirmesi uzun sürmeyecek. Oraya varmadan önce seni beslemem gerek."

Dramatik bir şekilde iç çektim ama kabul ettim.

yataktan çıkarıp merdivenlerden aşağı taşırken kanatlarım hâlâ ağırdı ama ağırlıkları güzeldi.

nineteen

MOLLY

BİRKAÇ GÜN seks ve yemek bulanıklığı içinde geçti.

Benim eksik eğriler olur kesinlikle olmak geri Yakında.
Ve Cam şüphesiz onları takdir edecektir.

Bağın bana hissettirdiği ihtiyaç yoğun olsa da, bize konuşmak için bolca zaman bıraktı.

Ve birbirimizi

kızdırırız. Ve birlikte

güleriz.

Cameron'ın uğraştığı karanlık her neyse, açıkça çoktan geride kalmıştı. O zaman fark etmemiş olsam da bunda bir payım olduğunu bilmek beni iyi hissettirdi.

Kanatlarım her geçen gün daha da güçlendi ve bir hafta geçtiğinde, nihayet onları sarkmalarına izin vermeden normal fae'lerin yaptığı gibi taşıyabiliyordum.

Krep, domuz pastırması, yumurta ve çok fazla haşhaştan oluşan geniş kahvaltımız üzerinde çalışırken Cam beni inceledi.

Gözlerimi ona diktim. "Bana tuhaf bakıyorsun."

"Öyle bir şey yapmıyorum." Pastırmasından kararlı bir ısırık aldı ve başka tarafa bakmadı.

"Kesinlikle öylesin."

Bir ısırık daha aldı.

"Ağzındaki baklayı çıkar Cam," diye uyardım.

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Pekâlâ. Sanırım şu kanatları test etme zamanı geldi."

Gözlerim daha da kısıldı. "Kesinlikle olmaz. Yükseklik korkumu unuttun mu? Ve Rhett'in beni kelimenin tam anlamıyla bir uçaktan nasıl *attığını*?"

"Bir düşünün. Eğer uçmayı öğrenirseniz, yükseklikten korkmanıza gerek kalmaz."

"Sanki gibi." "Ben

ciddiyim, Loll."

"Ben de öyle," diye karşılık verdim. "Bırak onu. Bunu yapmayacağım."

İç çekti ama kabul etti. "Bugün ne yapalım o zaman?"

Cinsel ihtiyaç çok azalıyordu, bu da boş zamanımız olacağı anlamına geliyordu.

Bir sürü boş
zaman.

Bunu düşündüm.

Uykumuzu çoktan almış ve adada kaçırdığımız yemekleri telafi etmiştik. Aramızdaki bilinmeyenleri ve sorunları halletmiştik, bu yüzden geriye hiçbir şey kalmamıştı.

"Sahile gidebiliriz," diye önerdi, sırtışından bu konuda ne hissettiğimi zaten bildiği anlaşılıyordu.

Homurdandım. "Madem saçma fikirler ortaya atıyoruz, battaniyeden bir kale inşa edip bütün gün romantik komedi de izleyebiliriz."

Saçma değilmiş gibi düşündü.

"Aslında bir battaniye kalesi düşünmüyorsun, değil mi?" Kontrol ettim.

"Aslında öyleyim." Pastırmasından bir ısırık daha aldı. "Ve bu fikir çok hoşuma gitti. Beni dairemizde seninle film izlemeye hiç davet etmemiştin."

"Benimle izleyip izleyemeyeceğini hiç sormadın." "İznim yoktu."

Doğru.

"Cidden romantik komedi maratonu mu yapmak istiyorsun?"

diye sordum. "Sanırım istiyorum."

Vay anasını.

Bu biraz seksiydi.

Pastırmasını bitirdi ve parmağını bana doğru kaldırdı. "Bu battaniye kalesini bir araya getirmeye fırsat bulamadan tahrik olmaya başlama. Mükemmel bir seks mağarası olacak."

Güldüm. "Sen delisin."

"Bayılıyorsun." Bana göz kırptı ve ben de sırtımama engel olamadım. Sevdim sayılır.

BİR BATTANIYE FORT, birkaç tur seks, altı kız filmi ve birkaç saat uykudan sonra, başka bir kahvaltı için masaya geri döndük.

"Ne söyleyeceğini biliyorum," diye başladı Cam. "Ama bence hâlâ adadayken seni uçurmalıyız. Uçmadan bir fae olmaya alışmak istemezsin. Bu ilerde öğrenmeni gerçekten zorlaştırabilir."

"Olmaz." Waffle'ımı acımasızca ısırdım. "Kesinlikle hiç arzum yok."

"Ama-"

"Buralarda bir yerde havuz yok mu? Birkaç kez klor kokusu aldım." Cam bana uyarıcı bir bakış attı. "Konuyu değiştiriyorsun."

"Annen çantaya yeni bir bikini koydu. Deneyebilirim." Masanın zerine eğildim. "Ya da çıplak yüzmeye gidebiliriz."

Gözleri kızarmıştı. "Uçma alıştırmaları yapmalıyız."

Sözlerine rağmen, tartışmayı kazanmak üzere olduğumu söyleyebilirdim.

"ıplak yzdüğüm tek zaman lisedeyken bir çocukla birlikte olduğum zamandı," dedim.

Beklendiğ gibi, Cam'in gözlerinde sahiplenici bir parıltı parladı. "Nerede? Ne zaman?" "Kasabanın dışında bir gl vardı. Ben küçüktüm."

Su o kadar soğuktu ki sadece ayak bileklerimize kadar girebildik. Kıyafetlerimi çekip arabaya geri dönmeden önce adamın önünde sadece üç saniye çıplak kalmıştım.

Ama Cameron'ın bunu bilmesine gerek yoktu. Henüz.

Yzerek dikkatini iyice dağdıttıktan sonra ona söylerdim.

"Eğ er havuzda çıplak yzeceksek, sonrasında seni sahilde çıplak görmek istiyorum," dedi sonunda.

Yüzümü buruşturdum. "Kum hakkında ne hissettiğ imi biliyorsun." "Uçuş antrenmanı hakkında ne hissettiğ imi biliyorsun." "Havuz ve kum seksi o zaman."

Cam kahvaltımı bitirmeme izin vermeden beni daha önce hiç gemediğ im bir koridora ve büyük bir kapalı havuza götürdü.

ERTESİ SABAH, fikirlerim azalıyordu, ben de yürüyüş yapmayı nerdim.

Bu fikri sevmedi ama onu bir kez daha ikna ettim.

Günü adanın etrafında dolaşarak ve her şeyi kontrol ederek geçirdik. Umayı öğrenmekten kaçınmaya alıştığ ımı biliyordu ama

Yine de elimi tuttu ve benimle sohbet etti. Şaşırtıcı derecede eğlenceliydi.

Geri döndüğümüzde duş aldık ve yatağa girdik, birlikte uykuya dalmadan önce bir film daha izledik.

Ertesi gün, fikrini kahvaltı masasına getirdi. "Benimle uçmanı istiyorum."

Kaşlarımı çattım.

Ben onu vuramadan, tekrar ifade etti. "Henüz anka kuşu formumu görmedin. Sırtımda uçmanı istiyorum. Bunu yaparken *Survival* adasına bakıp yeni sezon çekimlerinin başlayıp başlamadığını görebiliriz."

Mutsuzluğum yok oldu. "Sence öyle mi?"

"Muhtemelen. Çok fazla solmakta olan Fae var, bekleyecek zamanları yok. Şimdiye kadar bir hafta içinde olduklarını tahmin ediyorum."

Kahretsin, bunu hiç

düşünmemiştim. Yüzümü

buruşturarak sandalyeme geri

oturdum.

"Yeni kıza yardımcı olacağını düşünüyorsan ona kendi kıyafetlerinden bir takım getirebilirsin."

"Bu iyi bir plan. Vites değiştirmenin seni yoracağını düşünmüştüm." Ve ben hala yükseklik olayıyla uğraşmak istemiyordum.

"Öyle olacak," diye kabul etti. "Döndüğümüzde, iki ya da üç gün boyunca bol uyumam gerekecek. Bu da sana uçmayı öğrenmekten kaçınman için daha fazla zaman kazandıracak."

Bunun üzerine hemen canlandım. "Onun için bir çanta hazırlayacağım. Sonra da gideriz."

Birlikte üst kata çıkmadan önce kahvaltımızı bitirdik. Cam bakım paketi sırt çantasını ararken ben de birkaç şey topladım. Ne paketleyeceğimize karar vermek zordu, her küçük şeyin ne kadar önemli olduğunu biliyorduk.

ama sonunda bir battaniye, bir çift tayt ve bir sweatshirt'te karar kıldım. Diş fırçamı ve saç fırçamı da aldım. Muhtemelen taze ve temiz olanları tercih ederdi ama her şey hiç yoktan iyiydi. Temiz dişlere sahip olmak için adada *Kyle* ile diş fırçamı bile paylaşabilirdim.

"Topluluğun bununla bir sorunu olmayacağından emin misin?" Verdiği sırt çantasını kabul ederken sordum.

"Hayır. Bizi tekrar görmek muhtemelen insanların izlenme oranını artıracak, bu da programın devam edeceği anlamına geliyor. Kaçımızın *Bachelorette*'i kaldıramadığını düşünürsek, devam etmesi için buna ihtiyaçları var. Oyunun sonucunu etkileyecek bir şey söylemediğimiz ya da yapmadığımız sürece sorun olmaz."

Başımı salladım.

İşleri tarafsız tutabilir ve bir sonraki kızın zamanını biraz daha kolaylaştırabiliriz.

Sırt çantasının fermuarını açtım ve en alttaki küçük kutuyu gördüğümde içine baktım.

Kahretsin.

Bunu unutmuştum.

Yavaşça çıkardım ve Cam'e göstermek için yukarı kaldırdım. "Bunu paketlerken aklından ne geçiyordu?"

Bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Seni her şekilde istiyorum, Lolipop. İnsani yollarla bile."

Yüzüm ısındı.

Her ne kadar eş olduğumuz fikrine yaklaşıyor olsam da, evli olduğumuzu kabul etmek farklı hissettiriyordu. Muhtemelen Fae'lerin var olduğunu bilerek yetiştirilmediğim için, ama her zaman evliliğe inanmıştım. Annemle babamın birbirlerini ne kadar çok sevdiklerini görmek bunu sağladı.

Sırt çantasını kolumun altına sıkıştırdım ve kutuyu açtım.

İçinde, şimdiye kadar gördüğüm en güzel yüzüğü buldum. Ortasında zevkle işlenmiş büyük bir pırlanta vardı ve etrafında beni çok mutlu eden eşsiz bir hale vardı.

Bir resim çerçevesi düşünün.

"Bu çok güzel, Cam." Bakışlarımı ona doğru kaldırdım. "Emin misin? Evlilik oldukça büyük bir adım gibi görünüyor. Çoğu fae'nin alyans taktığını sanmıyorum ve-"

Kutuyu elimden aldı. "Eminim, Lolli." Yüzüğü durduğu yerden çekerek önümde tek dizinin üzerine çöktü. Gözlerim irileşince bana göz kırptı. "Biz zaten bir çift insanın olabileceğinden daha fazla birbirimize bağlıyız, ama benimle evlenir misin?"

Dudağımı ısırdım.

"Büyükannen kabul demeni izlemek isteyecek," diye ekledi.

"Tamam, sen kazandın." Elimi ona doğru uzattım. "Uzatacağım."

Yüzüğü parmağıma taktı, sonra beni kollarına çekti ve bir dakika boyunca beni öptü.

Ben de onu aynı tutkuyla öptüm, ta ki o geri çekilene kadar.

"Şimdi, sanırım uçmayı öğrenmekten kaçınabilmen için bir yoldan gitmek üzereydik?"

"Evet!" Topladığım eşyaları çantaya doldurdum. Fermuarını çekebilmem için Cam'in onları indirmeme yardım etmesi gerekti ama bunu ben istemeden yaptı. "Hadi gidelim."

ONU VARDIYA DEĞİŞTİRİRKEN İZLEMEK İNANILMAZDI. Kendimi gizleyemedim

Muhteşem bir adamdan zarif, devasa bir kuşa dönüşürken huşu içindeydi. Tüylerindeki altın rengi tüm vücudunu kaplamıştı.

Elimi yan tarafına götürdüğümde, beni güldürerek önüme geçti.

Sırtına nasıl çıkacağımı bulmam bir dakika sürdü ama sonunda başardım. Ve başardığımda, ona yaslanmakta tereddüt etmedim.

Havalanmaya hazır bir şekilde gerildiğinde midem sıkıştı ve Cam gökyüzüne yükseldiğinde boğazıma bir şey kaçtı.

Tüylerini sıkıca kavradım ve mide bulantısıyla savaşıırken gözlerimi kapattım. Kendi kanatlarım rüzgârın etkisiyle doğal olarak eğildi ama onlara hiç dikkat etmedim.

Neyse ki Cameron gökyüzünde düzleşirken kusmamayı başardım. Beklediğimden çok daha yumuşak bir şekilde uçtu ve mide bulantım geçtikten sonra gözlerimi yavaşça açtım.

Okyanusun üzerinde süzülüyorduk, altımızda küçük adalar vardı. İlk başta beni korkutsa da, sonunda manzarayı takdir edecek kadar sakinleştim.

Rüzgâr saçlarımı ve kanatlarımı hışırdatıyor, tüylerime karşı şaşırtıcı derecede hoş bir his veriyordu.

Uzun süre uçmamız gerekmedi. Çok iyi tanıdığım bir sahile yaklaştığımızda ve bize tembelce el sallayan birkaç tanıdık adam gördüğümüzde sadece yirmi dakika geçmiş olmalıydı.

Kyle'ın sarı saçları hemen dikkatimi çekti ve onu her zamanki gibi sırtırken buldum.

Ve çıplak.

Cameron sahile indi ama geri kaymadı. Oradaki çocuklar bizi tebrik etti, birkaçı Cameron'ın sırtını sıvazladı ve onları nasıl alt ettiğine güldü.

Bahsettiği yorgunluğun başlangıcının geri kaymak olacağını düşündüm.

Rhett'in kumun kenarında oturduğunu fark ettim, cam gibi kanatları arkasında yayılmıştı ve yüzünde kalıcı bir kaş çatma vardı.

Belki de Cam'in ailesi onu gerçekten oynamaya zorlamıştı. Yeni kız görünürde yoktu, bu yüzden onu koruyor olamazdı.

Çocuklar beni karşıladıklarında kibarlıktan başka bir şey yapmadılar. Üzerimdeki tayt ve tişört, onların yanında kendimi minik bikinimden çok daha rahat hissetmemi sağladı.

Cam ve ben selamlaştıktan sonra Rhett'in yanına gittik.

"Peki, yeni kız kim? Ve nerede?" Rhett'e sordum, Cam'in tüylerini kaşıyarak ona birkaç dakikalığına veda ettim. Uzun süre kalmayacaktık, oyunu bozmak ve kimseyi kızdırmak istemiyorduk.

"Erin," dedi ve başka hiçbir bilgi vermedi. Hmm.

"Adayı daha konforlu hale getirmek için ona birkaç şey getirdim," dedim.
"Gidip onu arayacağım."

Onun olduğunu düşündüğü yöne doğru ba ını salladı ve ben de o tarafa doğru gitmeden önce Cam'e son bir kez ok adım.

Ayak parmaklarımın arasındaki yumuşak kum beklediğimden çok daha ev gibi hissettirdi.

Tanıdığım adamlarla selamla tım ve tanımadıklarına el salladım. Onlar da beni sahile doğru yönlendirdiler, ben de yoluma devam ettim.

Erin'i bulduğumda çoktan bana doğru geliyordu. Teni solgundu, dalgalı, doğal kıvıllı saçları ba ının üstünde bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Güçlü vücut hatlarına sahipti ve üzerinde siyah bir spor sütyeni ile aynı renkte ko u  ortuna benzeyen bir  orttan başka bir şey yoktu.

Beni görünce kaşlarını kaldırdı. "Seni buraya geri dönmeye nasıl ikna ettiler?"

Güldüm. "Onlar yapmadı. Yolculuğunuzu biraz daha konforlu hale getirmek için birkaç şey hazırladım. Bizi buraya bıraktıkları için Cemiyet'e sopa göstermenin herhangi bir yolu."

Dudakları biraz yukarı doğru kıvrıldı. "Bunu takdir edebilirim. Teşekkür ederim. Bu arada kanatların g zelmi ." Nefret-a k ilişkisi yaşadığım altın uzantıları işaret etti. "Fae olmak nasıl bir şey?"

Omuz silktim. "Daha kötüsü de olabilirdi."

Kadın homurdandı. "Olabilir mi?"

Cameron'a dönmeden önce hızlı bir veda ettim. O sahilden havalandı ve ben de uçup giderken herkese iyi  anslar diye bağırdım.

Merakım o kadar güçlüydü ki, tekrar gökyüzünde olduğumuz gerçeğini d   necek zamanım olmadı.

Aşağıdaki okyanusla aramızdaki mesafe yüzünden midem hâlâ biraz sıkışsa da, kendimi daha iyi hissediyordum.

Çok daha iyi.

Yolculuk boyunca planının ne olduğunu anlamaya çalıştım -eğer bir planı varsa- ve indiğimizde Cam'e hemen ne düşündüğünü sordum.

Geriye doğru kaydı ve ifadesi yorgun olsa da, benim bilmediğim bir şeyi bildiğini söyleyen bir şekilde bana sırttı.

"Ne saklıyorsun?" diye sordum.

"Bana cevap olarak ne vereceksin?" diye alay etti.

Ona doğru yaklaştım ve ellerimi göğsüne koydum. "Oral sekse ne dersin?"

Gözleri ateşle parladı. "Anlaştık."

Piç herif zaten bana söyleyecekti ama günlerdir ağzımı sikine dayadığımda nasıl tepki vereceğini görmek istiyordum.

Beni ön kapıdan içeri taşıdı ve konağın hemen içinde ağzımla onunla seviştim.

Daha sonra Rhett'ten duyduklarını bana anlattığında gülmekten kendimi alamadım.

Cam yer değiştirdikten sonra iyileşirken birkaç tembel günü film izleyerek ve uyuyarak geçirdik. Uçmak konusunda beni rahatsız etmedi, ben de bu konuyu açmadım.

Özel ada balayımızın son gününün sabahında iki bardak portakal suyu doldurdum. Sonra odamızın balkonuna oturdum ve güneşin doğuşunu izledim. Ayaklarımı süslü metal korkuluklara dayamıştım ve güneş ışınları tenimde harika bir his uyandırıyordu.

Cameron duştaydı ve ben de işgal ettiğim rahatsız koltuğa rağmen tamamen ve son derece rahatlamıştım.

Hafif bir esinti saçlarımı ve kanatlarımdaki tüyleri karıştırarak geçti. Gözlerimi kapattım ve bu hissin tadını çıkardım.

Cam'in sırtına bindiğimden beri bir parçam tekrar uçmak için can atıyordu. Rzgrın tenime değmesiyle ilgili bir şey kulağa harika geliyordu.

Ama uçmak, değiştiğimi kabul etmek demektir. Çok değiştiğimi. Ve buna hazır olduğumdan emin değildim.

Ben de meyve suyumı yudumladım ve rüzgârın tadını çıkardım.

Duşun kapandığını duydum ve gözlerimi açarak dalgaların özel plajımıza yeniden hafifçe çarpışını izleyebildim. Kumdan nefret etmeme rağmen, bir buçuk ay boyunca bir adada yaşamak sahili evim gibi hissettirmişti.

Cam yanımdaki sandalyeye oturup onun için doldurduğum meyve suyu bardağını alırken, "Arada bir okyanusa gitmemiz gerekecek," dedim. Yiyeceklerimiz bitmek üzereydi ama hâlâ meyve suyu vardı.

"Özleyeceğini mi sanıyorsun?" Sesinde bir eğlence vardı.

"Keşke hayır diyebilseydim ama sanırım ," diye itiraf ettim. "Ya da en azından okyanusun sesini özleyeceğim. Buna bayılıyorum."

Başını salladı.

"Sakinleştirici." "Öyle."

"İşte bu yüzden asıl evim sahilde. Sana gösterdiğim resimleri hatırlıyor musun? Belki de gidip o varlık dosyasını tekrar aramalıyım." Sesindeki alaycılık yumuşaktı.

"Ah, doğru." Dudağımı ısırdım. "Hayatımızın olacağını hayal etmedim. Sahil evini düşünmemiştim."

"Kısa bir süre içinde çok fazla değişiklik oldu. Uyum sağlamak bir gecede gerçekleşmeyecek."

Bir esinti daha geçti ve kanatlarım kendi istekleriyle hafifçe havalandı.

"Uçmak , değil mi?" Sesi yumuşak ama .

"Belki." Dudağımı dişlerimin arasından kurtardım. "Yine de gitmeye ve tüm bunları kabul etmeye hazır mıyım bilmiyorum. Bu... çok fazla." Bakışlarım parmağımdaki ışıltılı yüzüğe gitti ve orada oyalandı. "Biz çiftleştik, kalıcı olarak. Bunu hâlâ aklım almıyor. Kanatları ve büyüü de ekleyince, boyumdan büyük bir işe kalkışmışım gibi hissediyorum."

Eli kalçamın üzerine indi. "Değişim her zaman zordur."

"Muhteşem, kadim bir fae için bile mi?"

Alınmış gibi yaptı. "Ben pek yaşlı sayılmam." Homurdandım.

Kalçamı sıkarak kıkırdadı. "Hiç kimse değişime alışamaz. Sadece bunu kaçınılmaz olarak kabul etmeyi öğreniriz."

Başımı sallayarak birkaç dalganın daha çarpmasını izledim. "Bir parçam korkuyor."

"Neyden korkuyorsun?" Başparmağı bacağımda hafifçe şekiller çizmeye başladı.

Adada birlikte olduğum bazı adamlar korkumu kişisel bir saldırı olarak algılayabilirdi, bu yüzden Cam'in bunu yapmamasını çok takdir ettim.

"Gerçekten emin değilim. Belki diğer insanlar. Ailenle birlikte çalışacağımız için tekrar bir işe girmeyeceğimi biliyorum ama onlarla etkileşime girme konusunda endişeliyim. Kanatlarım olmadan önce bile bana farklı davranıyorlardı."

"Bu onların hatası, Lolli. Senin değil. Güvensiz insanlar ne yaparsanız yapın ya da yapmayın sizden nefret etmek için nedenler bulacaktır."

Tekrar başımı salladım. "Evet. Sadece bununla uğraşmak istemiyorum sanırım. Uyumlu bir eş olmadan önceki insan halimi özlüyorum. O zamanlar normaldim. Bunun değerini bilmeyi düşünmemiştim."

"Şanslısın ki artık son derece normal bir fae kadınısın." Hafifçe şaşırmış bir halde ona eğlenen bir bakış fırlattım.

"Dişi Fae'lerin yüzde onundan daha azı bu şekilde doğmuştur. Bu da sizi çoğunluğun bir parçası yapıyor. Dünyamızda karşılaşacağınız sihir sahibi hiç kimse sizi ortalama bir insan olarak görmeyecektir."

Bir kahkaha attım.

Göğsüme bir sıcaklık doldu. "Aslında bu beni biraz daha iyi hissettirdi."

"Güzel." Eğildi ve belimden tutarak beni sandalyemden kaldırdı ve kucağına oturttu. Kanatlarımın bir kısmı göğsüne hafifçe bastırdı ama temas iyi hissettirdi. "Seni anormal yapacak tek şey uçmayı reddetmendir."

Homurdandım. "Tabii ki konu oraya geliyor."

"Sadece işimi yapıyorum." Kanadımın kemerine bir öpücük kondurdu ve ben ürperdim.

Bu sefer iyi bir ürperti oldu.

Belki de rahatsız edici hassasiyet nihayet geçmişimde kalmıştı.

"Sana nasıl uçulacağını öğretmeme izin ver, Loll. Buna bayılacaksın," diye mırıldandı ve ardından kulağımın kabuğunu .

Uzun bir nefes aldım. "Pekala, tamam."

Yanağımdan öptü, sonra ayağa kalktı ve beni ayağa kaldırdı. "Çok kolay. Çok seveceksin."

Beni sahile çekti ve sonraki birkaç saati gökyüzünde geçirdik. Cam haklıydı.

Çok kolay oldu.

Ve onu sevdim... neredeyse onu sevdiğim kadar.

OceanofPDF.com

twenty-one

CAMERON

ADADAN SONRA birkaç gün ailemin evinde kaldık. Aslında eşimi beni sevdiklerinden daha çok seviyorlardı. Molly ve annem daha ilk gün bitmeden suç ortağı olmuşlardı ve bu da bana gelecek yıllardan korkmam gerektiğini söylüyordu.

Ama ben yapmadım.

Geçmişteki benliğimi ne kadar şaşırtsa da onları dört gözle bekliyordum.

Yeni suç ortağım olan büyükannesinin evinde geçirdiğimiz üç günün ve küçük, samimi bir açık hava düğününün ardından eve doğru yola çıktık.

Paylaştığımız daire zaten başka bir uyumlu arkadaş tarafından işgal edilmişti, ama orası evimiz değildi.

Ev, Molly'nin olduğu her yerdı.

Dernek onun eşyalarını ailemin en sevdiği evin yakınında sahip olduğum bir eve taşımıştı. Altı ay sonra yapılacak olan bir sonraki oylamadan sonra onların yerine geçeceğimiz bir sır değildi. Öğrenmemiz gereken her şeyi öğrenmek için altı ayımız vardı ve Molly bu konuda şaşırtıcı derecede heyecanlıydı.

Bunu uçaktan atıldığı için kızgın olmasına yordum.

Molly için sahil evinin çift kapısını açtım, içeri adım atmadan önce kanatları için yer olduğundan emin oldum. Kanatlarını sürekli bir şeylere çarpıyordu ve kanatları o kadar hassastı ki canı çok yanıyordu. Bu yüzden bu benim görevim haline gelmişti.

Çok keyif aldım.

Özellikle de bana parmaklarımı sık sık üzerlerinde gezdirme şansı verdiği için, bu da onu her zaman ürpertirdi.

Henüz onlarla istediğim gibi oynama şansım olmamıştı ama zamanımız vardı.

Dünyadaki tüm zaman.

Molly döşenmiş evin etrafına baktı, kontrol ederken başını salladı. Dekorasyondan hoşlanan biri değildi, ama nelerden hoşlandığını biliyordum ve oraya taşınmadan çok önce onu tatmin edeceğinden emin olmuştum.

"Çok güzel," diye itiraf etti tur bittikten sonra balkona çıkarken. "Ve bak, kumla birlikte geliyor."

Sırıttım, bir kolumu beline doladım ve alnına bir öpücük kondurdum. "En sevdiğin."

Başkalarının evlerinde çalıntı anlar ve sessiz seksle geçen bir haftadan sonra ağzımı istediğim yerde değildi ama yine de kabul ederdim.

"Beni ondan ayırmak utanç verici olur," diye kabul etti.

"Utançların en büyüğü."

Dönerek kollarını bana doladı. "Sen iyi bir adamsın, Cam. Adada benim için savaştığına memnunum."

"Dikkatli ol, yoksa iltifatlarınla beni sertleştireceksin," diye mırıldandım saçlarına, yumuşak bir kahkaha daha kazandım.

"Seni sert istemediğimi kim söyledi?"

"Yüzündeki belirsizlik bana çok şey anlattı, Lolipop."

Esprisi soldu.

"Kararsız değilim. Seni istiyorum. Seni seviyorum. Sadece hâlâ alışmaya çalışıyorum. Gelecek için heyecanlıyım ama hâlâ bu yeni beden *benimmiş* gibi hissetmiyorum, anlıyor musun?"

Kabul ettiğimi belirten bir ses çıkardım. "Sanırım bu konuda yardımcı olabilirim?"

"Gerçekten mi? Nasıl?" Gözlerindeki umut duraklamama ve onu öpmeme yetti; parmaklarımı, alay etmekten çok hoşlandığım uzun saç tellerine doladım.

En yakın banyoya kadar onu geriye doğru yürütürken itiraz etmeden beni öptü. Kanatlarının kapıya çarpmasını iki kez engellemek zorunda kaldım ama her ikisinde de arzusunun kokusu daha da yoğunlaştı.

İçeride, sonunda ağzını serbest bıraktım ve kanatlarını bir kez daha koruyarak onu yavaşça çevirdim.

"Ne yapıyorsun?" Bakışlarındaki merak, dikkatim yüzünden kıpkırmızı olan dudaklarının kabarması kadar seksiydi.

"Sana ne kadar mükemmel olduğunu gösteriyorum. Kıpırdamadan dur."

Kanatlarına uyacak şekilde değiştirilmiş güneş ışığı kazağını kollarından aşağıya ve yere sıyırdım.

Yumuşak, gri sütyeni onu takip etti.

Şortunu ve külotunu kalçalarından aşağı kaydırıp tüm güzel vücudunu bana göstermeden önce göğüsleriyle oynamak için kendime bir an verdim.

Değişimden önce olduğundan daha güçlüydü.

Kıvrımları daha belirgindi, gerçi bunun başlıca nedeni onu ne kadar çok beslediğimden kaynaklanıyordu. Onun için yemek yapmayı her zaman sevmişimdir ama adada açlıktan ölmesini izledikten sonra, yeterince beslendiğinden emin olmak hoşuma gidiyordu.

Büyüleyici vücudunu çerçeveleyen altın kanatları ise onun bir fae olduğunu gösteriyordu.

Ve benim olarak.

"Şu muhteşem, pürüzsüz tene bak," diye mırıldandım kulağına, elimi yavaşça yumuşak, çıplak karnında gezdirirken.

Yüzü hafifçe kızardı.

Arzusunun kokusunu görmezden gelmek imkânsızdı.

"Bu mükemmel göğüsler." Sonunda istediğim avuçları almama izin verdim ve başparmaklarımı sıkı meme uçlarının üzerinde gezdirdim. Kıçını ereksiyonuma karşı hafifçe salladı ve kendini sabitlemek için ellerini banyo tezgahına koydu.

"Şimdi sana dokunacağım Lolipop," dedim kulağına doğru.

Kararsız bir nefes aldı.

"Kendini orgazm olurken izlediğinde bir şeyi hatırlamanı istiyorum."

"Tamam," diye fısıldadı, tezgahı sıkıca kavrayarak. "Ne?"

"Seni sevdiğimi, senin de beni sevdiğini ve her şeyi birlikte çözeceğimizi. Sonsuzluğumuzun geri kalanı için."

Başını salladı, gözleri duyguyla parlıyordu.

Vücuduna dokunup onu orgazma ulaştırırken, onu sevdiğimi tekrar tekrar hatırlattım.

Onun da beni sevdiğini.

Ve sonsuza dek bir takım olacağımızı.

epilogue

MOLLY

Cam sonunda beni banyodan çıkardığında o kadar zevk almıştım ki bacaklarım titriyordu.

Başta planının aptalca olduğunu düşünsem de aslında işe yaramıştı. Vücudum daha çok benim gibi hissediyordu.

Sanırım sahip olduğu evin gerçekten ev gibi hissetmesine yardımcı oldu.

Ya da belki de evim gibi hissettiren sadece *oydu*, bu yüzden konumun bir önemi yoktu.

"Bunun için hazır mısın?" Oturma odasında olması gerekenden çok daha fazla yer kaplayan devasa, rahat kanepeye kendimi bırakarak sordum.

Yine de kesinlikle sevdim.

Üzerimde Cam'in en sevdiği kazağı ve hayatı boyunca hiç spor karşılaşması görmemiş bir çift rahat voleybol şortu vardı.

Yine de çok fazla kanepe zamanı görmüşlerdi.

"Rhett'in biraz kış tekmelemesini izlemeye hazırım," dedi Cam ve beni tereddüt etmeden kucağına çekti.

Survival'ın ikinci sezonunun ilk bölümünü açarken gülümsedim. Bizim sezonumuz henüz yayınlanmadığı için teknik olarak henüz halka açık değildi ama Cam'in tüm bağlantıları bazen işe yarıyordu.

"Bilmiyorum. Kyle'ı destekliyor gibiyim," dedim, homurdanmamı güçlüklerle zapt ederek.

Cameron o kadar yüksek sesle güldü ki beni hazırlıksız yakaladı ve neredeyse koltuktan düşüyordum.

Bu da beni güldürdü.

Bu da onu yine güldürdü.

Kahretsin, hayat güzeldi.

"Rüyasında görür," dedi Cam, beni yere, ayaklarının dibine yatırırken. Ben şikâyet edemeden omuzlarıma masaj yapmaya başladı ve ben tamamen rahatladım.

Yan tarafımı gıdıkladı ve masaja devam etmeden önce benden bir kahkaha daha kaçtı.

Başka birinin geleceği önünde oynanırken yakından izledik. Çiftleşmişlerin hayatta kalması cehennem gibiydi... ama bana Cameron'u verdi.

Ve bu her şeye değdi.

afterthoughts

Aman Tanrım.
AMAN TANRIM.
BU KİTAPLA ÇOK EĞLENDİM.
Çok eğlenceli.

Umarım sen de yapmışsındır. Yapmadıysanız bile, bu son düşüncenin
hatırı için yapmış gibi davranacağım, tamam mı?
Bu fikir muhtemelen dokuz aydır . Yani, diğer fikirlerin geniş koleksiyonuna
kıyasla, gerçekten o kadar uzun süredir ortalıkta değil.

Ama aklımdan çıkaramadım.
Yapamadım işte.
Ve her nasılsa, beklediğim kadar eğlenceliydi.
Bu asla olmaz.

ASLA.
Ama işte, dokuz yazı günü sonra, aşık olduğum eksiksiz bir hikayeyle .
Bazen bu işi seviyorum.

Çoğu zaman.
Pekala, ben kötü bir yalancıyım. Bazen.
Ama bu sefer?
Bu sefer bayıldım.
Yani, evet.

Ben de oradayım.
Her zaman büyük bir *Survivor* hayranı oldum, bu yüzden aman tanrım, bu kitaplardan yüz tane yazmaya hazırım.
Ki bunu yapmayacağım. Çünkü can sıkıntısı başlayacak. Ama hey, ben eğleniyorum, o yüzden asla demeyelim!
Eğer bunu sevdiyseniz, Erin'in hikâyesine bayılacaksınız. Adada olduğu için kızgın ve biraz kaos yaratmaya hazır.
Ve aşk ilgisi de öyle ;)
Kitabının adı Glamour & Gumballs olacak. Kapaktaki ana başlık Survival of the Mated olacak, ama her neyse, bir göz atın!
Her zaman olduğu gibi, okuduğunuz için çok teşekkür ederim!
Bir dahaki sefere kadar!
<3 Lola Glass

OceanofPDF.com

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu
bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

all series by lola glass

Standalones: Çiftleşen

Eşin Hayatta Kalması

Mountain Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenilen Yasak

Eşler Vahşi Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan Şekil

Değiştiren Şehir

Doğüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı

Reddedilen Eş Sığınağı

OceanofPDF.com

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşka -gerçek aşka- tutkusu olan bir kitapseverdir. Çiçekler ve çikolatalar gibi bir aşk değil, iki insanın uzun sürecek kadar güçlü bir ilişki kurduğu türden bir aşk. Okumayı sevdiği ve kitaplarında tasvir etmeye çalıştığı ilişki türü budur.

Şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkeklerle ilgili eğlenceli hikayeler olsalar da ;)

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

